

**ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟ
ΣΤΗΝ ΑΣΟΕΕ**

**Πανελλαδικό
διήμερο του
κινήματος
αλληλεγγύης
στους πολιτικούς
κρατούμενους**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΣΗ

**Ο ΣΕΒ απαιτεί ανατροπή των εργασιακών σχέσεων
Η κυβέρνηση ανοίγει το Ασφαλιστικό**

■ Δημήτρης Κουφοντίνας (στο Στρατοδικείο)

«Εγώ διάλεξα ποιο στρατόπεδο θα υπηρετήσω»

ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

4/12: Ημέρα κατά των ναρκωτικών 4/12/1936: Συμμετοχή της CNT στην ισπανική κυβέρνηση (υπουργεία δικαιοσύνης, εμπορίου, υγείας και βιομηχανίας) 4/12/1976: Πρώτη εμφάνιση των Ramones (Λονδίνο) 4/12/1944: Γενίκευση Δεκεμβριανών - ο Σκόμπι κυρήσσει στρατιωτικό νόμο στην Αθήνα 4/12/1866: Γέννηση Βασίλι Καντίνσκι 4/12/1892: Γέννηση ισπανού δικτάτορα Φράνκο 4/12/1586: Ο σερ Τόμας Χέριουτ γνωρίζει στους Άγγλους τις πατάτες, που εισάγει από την Κολομβία 4/12/1913: Πρωτόκολλο Φλωρεντίας - δημιουργία αλβανικού κράτους με ενσωμάτωση της βόρειας Ηπείρου 4/12/1995: Δολοφονία ισραηλινού πρωθυπουργού Γιτζάκ Ράμπιν από φανατικούς μουσουλμάνους 4/12/1993: Θάνατος Frank Zappa 5/12: Παγκόσμια ημέρα εθελοντισμού 5/12/1933: Αρση ποτανοπαγόρευσης στις ΗΠΑ 5/12/1912: Οι Έλληνες χρησιμοποιούν για πρώτη φορά αεροπλάνα για βομβαρδισμούς (Μπιζάνι) 5/12/1791: Θάνατος V.A.Mozart (35 χρ) 5/12/1901: Γέννηση Walt Disney 6/12/1986: Πρώτη άρνηση στράτευσης στην Ελλάδα (Μιχ. Μαραγκάκης) 6/12/1990: Θάνατος Παύλου Σιδηρόπουλου 6/12/1877: Εφεύρεση φωνόγραφου (Εντσον) 6/12/1921: Η Ιρλανδία γίνεται ανεξάρτητο μέλος της βρετανικής κοινοπολιτείας 6/12/1969: Σε συναυλία των Rolling Stones με συμμετοχή 300.000 ανθρώπων στο Άλταμοντ (Καλιφόρνια), οι Hell's Angels δολοφονούν τον μαύρο Merdith Hunter στη διάρκεια του «Sympathy for the devil» 6/12/1492: Ο Χρ. Κολόμβος ανακαλύπτει την Αϊτή 6/12/1876: Ο Ερίκος Σλίμαν ανακαλύπτει τα ανάκτορα των Μυκηνών 6/12/1949: Γέννηση Tom Waits 7/12: Παγκόσμια ημέρα πολιτικής αεροπορίας 7/12/1928: Γέννηση Νόαμ Τσόμσκι (Φιλαδέλφεια) 7/12/1905: Γενική απεργία στη Μόσχα - Δεκεμβριανό 7/12/1941: Επίθεση Ιαπώνων στο Περλ Χάρμπορ 8/12/1943: Γέννηση Jim Morrison 8/12/1943: Δημοψήφισμα-κατάργηση βασιλείας (69,2%) 8/12/1980: Ο Mark Chapman δολοφονεί τον John Lennon 8/12/1869: Οικουμενική σύνοδος θεσμοθετεί το αλάθητο του Πάπα 8/12/1867: Γέννηση Γρηγόρη Ξενόπουλου (Κων/πολη) 9/12/1963: Φυγή Καραμανλή στο Παρίσι μετά την εκλογική ήττα της 3/11 9/12/1970: Κων/νος και Αμαλία Καραμανλή υποβάλλουν αίτηση διαζυγίου σε γαλλικό δικαστήριο 9/12/1991: Συνθήκη Μάαστριχτ 9/12/1985: Ισόβια στον Χόρχε Βιντέλα για το θάνατο 9.000 αριστερών ανταρτών στην Αργεντινή 9/12/1992: Αποχώρηση Bill Wyman από τους Rolling Stones μετά από κοινή πορεία τριάντα χρόνων 10/12: Ημέρα ανθρώπινων δικαιωμάτων 10/12/1967: Θάνατος Otis Redding 10/12/1936: Θάνατος Λουίτζι Πιραντέλο 10/12/1981: Ο Ευάγγελος Αβέρωφ εκλέγεται αρχηγός της ΝΔ 10/12/1963: Νόμπελ λογοτεχνίας στον Γιώργο Σεφέρη 10/12/1927: Νόμπελ στον Ανρί Μπερζόν 10/12/1903: Νόμπελ στο ζεύγος Κιουρί 10/12/1922: Νόμπελ στον Αλβέρτο Αϊνστάιν 10/12/1969: Δολοφονία Νικηφόρου Φωκά.

● Όσοι διαπνεόμαστε από αντιαμερικάνικα αισθήματα εκδηλώνουμε «το αίσθημα μειονεξίας» απέναντι στους Αμερικανούς ●●● Τάδε έφη Χρυσόχοιδης συνεντευξιαζόμενος στον Παπαχελά ●●● Εσμιξαν τ' αηδόνια της αμερικανοδουλείας και βρίζουν συλλήβδην τον ελληνικό λαό ●●● Αν ζούσαν στη διάρκεια της γερμανικής κατοχής, σίγουρα θα φορούσαν κουκούλα ●●● Προφανώς για να μην εκδηλώνουν «αίσθημα μειονεξίας» ●●● Λένε πως οι φελοί πάντα επιπλέουν ●●● Ενίοτε, όμως, χρησιμοποιούνται απλώς για να βουλώσουν βόθρους ●●● Ξεραίνονται, όμως, και η μόχα ξεχύνεται ●●● Δεν έχει σημασία πόσα φράγκα έριξαν οι Δυτικοί στην Ουκρανία ●●● Μήπως οι Ρώσοι δεν έριξαν φράγκα για να φτιάξουν το δικό τους κίνημα; ●●● Σημασία έχει ότι βγήκε κόσμος πολύς στους δρόμους και τις πλατείες ●●● Και δεν βγήκε για τα φράγκα, αλλά

επειδή πνίγεται από την εξαθλίωση ●●● Κόσμος πολύς κάτω από ξένες σημαίες και πάλι ●●● Αθურμα στα χέρια επιτήδειων δημαγωγών ●●● Κόσμος που θα κλάψει και πάλι με μύρο δάκρυ, όποια παράταξη κι αν νικήσει τελικά ●●● «Δε θα μας κάνει ρόμπες ο γραμματέας», έλεγαν υπουργοί ύστερα από το ΔΑΚΕ σόου ●●● Πιο ρόμπες δε γίνεται, παιδιά ●●● Σας την έφερε ο Μείμαρκης και βγήκε και σώος ●●● Έχει πείρα ο άνθρωπος στην ίντριγκα ●●● Τί νομίζατε, ότι έμεινε στη Ρηγίλλης για να

μετράει τις αράχνες; ●●● Στο ΠΑΣΟΚ πάλι έχουν ησυχάσει εσωκομματικώς ●●● Φαίνεται ότι οι άνθρωποι του Γιωργάκη κάνουν καλή παρασκηνακή δουλειά με τους βαρόνους ●●● Το κόμμα, βέβαια, πολιτική δεν έχει, αλλά ο κάθε βαρόνος είναι ελεύθερος να παρουσιάζει τη δική του πολιτική ●●● Δίκασαν τον Κουφοντίνα για ανυποταξία ●●● Σωστό, καθόσον ανυπότακτος ήταν και είναι ●●● Έγραφα Κουφοντίνας και θυμήθηκα μια παλιά φράση του Λένιν ●●● Οι αετοί μπορεί να πετάξουν κα-

μιά φορά χαμηλά, αλλά οι κότες δεν μπορούν να πετάξουν ποτέ ψηλά ●●● Να ευχηθούμε καλή επιτυχία στο πανελλαδικό διήμερο του κινήματος αλληλεγγύης ●●● Μ' άλλα λόγια, να πρυτανεύσει η πολιτική ωριμότητα και όχι τα «κολλήματα» ●●● Α, και για όσους δεν το έχουν πάρει είδηση ●●● Το ασφαλιστικό έχει ανοίξει, παιδιά ●●● Η κυβέρνηση ακολουθεί τακτική Μάο Τσετούνγκ ●●● Το χωριό περικυκλώνει την πόλη ●●● Ξεκινάμε από την περιφέρεια και στο τέλος θα πάμε στον πυρήνα ●●● Τους μαζεύουμε όλους στο ΙΚΑ, γονατίζει το ΙΚΑ και... βουαλά ●●● Μείωση συντάξεων, αύξηση ορίων ηλικίας ●●● Σύνταξη στα 70, καλά δεν είναι; ●●● Οχι; Και τί κάνεις για να το αποτρέψεις; ●●● Κακή συνήθεια ο καναπές, παιδιά ●●● Πιάνεσαι, σκεβρώνεις και μετά δεν μπορείς να πάρεις τα πόδια σου ●●● Μέχρι να ξεπιαστείς το 'χεις φάει το γκολάκι ●

◆ «Οι συνδικαλιστές έχουν τις απόψεις τους, οι οποίες είναι σεβαστές, όμως οι υπουργοί υλοποιούν την κυβερνητική πολιτική», δήλωσε ο Καραμανλής μετά το μπάχαλο στο συνέδριο της ΔΑΚΕ. Κατόπιν εορτής παρέμβαση με διατύπωση του αυτονόητου για έναν πρωθυπουργό. Δεν τα πάει καθόλου καλά ο δάμαλος. Ετσι και δεν καταφέρει να τους μοντράσει όλους στη ΝΔ και να δείξει ότι ως πρωθυπουργός διαθέτει πυγμή και την επιβάλλει στο κόμμα του, θα τρέχει και δεν θα φτάνει.

◆ Ξέρετε πόσο θα κοστίσουν οι χριστουγεννιάτικες και πρωτοχρονιάτικες φιέστες για τη διαφήμιση της Ντόρας; Περίπου 1,5 εκατ. ευρώ. Μισό δισ. δραχμές, για να υπάρχει ένα μέτρο σύγκρισης. Καταλάβετε τώρα γιατί οι δημοτόμπατσοι έχουν αποθρασυνθεί τόσο πολύ και κόβουν κλήσεις ακόμα και στις γειτονιές της πόλης;

◆ Ένας δεξιός (Ν. Κακλαμάνης) κατάργησε διάταξη ενός σοσιαλιστή (Α. Παπαδόπουλος), με την οποία απαγορευόταν στα δημόσια νοσοκομεία η νοσηλεία των μη νόμιμων μετα-

ναστών. Θα εκδώσει -είτε- νέα απόφαση που θα επιτρέπει τη νοσηλεία των μη νόμιμων μεταναστών όταν πάσχουν από λοιμώδη νοσήματα. Και τί θα γίνεται μ' αυτούς που πάσχουν από μη λοιμώδη νοσήματα; Α, γι' αυτούς θα δούμε το Γενάρη, που θα κατατεθεί το νομοσχέδιο για τη Δημόσια Υγεία. Και μέχρι τότε τί θα γίνεται; Προφανώς θα παρακαλάνε τους γιατρούς να κάνουν τα στραβά μάτια και να συμπληρώνουν με δική τους πρωτοβουλία το κενό νόμου!

◆ Όταν δυο εκατομμύρια διαδηλωτές κατεβαίνουν στους δρόμους του Λονδίνου εναντίον του πολέμου, η αγγλική κυβέρνηση μπορεί να τους αγνοήσει.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Όταν μερικές δεκάδες χιλιάδες κατεβαίνουν στο κέντρο του Κιέβου, αναγορεύονται σε λαό, ενώ η ουκρανική αστυνομία, τα δικαστήρια και οι κυβερνητικοί θεσμοί αποκαλούνται εργαλεία καταπίεσης. Τα παραπάνω ευστοχοτάτα έγραψε ο βρετανικός «Γκάρντιαν», σπληλιτεύοντας τον τρόπο που οργανώνεται στη Δύση η προπαγάνδα υπέρ του φιλοδυτικού Γιουστσένκο.

◆ Ναπαλμ χρησιμοποιήσαν οι Αμερικάνοι στη Φαλούτζα, σύμφωνα με ανταπόκριση του Αλ Τζαζίρα, που επικαλείται μαρτυρίες κατοίκων της πόλης. Το Βιετνάμ ζωντανεύει (απ' όλες τις απόψεις).

◆ «Στη συζήτηση επιση-

μάνθηκαν σοβαρά προβλήματα προσανατολισμού και οργάνωσης, με κυριότερη τη δυσκολία του Φόρουμ να παρέμβει ουσιαστικά για το συντονισμό και την ανάπτυξη των κοινωνικών

αντιστάσεων κατά του νεοφιλελευθερισμού, ιδιαίτερα στον τομέα της καταπάτησης των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων». Απόσπασμα από ρεπορτάζ της «Αυγής» για τις εργασίες του Ελληνικού Κοινωνικού Φ(λ)όρουμ. Για σιγά, ρε παιδιά, μέλη του Φ(λ)όρουμ δεν είναι η ΑΔΕΔΥ, η ΓΣΕΕ και άλλες οργανώσεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, οι οποίες μάλιστα το χρηματοδοτούσαν (δεν γνωρίζουμε αν εξακολουθούν); Και δεν μπορεί με τέτοια μέλη να αναπτύξει τις κοινωνικές αντιστάσεις; Πλάκα μας κάνετε;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σ' αυτό τον τόπο, όλοι μας γνωρίζομαστε. Όταν ο υπογράφων το παρόν άρθρο μαχόταν ενάντια στη συγκυβέρνηση και τον τζαντακισμό, στάση που έχει μέχρι σήμερα το κόστος της, υπήρχαν στελέχη του ΠΑΣΟΚ (σ.σ. αυτό δεν εντάσσεται στην... παπαρά) τα οποία παρέλαυναν στα γραφεία της Αριστεράς προκειμένου να κάνουν συνεννοήσεις μαζί της, σε βάρος του Α. Παπανδρέου. Όμως, αυτά ακριβώς τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ θα πρέπει να επιδεικνύουν σήμερα μεγαλύτερη σεμνότητα όταν προσπαθούν, εκ των υστέρων, να απαγορεύσουν σε οποιοδήποτε αριστερό να έχει γνώμη για το ΠΑΣΟΚ και τις κυβερνήσεις του.

Νίκος Κοτζιάς

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Σε ένα σωρό χλεχλεδες δημοσιογράφους, σαν εμένα το κράτος παρέχει αστυνομική προστασία.

Μάκης Τριανταφυλλόπουλος
Το κόμμα είναι σοφό. Όταν καταλάβει ότι είναι σωστή κομμουνίστρια θα με κάνει μέλος του.

Λιάνα Κανέλλη

Σας δίνω ένα παράδειγμα χωρίς να αναφέρω το όνομα της εταιρίας: Σήμερα υπάρχουν βηματοδότες που μπαίνουν στα ελληνικά νοσοκομεία, οι οποίοι κο-

στίζουν 6.920 ευρώ. Με έρευνα που έκαναν δύο δραστήριοι από τους νέους διοικητές, βρήκαν τους ίδιους βηματοδότες, της ίδιας εταιρίας, να πωλούνται σε νοσοκομεία της Μέσης Ανατολής στην τιμή των 800 ή των 650 ευρώ!

Νικήτας Κακλαμάνης

Προϊόντα εικονοληψίας από τις κάμερες της Αστυνομίας χρησιμοποιήθηκαν σε τουλάχιστον 3 περιπτώσεις ως αποδεικτικά μέσα σε δικαστικές διενεξίες μεταξύ ιδιωτών, με την έγκριση της

Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων. Μάλιστα επετράπη η διατήρηση των βίντεο μέχρι την ανακοίνωση των τελειοδικών αποφάσεων.

Ελεύθερος Τύπος

Χαλί στα "γαλάζια παιδιά" στρώνει η κυβέρνηση, καθιερώνοντας προσλήψεις στο Δημόσιο μέσω... προσωπικών συνεντεύξεων των υποψηφίων.

Νέα

Από τις 18 Απρίλη 2004 (όταν άρχισαν να ισχύουν οι κοινοτικοί κανονισμοί άρσης των μέχρι τότε απαγορεύσεων) μέχρι και τις αρχές Νοέμβρη έχουν εισαχθεί

στη χώρα μας περισσότεροι από 110.000 τόνοι γενετικά τροποποιημένων προϊόντων. Ανάμεσά τους συμπεριλαμβάνονται 22.845 τόνοι γενετικά τροποποιημένου αραβοσίτου, 32.000 τόνοι σογιόσπορου και περίπου 60.000 τόνοι σογιάλεου, προερχομένου από γενετικά τροποποιημένη σόγια.

Α. Κοντός

Ολοένα και περισσότερο σφίγγει η θηλιά του τραπεζικού δανεισμού για τα πλατιά λαϊκά στρώματα. Του λόγου το αληθές επιβεβαιώνουν τα επίσημα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας,

σύμφωνα με τα οποία τα λεγόμενα προσωπικά δάνεια αυξάνονται με εκρηκτικούς ρυθμούς. Η συγκεκριμένη κατηγορία δανείων αυξήθηκε το Σεπτέμβρη του 2004 (συγκριτικά με το Σεπτέμβρη του 2003) πάνω από 66%... Στο πλαίσιο αυτό τα κέρδη του τραπεζικού κεφαλαίου συνεχίζουν να φουσκώνουν (9μηνο του 2004) με ρυθμούς μέχρι υπερδεκαπλάσιους από τον επίσημο τιμάρημο - Γιούρομπανκ (όμιλος Λάτση) 44%, Αλφα (Κωστόπουλος) 36,8%, Πειραιώς 34,1%, Εθνική 25,3%, κλπ Ριζοσπάστης

■ Παιχνίδια εξουσίας

ΔΕΝ ΘΑ ΑΦΗΝΑΝ τα φιλοπασοκικά ΜΜΕ ανεκμετάλλευτη την ευκαιρία που τους πρόσφεραν οι συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ στο συνέδριό τους, όπου την έπεσαν άγρια σε υπουργούς και ζήτησαν την αποπομπή στελεχών των ΔΕΚΟ. Φούσκωσαν το θέμα, του έβαλαν και την απαραίτητη σάλτσα και εμφάνισαν το κυβερνητικό κόμμα ως ένα κόμμα σπαρασόμενο από φταίριες.

Είχε τόση σημασία αυτό το περιστατικό; Πιστεύουμε πως όχι. Τέτοια περιστατικά συμβαίνουν συνεχώς στο εσωτερικό των κομμάτων εξουσίας, όπου διάφοροι πόλοι αλληλοσπαρασσονται προσπαθώντας να κερδίσουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συμμετοχή στην κατονομή της εξουσιαστικής πύλας. Μήπως αυτά δεν συνέβαιναν χρόνια στο ΠΑΣΟΚ; Όχι μόνο επί Σημίτη, αλλά και επί Α. Παπανδρέου. Γιατί, λοιπόν, να μη συμβούν και επί ΝΔ, από την αρχή μάλιστα της κυβερνητικής της θητείας;

Ο Μειμαράκης θέλει να ασκεί εξουσία επί των κυβερνητικών στελεχών. Γι' αυτό έμεινε στο κομματικό πόστο και δεν επέλεξε να πάει σε κάποιο υπουργείο που σίγουρα θα του πρόσφερε ο Καραμανλής. Οι γαλάζιοι εργατοπατέρες βιάζονται να αρπάξουν πόστα, όμως υπουργοί και στελέχη των ΔΕΚΟ δεν θέλουν να μοιραστούν την εξουσία τους, ούτε να είναι υπό ομηρία.

Είναι απόλυτα λογικό, λοιπόν, όλες αυτές οι διαγκωνιζόμενες φατρίες να βγάζουν τις αντιθέσεις τους προς τα έξω και οι πολιτικοί αντίπαλοι της ΝΔ να προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την κατάσταση. Τίθεται πρόβλημα σταθερότητας της κυβέρνησης; Κατηγορηματικά όχι. Έχουν την πολυτέλεια να καυγαδίζουν και να αλληλοβρίζονται, ακριβώς επειδή δεν αντιμετωπίζουν αντιπολίτευση, ούτε πολιτική ούτε κοινωνική, και επομένως αισθάνονται ισχυροί στην εξουσία. Αν αντιμετωπίσουν κρίση, τότε θα τους δούμε συσπειρωμένους σαν μια γροθιά. Γιατί όλα ξεκινούν από την κατοχή της εξουσίας. Επομένως, αυτός είναι ο πρωταρχικός τους στόχος. Όσο για τον Καραμανλή, σίγουρα πρέπει να κάνει κινήσεις για να μην του ξεφύγει ο έλεγχος.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

- Ο.Δ.Π. 50 ευρώ
- Ο.Κ.Κ. 20 ευρώ

Ο ΣΕΒ χαιρετίζει τον νέο «αναπτυξιακό»

Ζητά ανατροπή των εργασιακών σχέσεων

Με δυσκολία κρύβεται η χαρά των βιομηχάνων στο δελτίο Τύπου που εξέδωσαν για το νέο «αναπτυξιακό» νομοσχέδιο που παρουσίασε η κυβέρνηση. Όμως, αχόρταγοι καθώς είναι, θέτουν και νέα αιτήματα.

«Λαμβάνοντας υπόψη του περιορισμούς που απορρέουν από τον ισχύοντα Χάρτη Περιφερειακών ενισχύσεων, ο ΣΕΒ θεωρεί ότι το Νομοσχέδιο ανταποκρίνεται επαρκώς στις προσδοκίες του επιχειρηματικού κόσμου».

Ετσι ξεκινά η ανακοίνωση, για να δώσει στη συνέχεια μερικούς άξονες που δικαιολογούν την ικανοποίηση των βιομηχάνων. Φυσικά, δεν λέει τα πράγματα με τ' όνομά τους. Για παράδειγμα, αποφεύγει κάθε επαινετική αναφορά στην ικανοποίηση του αιτήματός τους για αποσύνδεση της επιδότησης από τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Για ευνόητους λόγους.

Αμέσως μετά, όμως, αρχίζουν οι νέες αξιώσεις, που ξεκινούν με την επισήμανση-καρφί προς την κυβέρνηση:

«Ο ΣΕΒ επιθυμεί για άλλη

μία φορά να επιστημάνει ότι η οποία εφαρμοζόμενη πολιτική επιχορήγησης δεν είναι ικανή από μόνη της να προσελκύσει σημαντικές επενδύσεις, πολλά δε μάλλον άμεσες επενδύσεις από το εξωτερικό. Είναι νωπές, άλλωστε, οι περιπτώσεις επενδυτικών πρωτοβουλιών, οι οποίες προσκρούοντας σε διαδικαστικά εμπόδια άσχετα προς τα εκάστοτε παρεχόμενα οικονομικά κίνητρα δεν υλοποιήθηκαν τελικά».

Και ποια είναι αυτά τα «δικαστικά εμπόδια» που πρέπει να φύγουν από τη μέση;

◆ Η ελλιπής χωροταξικού σχεδιασμού και προσδιορισμού χρήσεων γης για το μεγαλύτερο μέρος της χώρας.

◆ Η δομή του θεσμικού και διαδικαστικού πλαισίου για ίδρυση, αδειοδότηση και λειτουργία επιχειρήσεων.

◆ Η παραμένουσα εκκρεμότητα ως προς την απλοποίηση και κωδικοποίηση της φορολογικής νομοθεσίας.

◆ Οι δυσκαμψίες στην αγορά εργασίας».

Απ' όλα αυτά εκείνο που μετράει, εκείνο που έχει τη μέ-

γιστη σημασία για τους καπιταλιστές είναι αυτό που ονομάζουν «δυσκαμψίες στην αγορά εργασίας». Όλα τα υπόλοιπα είναι γραφειοκρατικά ζητήματα που μπορούν σιγά-σιγά να τα λύσουν με τις κυβερνήσεις. Ακόμα και το ζήτημα των χρήσεων γης, πίσω από το οποίο κρύβεται το αίτημά τους για περιβαλλοντική ασυδοσία. Όμως η αγορά εργασίας είναι κάτι στο οποίο δεν θα συμβληθούν μόνο κεφαλαιοκράτες και κράτος, αλλά θα πρέπει να συμβληθεί και η εργατική τάξη.

Είναι γνωστό τι κρύβεται πίσω από τη φράση «δυσκαμψίες στην αγορά εργασίας».

◆ Ελευθερία απολύσεων, με κατάργηση κάθε ορίου για τις ομαδικές απολύσεις.

◆ Κατάργηση ή δραστηκή μείωση της αποζημίωσης για απόλυση.

◆ Δυνατότητα πρόσληψης νέων με μισθούς/ημερομίσθια κατώτερα και από τα προβλεπόμενα από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

◆ Πλήρης «ελαστικοποίηση» του χρόνου εργασίας.

◆ Μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών.

Αυτός είναι, λοιπόν, ο βασικός στόχος των βιομηχάνων καπιταλιστών μετά την ψήφιση του «αναπτυξιακού» νόμου. Πήραν το πρώτο χοντρό πακέτο και τώρα θέλουν ένα δεύτερο ακόμα πιο χοντρό. Πρόκειται ουσιαστικά για την υλοποίηση της στρατηγικής της Λισαβόνας. Όσοι παρακολουθούν συστηματικά τις εξελίξεις στο μέτωπο των εργασιακών σχέσεων θα θυμούνται σίγουρα ότι σχετικές συζητήσεις είχαν ξεκινήσει επί υπουργίας Ρέππα. Τότε, όμως, υπήρξαν αντιδράσεις από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και επειδή το ΠΑΣΟΚ βιάζετο προς τις εκλογές σε κατάσταση διάλυσης, Σημίτης και Ρέππας αποφάσισαν να βάλουν το θέμα στο ράφι. Χωρίς να διαφωνούν, βέβαια με τους καπιταλιστές.

Ο ΣΕΒ θέτει τώρα το ζήτημα στη νέα κυβέρνηση και αρχίζει την πίεση νωρίς-νωρίς. Αμέσως μετά την κατάθεση του «αναπτυξιακού» νομοσχεδίου. Αυτή η ανακοίνωση δεν αποτελεί μήνυμα προς την κυβέρνηση (σ' αυτή το μή-

νυμα περνάει απευθείας, μέσω των επαφών με τους υπουργούς). Αποτελεί μήνυμα προς την κοινωνία και άσκηση πίεσης προς την κυβέρνηση να ανοίξει αυτή το μέτωπο. Οι καπιταλιστές δεν έχουν καμιά διάθεση να πάνε οι ίδιοι σε απευθείας διαπραγματεύσεις με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Ξέρουν πολύ καλά, ότι είναι πολύ δύσκολο ακόμα και για την ξεπουλημένη ΓΣΕΕ να προχωρήσει σε μια συμφωνία πάνω σ' αυτά τα ζητήματα. Γιέζουν, λοιπόν, την κυβέρνηση να αναλάβει αυτή νομοθετική πρωτοβουλία, να βάλει το θέμα σε «κοινωνικό διάλογο», να καταγραφούν οι αντιρρήσεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και να προχωρήσει σε νομοθετική ρύθμιση, χωρίς να λογαριάσει φωνές και αντιδράσεις (πολιτικό κόστος). Γιατί ξέρουν πολύ καλά ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν θα ξεσηκώσει κίνημα, αλλά θα δράσει αποπροσανατολιστικά και πυροσβεστικά, όπως πάντοτε.

■ <<Επαναπατρισμός κεφαλαίων>>

Επιβράβευση και ξέπλυμα

Με το χαρακτηρισμό «εξαιρετικά επειγούσα» απεστάλη από το υπουργείο Οικονομικών προς τις αρμόδιες υπηρεσίες η εγκύκλιος για την εφαρμογή του νόμου για τον «επαναπατρισμό κεφαλαίων». Πρόκειται για νόμο που προσφέρει πλήρη φορολογική ασυλία στους καπιταλιστές που έβγαλαν παράνομα κεφάλαια σε τράπεζες του εξωτερικού. Και όχι μόνο φορολογική ασυλία, αλλά και έναν εύκολο τρόπο να ξεπλύνουν «βρόμικο» χρήμα που έβγαλαν από διάφορες δραστηριότητες. Από εμπόριο όπλων και ναρκωτικών μέχρι αυτά που άρπαξαν με τη μεγάλη κομπινα του χρηματιστηρίου.

Τώρα, όσα κεφάλαια χρειάζονται για τις μπίζνες τους στην Ελλάδα μπορούν να τα «επαναπατρίσουν» πληρώνοντας έναν εξευτελιστικό φόρο 3%! Με την καταβολή αυτού του φόρου εξαντλείται κάθε άλλη φορολογική τους υποχρέωση.

Δεν πληρώνουν φόρο εισοδήματος ακόμα και αν τα κε-

φάλαια αυτά προέκυψαν από εισοδήματα που παράχθηκαν στην Ελλάδα και θα έπρεπε να φορολογηθούν. Για να καταλάβουμε τι σημαίνει αυτό, αρκεί να σκεφτούμε ότι οι «μικρομεσαίοι» έμποροι και ελεύθεροι επαγγελματίες φορολογούνται για τα εισοδήματά που δηλώνουν και επιειδή θεωρούνται a priori ανειλικρινείς έρχονται οι κυβερνήσεις από καιρού εις καιρόν και

τους προτείνουν να κλείσουν τα βιβλία τους με μια ρύθμιση που τους επιβάλλει πρόσθετο φόρο με κάποιο τεκμαρτό τρόπο. Για εκείνους, λοιπόν, που έβγαλαν τα κεφάλαιά τους σε κάποιες τράπεζες της Ελβετίας και του Λουξεμβούργου δεν υπάρχει καν ένας τυπικός έλεγχος για να διαπιστωθεί αν αυτά τα κεφάλαια φορολογήθηκαν πριν εξαχθούν ή αποτελούν προί-

όντα φορολογικά παράνομη δραστηριότητας.

Ακόμα και αν διαπιστωθούν φορολογικά αδικήματα, η ρύθμιση προβλέπει την αυτόματη απαλλαγή των δραστών. Φτάνει να «επαναπατρίσουν» κάποια κεφάλαια. Επίσης, απαλλάσσονται από τον έλεγχο για το «πόθεν έσχες».

Είναι τέτοια η προκλητικότητα της ρύθμισης που προ-

βλέπεται απαλλαγή αυτών των κεφαλαίων ακόμα και από φόρους δωρεάς ή γονικής παροχής. Αν, για παράδειγμα, τα «επαναπατριζόμενα» κεφάλαια βρίσκονται σε κοινό λογαριασμό, θα επιμερίζονται ισόποσα σε όλους τους συνδικαιούχους, ακόμα και τους ανήλικους, χωρίς να εξετάζεται αν υπάρχει θέμα γονικής παροχής ή δωρεάς!

Στο έλεος των εκβιασμών των Βρυξελλών

Σε μπουμερανγκ για την κυβέρνηση της ΝΔ έχει εξελιχτεί η υπόθεση της δημοσιονομικής απογραφής, καθώς οι τεχνοκράτες των Βρυξελλών ασκούν τον ένα εκβιασμό μετά τον άλλο και έχουν κολλήσει τον Αλογοσκούφη στον τοίχο. Εναν Αλογοσκούφη που βάλλεται πλέον ανοιχτά και από συναδέλφους του στην κυβέρνηση (με προεξάρχοντα τον Σουφλιά) και από παράγοντες με μεγάλη δύναμη, όπως ο πρόεδρος του ΣΕΒ Κυριακόπουλος (χαρακτήρισε τον Αλογοσκούφη απλώς «κολοπροαίρετο», τουτέστιν... μαλακούλη).

Κάτω από την πίεση των δημοσιο-

γράφων, ο Αλογοσκούφης αναγκάστηκε να ομολογήσει την ύπαρξη σχεδίου κειμένου της προειδοποιητικής επιστολής της Κομισιόν προς την Ελλάδα, αλλά και έκθεσης της Eurostat. Επιβεβαίωσε, δηλαδή, αυτό που ο ίδιος διέψευδε μετά την τελευταία σύνοδο του Ecofin. Στην προειδοποιητική της επιστολή η Κομισιόν κατηγορεί όχι μόνο την προηγούμενη κυβέρνηση, αλλά και τη σημερινή για ελλιπή μέτρα διασφάλισης της διαφάνειας των δημόσιων οικονομικών. Καταλήγει, μάλιστα, με ευθεία απειλή για παραπομπή της Ελλάδας στο άρθρο 104Γ/9 της συνθήκης του Μάαστριχτ, αλλά και στο

Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Η προειδοποίηση αυτή σημαίνει ότι η ελληνική οικονομία τίθεται υπό επιτήρηση και πως η ελληνική κυβέρνηση είναι αναγκασμένη να κάνει και άλλες προσαρμογές στην αποτύπωση της δημοσιονομικής εικόνας. Πιεζόμενος συνεχώς ο Αλογοσκούφης αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι τα χρέη των νοσοκομείων (πάνω από 2 δισ. ευρώ) δεν έχουν καταγραφεί ακόμα, γεγονός που σημαίνει ότι ισόποσα θα αυξηθούν και το έλλειμμα και το χρέος. Πανικόβλητος δε καθώς ήταν δήλωσε ότι η κυβέρνηση ευθύνεται μόνο για την απογραφή του 2003!

■ Κι όμως κινείται...

«Κάθε μέρα στη Φαλούτζα είναι μια δύσκολη και μεγάλη πρόκληση». Τα λόγια του ταγματάρχη Γουίντ Γουίμς στο Ασοσίεϊντ Πρες (29/11) αρκούν για να καταλάβει κανείς ότι η μάχη της Φαλούτζα κάθε άλλο παρά έχει τελειώσει. Τρεις μέρες πριν, δύο Αμερικάνοι πεζοναύτες είχαν σκοτωθεί, όταν αντάρτες εκτόξευσαν χειροβομβίδες στη διάρκεια έρευνας σε κατοικία, όπως παραδέχτηκε ο αμερικάνικος στρατός, ενώ ένας ακόμα σκοτώθηκε και τρεις τραυματίστηκαν τη Δευτέρα 29/11 από αντάρτες που κρύβονταν σε σπίτι που οι Αμερικάνοι θεωρούσαν ότι ήταν «καθαρό».

Ο εκπρόσωπος τύπου της Ερυθράς Ημισελήνου δήλωσε στο πρακτορείο Inter Press (26/11) ότι «εξακολουθούν να υφίστανται σκληρές μάχες στη Φαλούτζα» κι ότι οι Αμερικάνοι υποστήριξαν ότι χρειάζονται δύο ακόμα βδομάδες μέχρι να επιτρέψουν την επιστροφή των προσφύγων στην πόλη. Κι ενώ τα δυτικά πρακτορεία συνεχίζουν να αναφέρουν ότι οι Αμερικάνοι «καθαρίζουν» την πόλη από τα «υπολείμματα των ανταρτών» συναντώντας «σποραδική αντίσταση», αντισυνταγματάρχη του αμερικάνικου στρατού δήλωσε την περασμένη Τρίτη 30/11 στο Ασοσίεϊντ Πρες, ότι μικρές ομάδες ανταρτών επιστρέφουν στην πόλη από υπόγεια τούνελ πραγματοποιώντας καθημερινές επιθέσεις.

Κλείνουμε αυτή τη μικρή αναφορά στην εμπόλεμη πόλη με την ανταπόκριση των Τάιμς της Νέας Υόρκης, εφημερίδας που κάθε άλλο παρά υπέρ της ιρακινής αντίστασης μπορεί να θεωρηθεί:

«Μέχρι τώρα, απέχει πολύ από το να γίνει σίγουρο ότι οι Αμερικάνοι μπορούν να κρατήσουν μακριά τους αντάρτες από την πόλη. Μερικοί εμφανίζονται να κατοικούν εκεί, βασιζόμενοι στην αμερικάνικη βοήθεια για τροφή και νερό κατά τη διάρκεια της μέρας και επιτιθέμενοι εναντίά τους το βράδυ, σύμφωνα τόσο με τους Αμερικάνους όσο και τους Ιρακινούς διοικητές που βρίσκονται στην περιοχή. Όλοι αυτοί είναι νέοι άντρες, μερικοί με ύποπτα τραύματα κι όλοι έχουν την ίδια ιστορία: έμειναν στην πόλη για να προστατεύσουν την οικογενειακή τους περιουσία. Μερικοί φορούν ακόμα τα διακριτικά μαύρα ρούχα και τα παπούτσια του τένις που προτιμούνται από τους αντάρτες. Ούτε είναι σίγουρο ότι οι κάτοικοι της πόλης θα προτιμήσουν τους Αμερικάνους από τους εχθρούς τους. Την προηγούμενη βδομάδα, ο 38χρονος πωλητής τσιγάρων Χαμίντ Χαμούντ, που έμεινε στην πόλη κατά τη διάρκεια των μαχών, ήταν ένας απ' αυτούς που ζητούσαν αμερικάνικη βοήθεια για τροφή και νερό στο τζαμί της Χάντρα. Ο Χαμούντ είπε: "Είμαι όλοι ψεύτες, και η κυβέρνηση και οι Αμερικάνοι. Οι μουτζαχεντίν δεν μας έβλαψαν. Μας βοήθησαν". (Τάιμς της Νέας Υόρκης, 27/11/04)

■ Εγκλήμα πολέμου

Μετά από τρεις βδομάδες καθημερινών συγκρούσεων, επιτράπηκε να εισέλθει στην πόλη την περασμένη Δευτέρα η Ερυθρά Ημισελήνη, σύμφωνα με το BBC (29/11). Ο εκπρόσωπος της Ερυθράς Ημισελήνης υποστήριξε ότι φοβάται ότι τουλάχιστον 6000 άνθρωποι σκοτώθηκαν στις μάχες της Φαλούτζα κι ότι η μετακίνηση στην πόλη είναι εξαιρετικά δύσκολη λόγω της πληθώρας των πτωμάτων που κείτονται στους δρόμους της πόλης που συνεχίζει να παραμένει χωρίς νερό και ηλεκτρικό ρεύμα.

Σύμφωνα με τους Τάιμς της Νέας Υόρκης (27/11), ο αριθμός των κατεστραμμένων κτιρίων είναι πολύ μεγαλύτερος από 200, αριθμός που δόθηκε από τον Ιρακινό πρωθυπουργό την προηγούμενη βδομάδα. Σύμφωνα με την εφημερίδα, οι γραμμές του ηλεκτρικού είναι τόσο κατεστραμμένες που θα χρειαστούν τουλάχιστον έξι μήνες για να επιδιορθωθούν, ενώ οι καταστροφές στο υδροδοτικό και αποχετευτικό δίκτυο της πόλης - που ήταν ήδη διαβρωμένο πριν την εισβολή - μπορεί να είναι μικρότερης έκτασης, όμως θα χρειαστούν μήνες για να φτιαχτούν.

Μιλάμε δηλαδή για μια τεράστια ανθρωπιστική καταστροφή σε μια μικρή πυκνοκατοικημένη πόλη - όλη κι όλη εκτείνεται σε διάμετρο λιγότερη από 4.5 χιλιόμετρα - που παρά το γεγονός ότι η πλειοψηφία των 300.000 κατοίκων της την εγκατέλειψε, οι 50.000 που έμειναν αντιμετώπιζαν απ' τους κατακτητές σαν στηρίγματα των ανταρτών.

■ Φυλάκισαν αυτούς που ζητούσαν βοήθεια!

Συγκρούσεις ξέσπασαν την Τρίτη το βράδυ σε διάφορες περιοχές της Φαλούτζα, σύμφωνα με το Αλ-Τζαζίρα. Σύμφωνα με αυτόπτη μάρτυρα, τη στιγμή των συγκρούσεων οι αμερικάνικες δυνάμεις κάλεσαν με τηλεβόες τις οικογένειες που ζητούσαν βοήθεια απ' την Ερυθρά Ημισελήνη να συγκεντρωθούν σε ένα σπίτι κι μόλις μπήκαν μέσα οι Αμερικάνοι το κλείδωσαν και δεν επέτρεψαν σε κανέναν να βγει. Σύμφωνα με τον αυτόπτη μάρτυρα, οι Αμερικάνοι συμπεριφέρθηκαν πολύ άσχημα στον κόσμο που βρίσκονταν στο κτίριο, ακόμα και στους υπαλλήλους της Ερυθράς Ημισελήνης, για να επιτρέψουν αργότερα μόνο στις γυναίκες, τα παιδιά και τους άντρες κάτω των 15 και άνω των 55 να αποχωρήσουν απ' το κτίριο.

■ Αμερικάνοι φαντάροι αποκαλύπτουν:

Σκυλεύουν τα πτώματα των φαντάρων τους! 50 τραυματίες σε καθημερινή βάση

Μία πολύ ενδιαφέρουσα έκθεση αναδημοσιεύτηκε στον ισλαμικό διαδικτυακό τόπο Jihad Unsprun την περασμένη Δευτέρα 29/11 (όποιος ενδιαφέρεται μπορεί να την αναζητήσει στη διεύθυνση http://www.jihadunsprun.net/intheatre_extemal.php?article=100724&list=/home.php&). Πρόκειται για μια έκθεση καταπληθής, ενός δημοσιογράφου στο Ιράκ (τα στοιχεία και η εθνικότητα του οποίου δε δημοσιεύονται για ευνόητους λόγους), που αποκαλύπτει πως οι Αμερικάνοι κρύβουν τους νεκρούς φαντάρους τους για να εμφανίσουν μειωμένες τις απώλειές τους.

Η έκθεση αποκαλύπτει ότι τα πτώματα άγνωστου αριθμού Αμερικανών στρατιωτών, αφού τοποθετηθούν μέσα σε σακούλες πετούνται σε ποτάμια ή στην έρημο, από αεροπλάνα του αμερικάνικου στρατού τη νύχτα, ενώ στις οικογένειές τους αναφέρονται ως αγνοούμενοι. Όπως αποκαλύπτει η έκθεση, πολλές φορές οι Αμερικάνοι αξιωματικοί εκπλήσσονται όταν Ιρακίνοι αγρότες και ψαράδες τους παραδίδουν τα πτώματα των Αμερικανών φαντάρων που βρήκαν στα χωράφια τους ή που έβρισκαν στα δίχτυα τους κι αντί να τους επιβραβεύσουν τους κατηγορούν ότι αυτοί τους σκότωσαν. Γι αυτό οι Ιρακίνοι χωρικοί και ψαράδες προτιμούν να τα θάψουν οι ίδιοι σε μαζικούς τάφους (υπάρχει και σχετικό βίντεο στη διεύθυνση http://www.jihadunsprun.net/intheatre_extemal.php?article=100725&list=/home.php&) παρά να τα παραδώσουν στους κατακτητές. Πρόκειται για φαντάρους «δεύτερης κατηγορίας», που οι «συνάδελφοί» τους αποκαλούν «μισθοφόρους», πολλοί από τους οποίους προέρχονται από παράνομους μετανάστες

που κατατάχθηκαν στο στρατό για να νομιμοποιηθούν οι οικογένειές τους στην Αμερική, όπως αποκάλυψαν στον δημοσιογράφο Αμερικάνοι φαντάροι στο Ιράκ.

Ας δώσουμε όμως το λόγο στο δημοσιογράφο:

«Ένας άντρας που θα τον αποκαλούμε Α.Υ. είναι από το Τηγκρίτ και κατοικεί στη Σαμάρρα. Μου είπε ότι ο αδελφός του εργάζεται σε ένα σώμα πολιτικής άμυνας με τις αμερικάνικες κατακτητικές δυνάμεις. Ο αδελφός του και άλλοι σ' αυτό το σώμα έχουν καθήκον να απομακρύνουν τους νεκρούς και τραυματισμένους Αμερικανούς φαντάρους που απέμειναν από τις επιθέσεις των ανταρτών. Ο αδελφός του μου είπε ότι ο αριθμός των απωλειών που αποκαλύπτουν οι Αμερικάνοι είναι πάντα πολύ μικρότερος του πραγματικού. Το τελευταίο περιστατικό που περιέγραψε ήταν η κατάρριψη ενός αμερικάνικου ελικόπτερου στη Φαλούτζα στην αρχή του Ραμαζανιού. Η αμερικάνικη κεντρική διοίκηση στο Ιράκ ανέφερε ότι σκοτώθηκαν 13 σ' εκείνη την επιχείρηση, ωστόσο, ο αδελφός του και οι συνάδελφοί του μέτεφταν πάνω από 30 πτώματα Αμερικανών που ήταν άσκημα κείμενα, τα πρόσωπά τους χωρίς κανένα αναγνωρίσιμο σημάδι και τα σώματά τους εντελώς απανθρωπωμένα.

Ο Α.Υ. με ενημέρωσε ότι νομάδες Βεδουίνων, που ζουν σε απομονωμένες περιοχές στο Θαρθάρ, στις ερήμους του Σαμάρ και του Χιράν, ανακάλυψαν τυχαία πολλά πτώματα Αμερικανών μέσα σε πλαστικές σακούλες. Παρατήρησαν την εφιαρκή αύξηση του αριθμού των λύκων που περιπλανιούνται σ' αυτές τις περιοχές. Σύντομα ανακάλυψαν υπολείμματα πτωμάτων που οδήγησαν αυτό

το μεγάλο αριθμό λύκων να αναζητήσει διαμονή σ' αυτές τις περιοχές».

Ο δημοσιογράφος αναφέρει παρόμοιες καταγγελίες από ψαράδες που παρατηρούν αυτό το φαινόμενο απ' τον περασμένο Αύγουστο και ανησυχούν για τη μόλυνση των ποταμιών από την αποσύνθεση των πτωμάτων των Αμερικανών στρατιωτών. Ο δημοσιογράφος αποφάσισε να αναζητήσει απαντήσεις πηγαίνοντας στη Βαγδάτη. Εκεί διαπίστωσε ότι Αμερικάνοι στρατιώτες γνώριζαν γι' αυτές τις επιχειρήσεις που οι Αμερικάνοι διοικητές απέδιδαν σε φημολογία καθώς και για τους λιποτάκτες που αυξάνονται όσο εντείνεται το αντάρτικο. Ίδου ένας αποκαλυπτικός διάλογος με μία Αμερικανίδα στρατιώτη (που την αποκαλεί Bird) απ' το Τέξας:

«Την ρώτησα γι αυτούς τους στρατιώτες που λέγεται ότι λιποτατούν απ' τις μονάδες τους και κοιμούνται κατά μήκος των συνόρων. Αυτή είπε (με απροθυμία) ότι αυτοί οι στρατιώτες δεν ανήκουν στον αμερικάνικο στρατό αλλά αποτελούν μάλλον μισθοφόρους που στρατολογήθηκαν από διάφορα μέρη του κόσμου, αφού ανταποκρίθηκαν στις αγγελίες της αμερικάνικης κυβέρνησης πριν την έναρξη του πολέμου. Τους υποσχέθηκαν υψηλές αμοιβές και άλλα κίνητρα και σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμα και αμερικάνικη υπηκοότητα μετά το τέλος του πολέμου και την επιστροφή τους στις ΗΠΑ. Δυστυχώς, αφότου ο Μπους ανακοίνωσε το τέλος των πολεμικών επιχειρήσεων, αυτοί οι στρατιώτες είχαν το δικαίωμα να τελειώσουν την υπηρεσία τους και να φύγουν χωρίς να κατηγορηθούν ότι το σκάνε απ' το πεδίο της μάχης, είτε η Bird. Τα περιστατικά λιποταξίας αυξήθηκαν με την

αύξηση των επιχειρήσεων αντίστασης στους Αμερικάνους. Μερικοί απ' αυτούς πιάστηκαν, αλλά επικολέστηκαν το τέλος των πολεμικών επιχειρήσεων σαν αιτία της φυγής τους, λέγοντας ότι δεν το έσκασαν απ' το πεδίο της μάχης γιατί δεν υπήρχε τέτοιο, σύμφωνα με τον Μπους. "Μερικούς τους βάλανε στις φυλακές, άλλους τους στείλαμε στο αρχηγείο στο Κατάρ για παραπέρα ενέργειες", είπε.

Η Bird είπε ακόμη ότι η στρατιωτική αστυνομία συγκεντρώνει τη δουλειά της στους δρόμους της Βαγδάτης επειδή οι στρατιώτες εργάζονται κάτω τρομακτική πίεση. Πολλοί απ' αυτούς δεν έχουν πειστεί για την αναγκαιότητα αυτού του πολέμου. Μετά συγκέντρωσα όλο το κουράγιο μου για να υποβάλω στη Bird την κρίσιμη ερώτηση: Τί γίνεται με αυτά τα πτώματα που πετάγονται απ' τα ελικόπτερα σε απομακρυσμένες και ακατοίχτες περιοχές του Ιράκ; Γιατί αυτά τα πτώματα δεν επιστρέφουν στην Αμερική; Η Bird μου απάντησε με πρόδηλο δισταγμό και απροθυμία. Είπε ότι αυτές οι ιστορίες κυκλοφορούν μέσα στα στρατόπεδα μεταξυ των στρατιωτών, "όμως σε διαβεβαιώνω, αυτές οι ιστορίες δεν είναι παρά φήμες, αυτό μας λένε οι διοικητές μας". Πριν προλάβει να τελειώσει τη φράση της η Bird, ακούστηκε μια δυνατή κραυγή από μια άλλη στρατιωτίνα που θα τη λέμε Μάρθα: "Είσαι ψεύτρα, ξέρεις ότι αυτοί οι στρατιώτες που έχουν καεί μέχρι σημείου να μη μπορούν να αναγνωριστούν πετιούνται στις ζούγκλες του Ιράκ. Οι διοικητές μας φοβούνται τη δημόσια κατακραυγή όταν οι οικογένειές πάφουν τα πτώματα των αγαπημένων τους χωρίς να μπορούν να τα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Ζόρικα τα πράγματα και στη Μοσούλη

Η κατάσταση δεν είναι κρίσιμη όμως μόνο στη Φαλούτζα. Στη Μοσούλη - την τρίτη σε μέγεθος πόλη του Ιράκ, με 1.7 εκατομμύρια κατοίκους, που βρίσκεται στην περιοχή του ιρακινού Κουρδιστάν - το 75% των 4000 Ιρακινών αστυνομικών λιποτάκτησε κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων που ξέσπασαν πριν από δύο βδομάδες (όπως μας πληροφορεί η αμερικάνικη εφημερίδα USA Today επικαλούμενη ανταπόκριση του περιοδικού Army Times της περασμένης Κυριακής 28/11). Πολλά αστυνομικά κτίρια της πόλης έχουν μετατραπεί σε χαλασμάτα και οι αντάρτες χτυπάνε τη νύχτα κλέβοντας όπλα και άλλα υλικά έξω από την πόλη, πριν επιστρέψουν για να συνεχίσουν την εργασία τους μέσα.

Σύμφωνα με τους Τάιμς της Νέας Υόρκης (30/11), η κατάσταση

στη Μοσούλη ανησυχεί ιδιαίτερα τους Αμερικάνους διοικητές που δεν έχουν κατορθώσει να σταματήσουν τις επιθέσεις των ανταρτών. Επιθέσεις που στοχεύουν στις ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας (για την ακρίβεια κουρδικές, μιας και τουλάχιστον οι μισοί από τους εναπομεινάντες μπάτσους είναι Κούρδοι). Τις τελευταίες 11 μέρες, τουλάχιστον 69 πτώματα Ιρακινών μπάτσων ανακαλύφθηκαν γύρω απ' την πόλη, μερικά από τα οποία φέρανε ταμπέλες που κατήγγειλαν τις πράξεις τους. Σύμφωνα με την ίδια εφημερίδα, πολλοί Ιρακίνοι μπάτσοι που συνεργάζονται με τους Αμερικάνους φοβούνται να το ανακαλύψουν ακόμα και στις ίδιες τις γυναίκες τους για να μη μαθευτεί. Ενώ οι διοικητές της αστυνομίας της Μοσούλης φοβούνται ότι οι μουτζαχεντίν έχουν διεισδύσει ακόμα και μέσα

στην αστυνομία.

Η κατάσταση στο Ιράκ δε μαζεύεται με τίποτα, αν συνυπολογίσει κανείς ότι εκτός από τη Φαλούτζα και τη Μοσούλη, σφοδρές συγκρούσεις έγιναν και στα βόρεια της Βαγδάτης την περασμένη Τρίτη, ενώ παγιδευμένα αυτοκίνητα εξεργάγησαν στη Λατιφίγια (χωρίς να γίνουν γνωστές οι απώλειες των Αμερικανών αφού απέκλεισαν όλους τους δρόμους στην περιοχή της έκρηξης) και στο Ραμάντι.

■ Νέο ρεκόρ

Με 135 τουλάχιστον νεκρούς αμερικάνους στρατιώτες έκλεισε ο Νοέμβρης, σύμφωνα με τα στοιχεία που είχαν δοθεί την τελευταία μέρα του μήνα. Καταρρίπτεται συνεπώς το ρεκόρ του περασμένου Απριλίου στη διάρκεια του οποίου

και λόγω της πρώτης επίθεσης στη Φαλούτζα είχαν σκοτωθεί 135 αμερικάνοι στρατιώτες.

Η πραγματικότητα φυσικά είναι πολύ διαφορετική, όπως αποδεικνύεται ακόμη και από πηγές του αμερικάνικου στρατού. Ετσι λοιπόν, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή έκδοση της εφημερίδας του αμερικάνικου στρατού «Stars and Stripes» (26/11/04), «Μέχρι την Τρίτη (σ.σ.23/11/04) 20.802 στρατιώτες έχουν νοσηλευτεί στο Λάιντστοουλ (σ.σ. το μεγαλύτερο αμερικάνικο στρατιωτικό νοσοκομείο εκτός ΗΠΑ) από τραύματα στις επιχειρήσεις στο Ιράκ». Και μόνο το γεγονός ότι ο επίσημος αριθμός των τραυματιών που δίνει το Πεντάγωνο είναι γύρω στους 9.300 κάνει σκόνη την αξιοπιστία των επίσημων στοιχείων που δίνονται στη δημοσιότητα.

Θέατρο του παράλογου θυμίζουν όσα γίνονται τις τελευταίες μέρες στην Ουκρανία με αφορμή τις προεδρικές εκλογές. Τα μαχαίρια έχουν βγει ανοιχτά ανάμεσα στα αντίπαλα ιμπεριαλιστικά κέντρα και η πολιτική σκηνή της χώρας έχει μετατραπεί σε πεδίο άγριου ενδοϊμπεριαλιστικού ανταγωνισμού. Τα αντίπαλα στρατόπεδα είναι σαφώς διαχωρισμένα. Οι δυο μονομάχοι για το προεδρικό αξίωμα, ο δυτικάφιλος Βίκτορ Γιουστσένκο, επικεφαλής της αντιπολίτευσης, και ο ρωσόφιλος Βίκτορ Γιανούκοβιτς, δίνουν το ρυθμό στον οποίο χορεύουν οι κομπάρσοι, οι δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές που έχουν βγει στους δρόμους και από τα δυο στρατόπεδα για να στηρίξουν τον εκλεκτό είτε των ΗΠΑ και της Ε.Ε είτε της Ρωσίας. Λαϊκίστικα, εθνικιστικά, διχαστικά, αποσχιστικά συνθήματα. Αστοί, μεσαία και μικροαστικά στρώματα, εργάτες, άνεργοι, νεολαία, όλοι μαζί, ένας αχταρμάς, και στα δύο στρατόπεδα. Κανένα ταξικό στήγμα σε μια χώρα στην οποία τα τελευταία χρόνια η φτώχεια έχει οδηγήσει σε μαζική εκπόρευση της γυναίκας. Οι εικόνες που έρχονται από την Ουκρανία είναι πραγματικά θλιβερές. Ενας λαός απηυδισμένος από τη φτώχεια αναζητά σωτήρες σε διεφθαρμένους αστούς πολιτικούς, σέρνεται πίσω τους και γίνεται παιχνίδι στα χέρια ανταγωνιστικών ιμπεριαλιστικών συμφερόντων.

Ο επικεφαλής της «πορτοκαλί επανάστασης» υπήρξε πρωθυπουργός κατά τη διάρκεια της θητείας του απερχόμενου προέδρου Λεονίντ Κούτσμα και ανάμεσα στους συνεργάτες του βρίσκονται άνθρωποι που ληλάτησαν την κρατική περιουσία την περίοδο της διαβόητης ιδιωτικοποίησης. Ο άνθρωπος αυτός, με τη βοήθεια μια επιστημονικά στημένης προεκλογικής εκστρατείας, παριστάνει σήμερα το σταυρόφορο κατά της διαφθοράς και του αυταρχισμού του καθεστώτος του απερχόμενου προέδρου Κούτσμα και των συνεργατών του.

Η βρετανική εφημερίδα «Γκάρντιαν» χαρακτηρίζει τα γεγονότα στην Ουκρανία «μεταμοντέρνο πραξικόπημα στη μετασοβιετική εποχή» και αποκάλυψε ότι πίσω από την

■ Ουκρανία

«Μήλον της έριδος»

αντιπολίτευση βρίσκεται ο Λευκός Οίκος, ο οποίος με διπλωμάτες και ειδικούς συμβούλους οργάνωσε και χρηματοδοτεί την εκλογική καμπάνια της αντιπολίτευσης και κατευθύνει βήμα προς βήμα τις κινήσεις της σήμερα, ότι χρηματοδότησε την εκπαίδευση άνω των 1000 ουκρανών παρατηρητών και από κοινού με άλλες δυτικές πρεσβείες τη διεξαγωγή των έξι τόνων, που χρησιμοποιήθηκαν στη δημιουργία του κατ'άλληλου κλίματος αρκετά πριν την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων. Υπενθυμίζει ότι το μοντέλο του «μεταμοντέρνου πραξικοπήματος» για την ανατροπή μη αρεστών κυβερνήσεων και την απόσπαση χωρών από τη ρωσική σφαίρα επιρροής εφαρμόστηκε ήδη με επιτυχία στη Σερβία και στη Γεωργία, ότι απέτυχε στη Λευκορωσία και εκτιμά ότι το επόμενο πεδίο εφαρμογής του θα είναι η Μολδαβία και άλλες χώρες της κεντρικής Ασίας.

Φυσικά, η καμπάνια της αντιπολίτευσης πατάει από τη μια στα τεράστια κοινωνικά προβλήματα και από την άλλη στις διαφορές και τις

αντιθέσεις ανάμεσα στο δυτικό και το ανατολικό τμήμα της χώρας. Το δυτικό τμήμα, που συνορεύει με την Πολωνία και τη Ρουμανία, πέρασε από τη σφαίρα επιρροής των πολωνών ευγενών και αργότερα των μοναρχών της Αυστροουγγρικής Αυτοκρατορίας. Η οικονομία του στηρίζεται κυρίως στη γεωργία και οι κάτοικοί του είναι στην πλειοψηφία καθολικοί και μιλούν την ουκρανική γλώσσα.

Το νοτιοανατολικό τμήμα, που είχε ενσωματωθεί στην τσαρική Ρωσία, είναι η πλουσιότερη και πιο ανεπτυγμένη περιοχή της Ουκρανίας. Εκεί βρίσκεται συγκεντρωμένη η βιομηχανία της χώρας, τα ανθρακωρυχεία και τα υπάρχοντα αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου. Εκεί βρίσκεται η Χερσόνησος της Κριμαίας με τα στρατηγικής σημασίας για τη Ρωσία λιμάνια, εκεί ζει η ρωσική μειονότητα. Η πλειοψηφία του πληθυσμού είναι ορθόδοξα και μιλούν τη ρωσική γλώσσα. Αυτά ακριβώς τα πλεονεκτήματα εκμεταλλεύονται οι προσκείμενοι στον Γιανούκοβιτς και τη Ρωσία κυβερνήτες των ανατολι-

κών επαρχιών και παίζουν το χαρτί της αυτονομίας και της απόσχισης για να στριμώξουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων την αντιπολίτευση και τις ανταγωνίστριες της Ρωσίας ιμπεριαλιστικές δυνάμεις.

Ο σημαντικότερος λόγος για τον οποίο η Ουκρανία έχει γίνει «το μήλον της έριδος» ανάμεσα στη Ρωσία από τη μια και τις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση από την άλλη είναι η μοναδική, στρατηγικής σημασίας γεωγραφική της θέση.

Είναι η προωθημένη άκρη της Ρωσίας προς τη Δύση και τη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Ελέγχει την πρόσβαση της Ρωσίας στη Μεσόγειο και ο ρωσικός στόλος της Μαύρης Θάλασσας φιλοξενείται στο λιμάνι της Σεβαστούπολης. Παράλληλα αποτελεί τον ιδανικό διάδρομο για τη μεταφορά του πετρελαίου και του φυσικού αερίου από τη Ρωσία και την Κασπία στην Ευρώπη.

Παρόλο που η Ουκρανία διαθέτει 395 εκατομμύρια βαρέλια εξακριβωμένα αποθέματα πετρελαίου στο λεκανοπέδιο του Ντόνετσκ, άνω του 70% των αναγκών της σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο καλύπτεται με εισαγωγές κυρίως από τη Ρωσία. Η ενεργειακή εξάρτηση από τη Ρωσία και το τεράστιο χρέος που έχει συσσωρευτεί εξαιτίας της καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό την ενεργειακή και όχι μόνο πολιτική των ουκρανικών κυβερνήσεων και τις συμφωνίες που καθορίζουν τους όρους μεταφοράς προς την κεντρική και δυτική Ευρώπη του ρωσικού πετρελαίου και φυσικού αερίου με τους αγωγούς που διέρχονται από το ουκρανικό έδαφος. Ο περιορισμός της ενεργειακής εξάρτησης από τη Ρωσία έγινε μια από τις προτεραιότητες της αστικής τάξης και των κυβερνήσεων της Ουκρανίας μετά τη διάλυση της ΕΣΣΔ. Οι προσδοκίες και οι φιλοδοξίες τους φούντωσαν ιδιαίτερα μετά την ανα-

κάλυψη των τεράστιων κοιτασμάτων της Κασπίας, όμως τα σχέδιά τους για τη δημιουργία αγωγού που θα παρέκαμπτε το ρωσικό πετρέλαιο και έδαφος και θα τροφοδοτούσε με πετρέλαιο από το Αζερμπαϊτζάν μέσω της Γεωργίας και της Ουκρανίας την Ευρώπη έχουν προσκρούσει μέχρι στιγμής στη σθεναρή αντίδραση της Ρωσίας.

Είναι φανερό, συνεπώς, ότι από μια κυβερνητική αλλαγή, που θα φέρει την Ουκρανία πιο κοντά στις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, διακυβεύονται σοβαρά οικονομικά και στρατηγικά ρωσικά συμφέροντα. Γι αυτό ακριβώς το λόγο ο Λευκός Οίκος θα παίξει μέχρι εκεί που τον παίρνει το χαρτί της αντιπολίτευσης, στα πλαίσια της στρατηγικής της περικύκλωσης της Ρωσίας και της αποψίλωσης της από τις σφαίρες επιρροής που διαθέτει ακόμη. Από την άλλη, η Ευρωπαϊκή Ένωση συμπαράταχθηκε με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό όχι μόνο γιατί θέλει περισσότερες και διαφορετικές πηγές ενέργειας, αλλά και γιατί θέλει την Ουκρανία στη δικιά της σφαίρα επιρροής. Ήδη από το 1998 έχει υπογράψει ανάμεσα στις δύο πλευρές συμφωνία συνεργασίας, που μπορεί να οδηγήσει στην μελλοντική ένταξη της Ουκρανίας στην Ε.Ε. Γι αυτό και κάποιοι κοινοτικοί αξιωματούχοι δεν έκρυψαν τη δυσαρέσκειά τους όταν το Σεπτέμβριο του 2003 η Ουκρανία μαζί με τη Ρωσία, τη Λευκορωσία και το Καζακστάν υπέγραψαν συμφωνία σχηματισμού μιας «ενιαίας οικονομικής περιφέρειας», με στόχο την εναρμόνιση των κανόνων εμπορίου και της μείωσης των δασμών.

Το παζάρι ανάμεσα στα αντίπαλα στρατόπεδα για την εξεύρεση συμβιβαστικής λύσης συνεχίζεται τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές και είναι πολύ σκληρό. Ωστόσο, όπου κι αν καταλήξει, η πολιτική κρίση που έχει ξεσπάσει με αφορμή τις προεδρικές εκλογές μπορεί να εκτονωθεί προσωρινά αλλά δεν θα ξεπεραστεί, γιατί η βάση της βρίσκεται από τη μια στα τεράστια κοινωνικά προβλήματα που μαστίζουν τη χώρα και από την άλλη στον αδυσώπητο ενδοϊμπεριαλιστικό ανταγωνισμό για τον έλεγχό της.

■ Παλαιστίνη

Αναπάντεχη κόντρα, ντεφάκτο διάσπαση

Με μία αναπάντεχη δήλωσή του, ο φυλακισμένος σε ισόβια Παλαιστίνιος μαχητής της Φατάχ, Μπαρουάν Μπαργκούτι, έκανε στροφή 180 μοιρών, αναθεωρώντας την απόφασή του στο τέλος της προηγούμενης βδομάδας να μην κατέβει στις προσεχείς παλαιστινιακές προεδρικές εκλογές και δήλωσε την Τετάρτη ότι θα θέσει τελικά υποψηφιότητα.

Ήταν φανερό, ότι η αρχική κίνηση του Μπαργκούτι έγινε κατόπιν σφοδρής πίεσης από στελέχη της Φατάχ, για να αποφευχθεί η διάσπαση της οργάνωσης, αφού η κεντρική επι-

τροπή είχε επιλέξει ήδη τον πρώην πρωθυπουργό Μαχμούντ Αμπάς για υποψήφιο. Ίσως και να έγινε κάποια συμφωνία με τον Αμπάς, γι αυτό και ο τελευταίος δήλωσε ότι θα βαδίσει στα χνάρια του Αραφάτ, κάνοντας ταυτόχρονα τις γνωστές δηλώσεις, ότι θα αγωνιστεί για την επιστροφή των Παλαιστίνιων προσφύγων.

Δε γνωρίζουμε τι προέκυψε για να γίνει αυτή η αλλαγή στη στάση του Μπαργκούτι. Αυτό όμως που μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα είναι ότι τα πράγματα δυσχεραίνουν για τον Αμπάς και κατά συνέπεια

για τους Αμερικάνους και τους Σιωνιστές που τον υποστηρίζουν σιωπηλά. Γιατί ο φυλακισμένος και καταδικασμένος Μπαργκούτι είναι ο πλέον λαοφιλής (ερχόταν δεύτερος μετά τον Αραφάτ), ενώ ο Αμπάς έχει σηματοδοτήσει τις δηλώσεις του για την ανάγκη σταματήματος της Ιντιφάντα, ενώ το γεγονός ότι αποτελεί τον εκλεκτό των Αμερικάνων δεν πιστεύουμε ότι του δίνει και... ιδιαίτερο κύρος μέσα στον λαό. Επίσης, ο Αμπάς δίνει καθημερινά μαθήματα υποταγής, με τελευταίο τη διαταγή του προς τα μέσα ενημέρωσης να χαλαρώσουν την κρι-

τική τους στο Ισραήλ, που συμπληρώθηκε από την απειλή ότι οποιαδήποτε ανταπόκριση υποκινεί τη βία θα κόβεται αμέσως!

Η υποψηφιότητα του Μπαργκούτι συνεπάγεται ντεφάκτο διάσπαση της Φατάχ. Τώρα που το μόνο ενοποιητικό στοιχείο, ο Αραφάτ, δεν υπάρχει πια, ήρθε η ώρα που τα μαχητικά στελέχη της Φατάχ θα χωρίσουν τα τσανάκια τους με τους υποταγμένους που προσκυνούν τον αγώνα των σταυροφόρων «κατά της τρομοκρατίας».

έγινε στο συνέδριο της ΔΑΚΕ μεταξύ γαλαζίων εργατοπατέρων και υπουργών, την ώρα που ήταν πρώτη είδηση σε όλα τα υπόλοιπα κανάλια και στις εφημερίδες την επόμενη μέρα. Η πλάκα είναι πως το διορισμένο από το ΠΑΣΟΚ στελεχικό δυναμικό της ΕΡΤ παραμένει στη θέση του (πλην ελάχιστων εξαιρέσεων). Όμως, η αστική δημοσιογραφία έχει όλα τα χαρακτηριστικά του χαμαιλέοντα. Αλλάζει χρώματα ανάλογα με το (πολιτικό) περιβάλλον. Ψέματα έλεγαν επί ΠΑΣΟΚ, ψέματα λένε και επί ΝΔ. Το (άφθονο) παραδάκι να πέφτει και η αλήθεια να πάει να κουρευτείται.

ΥΓ: Είναι τόσο δημοσιογραφικά αντικειμενική η κρατική ραδιοτηλεόραση που έδωσε περισσότερο χρόνο στο προσωπικό σόου της πρωθυπουργικής συζύγου στο Κάιρο, παρά στα όσα έγιναν στο συνέδριο της ΔΑΚΕ. Αν δεν γλείφεις τον αρχηγό και τη συμβία του, δεν μπορείς να πας μπροστά.

■ Χαμένοι στην προεδρολογία

Το 'χετε πάρει είδηση ότι σε μια βδομάδα ο ΣΥΝ έχει συνέδριο; Μάλλον όχι. Διότι με τί ασχολούνται οι του ΣΥΝ; Με την προεδρολογία που έχει επίκεντρό της τον Κωνσταντόπουλο. Κι όταν δεν μιλούν γι' αυτά τα σενάρια, ασχολούνται με την εκλογή νέου προέδρου στο κόμμα τους. Προσυνεδριακός διάλογος; Αστεία πράγματα. Το μόνο που συζητούν είναι ποιον θα βγάλουν πρόεδρο και όχι ποια πολιτική πρέπει να ακολουθήσουν από εδώ και πέρα.

■ Εργαστήριο και πειραματόζωο

Μέσα σε λίγους μόνο μήνες, από τον περασμένο Απρίλη που η ΕΕ ήρε βασικές απαγορεύσεις για την εισαγωγή, διακίνηση και καλλιέργεια γενετικά τροποποιημένων προϊόντων, στη χώρα μας έχουν εισαχθεί 110.000 τόνοι. Ανάμεσά τους περίπου 23.000 τόνοι γενετικά τροποποιημένου καλαμποκιού, 32.000 τόνοι σογιόσπορου και περίπου 60.000 τόνοι σογιάλευρου (προορίζεται για ζωοτροφές). Τα στοιχεία έδωσε στη Βουλή ο ίδιος ο αρμόδιος υφυπουργός Α. Κοντός. Δεν έχει σημασία να πούμε ότι με το μπάχαλο που υπάρχει και την ανυπαρξία κάθε ελέγχου οι εισαγωγές πρέπει να είναι περισσότερες. Και μόνο τα στοιχεία της επίσημης καταγραφής είναι αρκετά για να μας οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι (και) η χώρα μας μετατρέπεται σε ένα τεράστιο εργαστήριο και εμείς, εκόντες άκοντες, σε πειραματόζωα για τις πολυεθνικές που προωθούν τα μεταλλαγμένα.

■ Ίδου η ρύση

Σας συνθλίβει η ακρίβεια; Σκέφτεστε ότι θα αναγκαστείτε να περικόψετε ακόμα και τα αναγκαία των γιορτών; Ουδείς λόγος ανησυχίας υπάρχει, αγαπητοί. Οι τράπεζες φροντίζουν και πάλι πριν από σας για σας. Βγήκαν και πάλι στην πιάτσα τα εορτοδάνεια. «Προνομιακό δάνειο Εθνογιορτές» διαφημίζει η Εθνική. Με... περίοδο χάριτος μάλιστα. Στη διάρκεια της οποίας το επιτόκιο θα είναι 7,9% (αυτό δεν το λένε στη διαφήμιση), για να σκαρφλώσει μετά στο ύψος του κυμαινόμενου επιτοκίου των προσωπικών δανείων, που σήμερα είναι 9,95%. Τριπλάσιο δηλαδή από τον πληθωρισμό! Αυτές είναι μπιζνες, παιδιά. Ετσι σχηματίζονται οι εξωφρενικές κερδοφορίες.

■ <<Αντιεθνικισμός>>

Μεγάλη η αγωνία του «Πριν» για την «τουρκική απειλή, που τα τελευταία χρόνια έχει φθάσει σε επίπεδα αποδράσυνσης». Και (καλυμμένη) ικανοποίηση για τους «αρκετούς βαθμούς ελευθερίας» έναντι των Αμερικάνων και του ΝΑΤΟ που απέκτησαν τα ελληνικά στρατά, χάρη σε διαφοροποιήσεις στους εξοπλισμούς που έκανε το ΠΑΣΟΚ, αγοράζοντας και ρωσικά όπλα, διότι «αν διασυνδεθούν μεταξύ τους» ρωσικά και αμερικανικά αντιαεροπορικά συστήματα, «πέρα από την αξιόμαχη αεροπορία που διαθέτει η χώρα, δημιουργούν ένα αξιόπλο προβλήμα για την τουρκική αεροπορία». Τα παραπάνω και πολλά ακόμη σε άρθρο «ειδικού συνεργάτη» που φαίνεται πως κατέχει καλά τα στρατιωτικά ζητήματα. Κατά τα άλλα, στο ίδιο φύλλο της καλής εφημερίδας φιγουράριζε ολόκληρο αφιέρωμα για τα επικίνδυνα εθνικιστικά φαινόμενα που αναπτύσσονται στη χώρα μας. Προφανώς, η αγωνία για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της «τουρκικής απειλής», η ευμενής διάθεση απέναντι στη διαφοροποίηση των εξοπλιστικών πηγών και η αγωνία μη τυχόν και η κυβέρνηση Καραμανλή υποκύψει στις ασφυκτικές πιέσεις που ασκούν οι Αμερικάνοι για πλήρη ευθυγράμμιση, δεν εντάσσονται στα εθνικιστικά φαινόμενα, αλλά στα φαινόμενα... γνήσιου πατριωτισμού, ο οποίος περιλαμβάνει και την... εθνική άμυνα.

Ποιός Βίκτωρ λοιπόν; Ο Γιουστσένκο ή ο Γιανούκοβιτς; Ο φίλος της Ευρώπης, δηλαδή του αμερικάνικου και του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, ή ο φίλος της Ρωσίας, δηλαδή του ρωσικού κεφαλαίου; Ο Ουκρανός ή ο «Ρώσος». «Ηρθαμε να παλέψουμε μέχρι τέλους για το καλό της Ουκρανίας, εκεί στο Ντάνιετσκ δεν έχουν απομείνει Ουκρανοί, είναι Ρώσοι», δηλώνουν οι σκληρές ομάδες των νεαρών της «Μπόρα». Κάτι αντίστοιχο -αντιπολιτευτικά και φιλοδυτικά- με τη σερβική νεολαϊστική οργάνωση «Οτπόρ», που το 2000 επέβαλε το ξαναμέτρημα των ψήφων στις εκλογές της Σερβίας, με αποτέλεσμα ο «αντιιμπεριαλιστής» και «πατριώτης» Σλόμπονταν Μίλόσεβιτς να εκπαρθυρωθεί. Πού να βρίσκονται τώρα οι ηγέτες της σερβικής «Οτπόρ» κανέναν δεν απασχολεί. Όλο και κάτι θα ξεκοκαλίζουν από τον πλούτο που παράγει η «σερβική» εργατική τάξη.

Η προϊστορία παίζει για πολλοστή φορά στην Ουκρανία ένα από τα πιο γνω-

παλιό ημερολόγιο, τα παλιά ονόματα, τα παλιά διδάγματα, που από καιρό είχαν ξεπέσει στα χέρια της σοφίας των παλαιστωλών και οι παλιοί χωροφύλακες που από καιρό φαίνεται ότι είχαν σαπίσει. Αν ξέραμε τα δεδομένα της παγωμένης ταξικής πάλης, θα μπορούσαμε να εξηγήσουμε πως μια ολόκληρη τάξη καταπιεσμένων οδηγήθηκε στην αιχμαλωσία από δύο ή τρεις ή τέσσερις αγύρτες. Τους ίδιους ή τους προγόνους τους που πριν από λίγα χρόνια πάλι για το δικό τους το εκμεταλλευτικό συμφέρον ανέμιζαν τα πλαστικά σφυροδρέπανα. Δεν είναι αυτό το ζητούμενο του σημειώματος. Να υπενθυμίσει θέλει απλές αλήθειες που και εμείς τις έχουμε βιώσει και που τις βλέπουμε να αναπαράγονται με δραματικό τρόπο πάνω στις πλάτες της εργατικής τάξης των πρώην «σοσιαλιστικών χωρών». Οπου μερίδες της αστικής τάξης συγκρούονται σκληρά για την εξουσία και παραισέρνουν στη σύγκρουσή τους τις μάζες που υπο-

τικό περιεχόμενο; Μόνο ο Παπαδόπουλος (για να έρθουμε στα δικά μας) πίστευε στο «Ελλάς, Ελλήνων, Χριστιανών»; Δεν το πιστεύει και η Κανελλή π.χ. (χωρίς να το λέει βέβαια) δίνοντάς του προοδευτικό περιεχόμενο;

Ας προσθέσουμε στη γενική περίπτωση την συγκεκριμένη κάθε χώρας, όπου επιπλέον μέσα σ' ένα τέτοιο σαθρό περιβάλλον λειτουργούν οι παλιές αναμνήσεις, οι προσωπικές έχθρες, οι φόβοι κι οι ελπίδες, οι προλήψεις και οι αυταπάτες, οι συμπάθειες και οι αντιπάθειες, που τους δένουν στα παλιά με τη μια ή την άλλη μερίδα των εκμεταλλευτών και των εκπροσώπων τους. Το αποτέλεσμα για μια ακόμη φορά επαναλαμβάνεται ως τραγωδία στις παγωμένες ουκρανικές πόλεις, όπου στενάζει το «ουκρανικό» προλεταριάτο. Δυστυχώς κι εκεί,

Από την πορτοκαλί στην κόκκινη σημαία

στά της παιχνιδιά. Μια χώρα απειλείται με εμφύλιο και τα δύο αντίπαλα στρατόπεδα ανεμίζουν τα εκμεταλλευτικά λάβαρα τους. Πίσω από αυτά -με λύπη το διαπιστώνεις- παρατάσσεται, παίρνει θέση, μεγάλη μερίδα της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Ανεξάρτητα από το ποιο στρατόπεδο επιλέγει, ένα είναι σίγουρο: Βαδίζει κάτω από τα λάβαρα των εκμεταλλευτών της.

Πώς είναι δυνατόν αυτές οι εκατοντάδες χιλιάδες εργατικές και νεολαϊστικές μάζες να παρασύρονται από ένα Βίκτωρα Γιουστσένκο ή Γιανούκοβιτς; Μόνο η εξέταση της εξέλιξης της πάλης των τάξεων στην Ουκρανία θα μας έδινε τη δυνατότητα να καταλάβουμε πως ένα μέτριο πρόσωπο παίζει το ρόλο του ηγέτη, του σωτήρα, του μεταρρυθμιστή. Αλλά γιατί πάμε τόσο μακριά; Είναι δεδομένη η κρίση της ταξικής πάλης που περνάμε παγκόσμια, στις «πολιτισμένες» καπιταλιστικές χώρες που έχουμε την «τύχη» να ζούμε (και αυτό είναι ένα σημείο αιχμής εναντίον μας), τις οποίες κυβερνούν από μέτρια ως γελοία πρόσωπα. 'Η από γελοία ως μέτρια. Από πού ν' αρχίσουμε, από τον Μπους; Και πού να καταλήξουμε; Στον Κωστόκη ή στον Γιωργάκη;

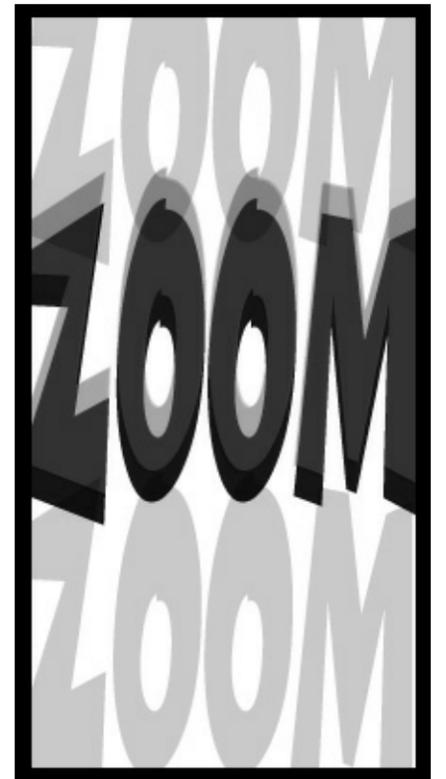
Αυτή λοιπόν η παγωμένη κοινωνική ταξική αντιπαράθεση εξηγεί πως ο ουκρανικός λαός, η «ουκρανική» εργατική τάξη, ανεξάρτητα εθνικότητας, ξαναγύρισε -για να χρησιμοποιήσουμε τα λόγια του Μαρξ- σε μια πεθαμένη εποχή και για να μην υπάρχει καμιά δυνατότητα πλάνης για το ξανακύλισμά του αυτό, ξανασταίνονται οι παλιές χρονολογίες, το

φέρουν από την ανεργία, από την πείνα, από τη φτώχεια.

Κάθε φορά που ξεπετιέται ένας καινούργιος σωτήρας, φιλοδυτικός ή φιλορώσος, μεγάλα τμήματα του προλεταριάτου συμμαχούν μαζί του. Για να υποστούν, πολλές φορές άμεσα και πολλές φορές σε ελάχιστο χρόνο, όλες τις συνέπειες των συμβιβασμών και των ξεπουλημάτων που θα κάνει ο επιούσιος σωτήρας.

Γιατί δεν υπάρχει κίνημα. Εργατικό κίνημα. Ετσι, ο κάθε προλετάριος προσπαθεί με ατομικό τρόπο, πίσω από την πλάτη της ταξικής πάλης, μέσα στους περιορισμένους όρους της ύπαρξής του, που ο ίδιος χαράζει, να αντιμετωπίσει τη μίζερη ζωή που ζει. Και γι' αυτό αναγκαστικά αποτυγχάνει. Η κατάσταση της οικονομικής βάσης των εκμεταλλευτικών κοινωνιών, η σχέση του κεφαλαίου με την εργασία, η ιλιγγιώδης απόσταση μεταξύ του πλούτου και της φτώχειας, θα έπρεπε να καθορίζονται «κανονικά». Ελα όμως που πάνω από αυτές τις βάσεις, από αυτές τις σχέσεις, υψώνεται ένα ολόκληρο εποικοδόμημα από διαφορετικά και με ιδιαίτερο τρόπο διαμορφωμένα αισθήματα, αυταπάτες, νοοτροπίες και αντιλήψεις για τη ζωή.

Εκεί γύρω στο 1850, ο Καρλ Μαρξ θεωρούσε ως συνθήματα της παλιάς κοινωνίας, που έπρεπε να καταστραφεί, την ιδιοκτησία, την οικογένεια, τη θρησκεία, την τάξη. Τί από όλα αυτά μέσα στην πορεία του συμβιβασμού της με την κυρίαρχη τάξη δεν υιοθέτησε η Αριστερά (στο μεγαλύτερο μέρος της) και η γραφειοκρατία, δίνοντάς τους... προοδευ-

όπως παντού, κάτω από τις δικές της ιδιαιτερότητες, η κοινωνική εξέλιξη έχει κάνει τους κολασμένους για χρόνια ανήμπορους για τη δική τους πάλη κι έτσι η προϊστορία θα πρέπει πριν απ' όλα να συνεχίσει ξανά το δρόμο της πάνω από τα κεφάλια τους.

Σήμερα, κανένας δεν μπορεί να ισχυριστεί, σε όλη των επικράτεια του «πολιτισμένου» καπιταλισμού της Δύσης, ότι το ένα ή το άλλο τμήμα του προλεταριάτου βρίσκεται σε καλύτερη θέση μέσα στην παγωμένη ταξική αντιπαράθεση. Οτι γι' αυτό ή το άλλο τμήμα υπάρχουν οι προϋποθέσεις να τραβήξει μπροστά. Μόνο μαρξίζοντες ακαδημαϊκοί, χαζοχαρούμενες αριστερές ομάδες, θα μπορούσαν να κάνουν τέτοιους συλλογισμούς. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ποτέ ένα παλιό αλλά πάντα επίκαιρο και αυταπόδεικτο συμπέρασμα. Οτι οι άνθρωποι δημιουργούν την Ιστορία τους, όχι στις συνθήκες που τους αρέσουν, αλλά στις συνθήκες που ζουν.

Ας ξαναδώσουμε το λόγο στον Καρλ Μαρξ:

«Η κοινωνία φαίνεται τώρα πως ξαναγύρισε πιο πίσω από την αφετηρία της. Στην πραγματικότητα πρέπει πρώτα να δημιουργήσει την επαναστατική της αφετηρία, δηλαδή την κατάσταση, τις σχέσεις, τους όρους, που πάνω από αυτούς μόνο γίνεται σοβαρή η σύγχρονη επανάσταση» (Η 18η Μπρυσμαίρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη).

Παντελής Νικολαΐδης

Για ένα ρωμαλέο πολιτικό

Ζητούμενα η παραπέρα πολιτικοποίηση και ο πανελλαδικός συντονισμός

Ενα φιλόδοξο σχέδιο, η συγκρότηση ενός κινήματος αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους με πανελλαδικό συντονισμό, παίρνει σήμερα και αύριο σάρκα και οστά, με την πραγματοποίηση της πρώτης πανελλαδικής συνέλευσης συλλογικοτήτων και ατόμων που δραστηριοποιήθηκαν στο κίνημα αλληλεγγύης την τελευταία διετία. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε εκ των προτέρων πόσα βήματα θα καταφέρει να κάνει αυτή η πανελλαδική συνάντηση, σαν πρώτη προσπάθεια, όμως, είναι οπωσδήποτε σημαντική. Ακόμα και αν δεν καταφέρει να δώσει τις πρώτες αποκρυσταλλώσεις, θα μπορέσει να λειτουργήσει ως προπαρασκευαστική μιας επόμενης πανελλαδικής συνέλευσης που θα είναι πιο ώριμη να δώσει τις αποκρυσταλλώσεις που τόσο χρειάζεται σήμερα το κίνημα αλληλεγγύης.

Το κείμενο που ακολουθεί συμπυκνώνει κάποιες απόψεις-προτάσεις προς το κίνημα αλληλεγγύης, τις οποίες η «Κ» καταθέτει όλο αυτό το διάστημα, συμμετέχοντας ανελλιπώς στις διαδικασίες του κινήματος.

■ Ενα πολιτικό κίνημα

Για πρώτη φορά μετά τον εμφύλιο και τη χούντα έχουμε στην Ελλάδα πολιτικούς κρατούμενους μακράς πνοής. Πολιτικούς κρατούμενους καταδικασμένους για επαναστατική δράση, η οποία πήρε τη μορφή των βίαιων-ένοπλων ενεργειών ενάντια στο καθεστώς και τα στηρίγματά του. Αυτή η πραγματικότητα αιφνιδίασε αρχικά το κίνημα αλληλεγγύης, γιατί το έθεσε μπροστά σε νέα, πιο σύνθετα καθήκοντα απ' αυτά που είχε συνηθίσει να φέρνει σε πέρας μέχρι τώρα.

Μέχρι τώρα το κίνημα αλληλεγγύης είχε συνηθίσει να αγωνίζεται ενάντια σε σκευωρίες και να απαιτεί την αποφυλάκιση και την αθώωση αγωνιστών που αποτελούσαν τα εξιλαστήρια θύματα για την παραγωγή «αντιτρομοκρατικού» έργου. Ελάχιστες ήταν οι περιπτώσεις που το κίνημα αλληλεγγύης βρέθηκε στην ανάγκη να υπερασπιστεί αγωνιστές που αναλάμβαναν την ευθύνη βίαιης αντικρατικής δράσης. Και πάλι ήταν μεμονωμένες περιπτώσεις, που δεν μπορούν να συγκριθούν με τις μαζικές συλλήψεις ανθρώπων που παρουσιάστηκαν ως μέλη (μάλλον ως τα μέλη) των δυο μακροβιότερων οργανώσεων του ένοπλου στη διάρκεια της μεταπολίτευσης, της ΕΟ17Ν και του ΕΛΑ.

Το να υπερασπίζεσαι αγωνιστές που φωνάζουν ότι είναι αθώοι και θύματα σκευωρίας είναι **πολιτικά** εύκολο, όσες δυσκολίες και αν παρουσιάζει στον τομέα της αντιμετώπισης της αστυνομικοδικαστικής καταστολής (υπήρξαν πάντοτε τέτοιες δυσκολίες, με κορυφαίες τις δίκες των Γ. Μπαλάφα και Α. Λεσπέρου). Το να υπερασπίζεσαι κατηγο-

ρούμενους ως μέλη της 17Ν και του ΕΛΑ, ειδικά στις σημερινές συνθήκες, όπου σε παγκόσμιο επίπεδο κυριαρχεί το δόγμα του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» είναι **πολιτικά** δύσκολο. Γιατί στην περίπτωση αυτή πρέπει να ανοίξεις μέτωπο με το κυρίαρχο δόγμα της αστικής κοινωνίας.

Αν για να υπερασπιστείς κάποιον που δηλώνει αθώος και υπερασπίζεται την αθωότητά του ενάντια στους μηχανισμούς καταστολής είναι αρκετό ένα κίνημα υπεράσπισης των αστικοδημοκρατικών δικαιωμάτων, στο οποίο μπορεί να προσελκυστούν (για τους δικούς τους λόγους) ακόμα και δυνάμεις της αστικής πολιτικής διαχείρισης και των θεσμών του συστήματος, για να υπερασπιστείς κάποιον που αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής του στη 17Ν ή τον ΕΛΑ, οργανώσεις εμβληματικές για την αστική εξουσία, χρειάζεται να πας πέρα από την υπεράσπιση των αστικοδημοκρατικών δικαιωμάτων. Χρειάζεται η διαμόρφωση ενός **πολιτικού** κινήματος με ανατρεπτικά χαρακτηριστικά, που θα θέσει επί τάπητος την πολιτική ουσία του ζητήματος και πάνω σ' αυτή θα επιδιώξει να δημιουργήσει όχι τόσο πολιτικές όσο κοινωνικές πολώσεις.

Περιθώρια αστικοδημοκρατικής-νομικής υπεράσπισης υπάρχουν, βέβαια, πολλά, καθόσον οι συλλήψεις, οι προανακρίσεις και ανακρίσεις και

οι δίκες έγιναν σε συνθήκες «έκτακτης ανάγκης», που θύμιζαν έντονα καθεστώς εμφυλίου πολέμου. Όμως, στην προκειμένη περίπτωση, κάθε νομική υπεράσπιση είναι καταδικασμένη σε αποτυχία, ειδικά για εκείνους τους αγωνιστές που έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στις οργανώσεις του ένοπλου. Γιατί εκ των πραγμάτων οι δίκες αποκτούν καθαρά πολιτικό χαρακτήρα, καθώς οι αγωνιστές αυτοί μετατρέπονται σε κατηγορούμενους του συστήματος, υπερασπίζοντας τις πολιτικές επιλογές τους. Είναι τέτοια η σφοδρότητα της πολιτικής αντιπαράθεσης που οι νομικές πιτυχίες της υπόθεσης υποβαθμίζονται.

Υπάρχουν, βέβαια, και άνθρωποι που διακηρύσσουν την αθωότητά τους και καταγγέλλουν ότι αποτελούν θύματα σκευωρίας. Στις περιπτώσεις τους πρέπει να είναι ενισχυμένα τα χαρακτηριστικά της νομικής υπεράσπισης, όμως και πάλι το πολιτικό στοιχείο είναι κυρίαρχο, πρώτο γιατί το καθιστά κυρίαρχο το κράτος, δεύτερο γιατί πρέπει να αποκαλυφτούν οι πολιτικές σκοπιμότητες της εμπλοκής τους και τρίτο γιατί είναι τόσο ισχυρό το πολιτικό στοιχείο σ' αυτές τις υποθέσεις που κάθε προσπάθεια παράκαμψής του οδηγεί σε λάθος υπερασπιστική τακτική.

Το κίνημα αλληλεγγύης, λοιπόν, οφείλει πρώτα και κύρια να αναβαθ-

μίσει τα πολιτικά του χαρακτηριστικά σε τρόπο που να αντιστοιχίζονται με το πολιτικό πρόβλημα που η ίδια η αστική εξουσία έχει θέσει. Οφείλει να καταγγείλει και να αντιπαλέψει την τρομοϋστερία, το κυνήγι μαγισσών και την κατασκευή ενόχων και ταυτόχρονα να υπερασπιστεί τους «ενόχους» της υπόθεσης, εκείνους που αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη και υφίστανται τις συνέπειες αυτής τους της στάσης.

Υπάρχει βέβαια μια μειοψηφία (ευτυχώς ισχνή, ισχνότατη) που έχει επιλέξει το δρόμο της υπεράσπισης των αθώων και μόνο, αναζητώντας ερείσματα στην αστική κοινωνία. Έχουν τραβήξει το δρόμο τους και έχουν μόνο τους αυτοαποβληθεί από το κίνημα αλληλεγγύης, ταλαιπωρώντας το μόνο από καιρού εις καιρόν με κακοήθειες, κατινιές και άφθονη λάσπη. Η περίπτωση τους δεν πρέπει να απασχολεί το κίνημα αλληλεγγύης, παρά μόνο όταν πρέπει να απαντήσει αμυνόμενο. Το καραβάνι πρέπει να τραβήξει μπροστά, αφήνοντας πίσω του τα σκυλιά να αλυχτάνε.

■ Κοινωνική γείωση

Τί σημαίνει στέκομαι αλληλέγγυος σε εκείνους που έχουν αναλάβει πολιτική ευθύνη; Μήπως ότι ζητάω γ' αυτούς «δικαίη δίκη»; Κάτι τέτοιο θα ακουγόταν ως ιστορικό ανέκδοτο. Δίκαιη δίκη θα κάνει το σύστημα εναντίον τους, τιμωρώντας τους γ' αυτό που είναι. Μήπως ότι ζητάω επείκεια από το αστικό κράτος; Αυτό δεν το ζητούν οι ίδιοι και κάθε τέτοια σκέψη θα ήταν τεράστια προσβολή στην προσωπικότητα και το επαναστατικό τους ήθος. Μήπως ότι περιορίζομαι στο αίτημα για ανθρώπινη συνθήκες κράτησης; Αυτό θα ταίριαζε σε ένα φιλανθρωπικό σωματείο και όχι σε ένα πολιτικό κίνημα αλληλεγγύης.

Στέκομαι αλληλέγγυος σε αγωνιστές που ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους στο ένοπλο κίνημα της μεταπολίτευσης σημαίνει ότι απαιτώ να δοθεί **πολιτική λύση** στο πρόβλημα. Όπως, χάρη στον αγώνα του ελληνικού λαού, δόθηκε πολιτική λύση στο ζήτημα των πολιτικών κρατούμενων του εμφυλίου. Μέσα σε μια σχετικά μακρά πορεία, με δόσεις, με υπαναχωρήσεις, αλλά πάντως δόθηκε πολιτική λύση και μάλιστα σε μια εποχή παραγμένη. Είχε υπάρξει, όμως, και τότε ένα πλατύ κίνημα αλληλεγγύης, τροφοδοτούμενο από την Αριστερά και αναπτυσσόμενο ακόμα και μέσα στον αστοφιλελεύθερο κόσμο. Ενα κίνημα που είχε ως κεντρικό αίτημά του την αμνηστία, όχι ως ικεσία προς το αστικό κράτος, αλλά ως πολιτική διεκδίκηση. Οι πολιτικοί κρατούμενοι βγήκαν από τις φυλακές και τις εξορίες όχι ως ικέτες, όχι ως δηλωσίες, αλλά με το κεφάλι ψηλά, χωρίς να αποκρημίζονται τις ιδέες και την πολιτική τους δράση. Μπορεί το κράτος να βάρφτι-

ζε τις διάφορες ομαδικές αποφυλάκισεις πότε «μέτρα επείκειας» και πότε «μέτρα αποσυμφόρησης των φυλακών», διότι δεν ήθελε να μιλήσει για αμνηστία και να αναγνωρίσει τον πολιτικό χαρακτήρα των διώξεων, όμως όλος ο κόσμος ήξερε πως πρόκειται για αμνηστία. Η χούντα, πάντως, μίλησε για αμνηστία και άδειασε τις φυλακές και τα ξερονήσια από τους πολιτικούς κρατούμενους το 1972.

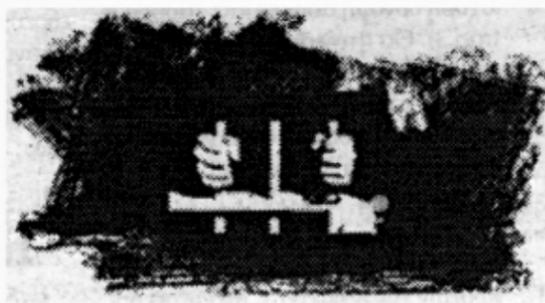
Αυτόν τον δρόμο πρέπει να ακολουθήσει και το δικό μας κίνημα αλληλεγγύης, όταν ολοκληρωθούν οι δίκες και σε δεύτερο βαθμό. Το δρόμο της ανάδειξης του πολιτικού χαρακτήρα της υπόθεσης και της διεκδίκησης πολιτικής λύσης, δηλαδή αμνηστίας. Αυτή την πρακτική σημασία πρέπει να έχει το σύνθημα **«λευτερί στους πολιτικούς κρατούμενους»**. Αλλιώς θα παραμείνει ένα σύνθημα αόριστο, που θα παραπέμπει στη μελλοντική αλλαγή του κοινωνικοοικονομικού συστήματος. Ενώ το πολιτικό αίτημα της αμνηστίας δεν παραπέμπει στο αόριστο μέλλον, δε βγαίνει έξω από τα όρια του υπάρχοντος συστήματος. Είναι μια πολιτική λύση του «σήμερα», που απαιτεί αλλαγή πολιτικών συσχετισμών, αλλαγή του πολιτικού κλίματος.

Πρέπει, με άλλα λόγια, να τοποθετηθεί το ζήτημα στις ιστορικές του διαστάσεις. Ποια ήταν η μεταπολίτευση, ποια τα κοινωνικά προτάγματα, ποιο στρατόπεδο υπηρέτησαν οι οργανώσεις του ένοπλου κ.λπ. κ.λπ. Πρέπει η αστική τάξη και το κράτος τους να βρεθούν στη θέση του κατηγορούμενου. Να αντιστραφεί το σημερινό καταθλιπτικό σκηνικό, που ηγεμονεύει η τρομοϋστερία, και να τεθούν όλες οι πλευρές στις σωστές διαστάσεις, για να αρχίσουν βελτιωμένα να αλλάζουν οι σημερινοί συσχετισμοί.

Πρέπει να παραδεχτούμε ότι αυτό είναι ένα δύσκολο καθήκον, που το κάνει πιο δύσκολο η ίδια η αδυναμία του κινήματος αλληλεγγύης, το οποίο δεν έχει μάθει να κινείται σε τέτοιες σφαίρες, δεν έχει μάθει να αναπτύσσει το ιδεολογικό του μέτωπο, ακόμα εξακολουθεί να ομφαλοσκοπεί και να συμπεριφέρεται αυτιστικά, δεν έχει μάθει να ξανοίγεται στην κοινωνία και να χρησιμοποιεί όλα τα διαθέσιμα μέσα, πέρα από τον παραδοσιακό (και πάντα χρήσιμο) ακτιβισμό. Πρέπει όμως, να πούμε ότι στον ελληνικό λαό υπάρχει έδαφος εύφορο. Μόνο που έχει καλυφθεί από τη λάσπη του καλοκαιριού του 2002, τότε που το κράτος κατάφερε να πάρει την πρωτοβουλία των κινήσεων και να κερδίσει την ιδεολογική υπεροχή. Ουδέποτε ο ελληνικός λαός είδε εχθρικά τις οργανώσεις του ένοπλου. Ουδέποτε απειλήθηκε απειλούμενος από τη δράση τους. Αντίθετα, τις είδε ως το τρωματικό του χέρι, τις αντιμετώπισε μεσοσιανικά, «ανέθεσε» σ' αυτές εκείνα που δεν μπορούσε να «αναθέσει» στα αστικά κόμματα και στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Αυτό το ε-

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

ΑΘΗΝΑ 4-5 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2004

**Εναρξη Σάββατο, 4/12, 10 π.μ.
ΑΣΟΕΕ**

κίνημα αλληλεγγύης

φορο έδαφος πρέπει να βγει και πάλι στην επιφάνεια και να καλλιεργηθεί στις νέες συνθήκες, με βάση τις πολιτικές ανάγκες της περιόδου που διανύουμε.

Ο ελληνικός λαός πρέπει να επαυκοιοποιηθεί μια υπόθεση που είναι δική του και το κίνημα αλληλεγγύης πρέπει να γειωθεί μέσα στον ελληνικό λαό, μέσα στην εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της. Πρέπει από ένα άθροισμα ομάδων ακτιβισμού να γίνει ένα κοινωνικό-πολιτικό κίνημα. Είναι ο μόνος τρόπος για να αναδειχτεί το πρόβλημα των πολιτικών κρατούμενων ως πρόβλημα συγκεκριμένων ιστορικών διαστάσεων, με συντεταγμένες κοινωνικές και πολιτικές, και όχι ως πρόβλημα μιας ορισμένου τύπου ποινικής παραβατικότητας, όπως θέλει να το παρουσιάσει η αστική εξουσία.

■ Τακτική

Αυτή η στρατηγική του κινήματος αλληλεγγύης απαιτεί μια τακτική που να τη στηρίζει. Μια τακτική που θα καθορίζει τα επιμέρους βήματα και θα οικοδομεί τις συμμαχίες. Συμμαχίες σε βάθος χρόνου και συμμαχίες πρόσκαιρες.

Μπορεί το κίνημα αλληλεγγύης να «ποντάρει» σε συμμαχίες με οργανωμένες αστικές δυνάμεις; Αν θέλουμε να βλέπουμε κατάματα την πραγματικότητα, θα απαντήσουμε κατηγορηματικά όχι. Αν θέλουμε απλώς να παίζουμε παραγοντιστικά παιχνίδια, θα απαντήσουμε ναι και θ' αρχίσουμε να αναλωνόμαστε σε επαφές, αλισβερίσια και ανούσιες «ζυμώσεις» με την αριστερά του αστικού πολιτικού φάσματος. Ο τρόπος με τον οποίο η καθεστωτική Αριστερά και το μεγαλύτερο κομμάτι της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς αντιμετώπισαν την τρομοκρατία της τελευταίας διετίας, τις συλλήψεις, το σάρωμα των αστικοδημοκρατικών δικαιωμάτων, τους τρομονόμους και τα έκτακτα στρατοδικεία, που αποτέλεσαν την έμπρακτη εφαρμογή τους είναι χαρακτηριστικός. Ακόμα πιο χαρακτηριστική, όμως, είναι η συμμετοχή αυτής της ντροπισμένης Αριστεράς στην ιδεολογική εκστρατεία απαξίωσης όχι μόνο των συγκεκριμένων οργανώσεων, αλλά γενικότερα της επαναστατικής βίας. Ουσιαστικά στοιχίστηκαν πίσω από την κυρίαρχη αστική γραμμή, «εξχνώντας» να τραβήξουν τη διαχωριστική γραμμή που πάντα χώριζε και χωρίζει τις πολιτικές δυνάμεις στον κοινωνικό πόλεμο που μαίνεται αδιάκοπα.

Δεν μπορεί, λοιπόν, να ελπίζουμε σε τίποτα περισσότερο απ' αυτές τις δυνάμεις, εκτός από τη συμμετοχή τους σε επιμέρους μέτωπα του κινήματος αλληλεγγύης, όπως είναι αυτό της κατάργησης των συνθηκών κράτησης ή της τήρησης κάποιων κανόνων της αστικής νομιμότητας σε σχέση με τις δίκες που θα ακολουθήσουν. Πρέπει να σημειωθεί, όμως, ότι ακόμα και σ' αυτά τα μέτωπα η συμμετοχή τους είναι υποκριτική, αναμικτή, πολύ κάτω από τις περιστάσεις και

έρχεται πάντα στο τέλος, όταν ήδη έχει ανοιχτεί το μέτωπο, έχει πάρει διαστάσεις το ζήτημα και δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς. Αποφασιστικό και πολύ περισσότερο πρωτοβουλιακό χαρακτήρα ουδέποτε είχε η παρέμβασή τους. Εν πάση περιπτώσει, και αν ακόμα υποθέσουμε ότι μπορούμε να ελπίζουμε σε μια βοηθητική στάση τους στο μέλλον, όταν αισθανθούν ότι η πίεση από το κυρίαρχο κλίμα έχει χαλαρώσει, αυτό θα γίνει μόνο όταν δεχτούν ισχυρή πίεση από ένα ρωμαλαίο κίνημα αλληλεγγύης, με το οποίο θα θελήσουν να σπεκουλάρουν πολιτικά. Δεν έχουμε κανένα λόγο να αρνηθούμε τον επικουρικό τους ρόλο, αν και όταν εκδηλώσουν τέτοια διάθεση, θα ήταν όμως λάθος να τρέχουμε πίσω τους, προσπαθώντας να τους πείσουμε ότι κάνουν λάθος.

Διαφορετικά είναι τα πράγματα σε μια μερίδα της διανοής, η οποία μπορεί να έχει λουφάξει τρομαγμένη, υπάρχουν όμως άνθρωποι που μπορούν τουλάχιστον να υπερασπιστούν ορισμένα αυτονόητα, όπως τον πολιτικό χαρακτήρα της δράσης των οργανώσεων του ένοπλου και, επομένως, την ιδιότητα του πολιτικού κρατούμενου εκείνων που κατηγορούνται για συμμετοχή σ' αυτές. Μ' αυτό το κομμάτι της διανοής το κίνημα αλληλεγγύης μπορεί και πρέπει να «δουλέψει», να αναπτύξει επαφές, να οργανώσει εκδηλώσεις, σεβόμενο πάντα την αυτονομία της και τις ιδιαιτερότητες της προσωπικότητας των ανθρώπων.

Το μεγάλο βάρος, όμως, πρέπει να πέσει στη δουλειά μέσα στην εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της. Εκεί που μέχρι τώρα έχει γίνει ελάχιστη δουλειά. Ή, για να ακριβολογούμε, έχει γίνει δουλειά από σπόντα. Ό,τι μηνύματα πέρασαν από τις ακτιβιστικού τύπου εκδηλώσεις του κινήματος αλληλεγγύης. Συστηματική δουλειά δεν έγινε και είναι αυτό το κενό που πρέπει να αρχίσει να κλείνει από δω και πέρα. Όταν αναφερόμαστε στην εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της δεν εννοούμε, βέβαια, τους θεσμούς της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Εννοούμε τον απλό κόσμο, με τα μύρια όσα προβλήματα, τον οποίο πρέπει να τον βρούμε

εκεί που εργάζεται και σπουδάζει, να συζητήσουμε μαζί του, να τον ενημερώσουμε, να αγγίξουμε τις ευαίσθητες χορδές του, να αντιλήσουμε δυνάμεις για το κίνημα αλληλεγγύης. Πρόκειται για μια δουλειά που πρέπει να αναπτυχθεί σε βάθος χρόνου, με τη χρήση των «κλασικών» μεθόδων ζύμωσης, αλλά και με φαντασία και πρωτοτυπία.

Για να γίνει αυτή η δουλειά, το κίνημα αλληλεγγύης πρέπει να διαμορφώσει έναν συνεκτικό πολιτικό λόγο και να κατορθώσει να κινητοποιήσει όλες τις δυνάμεις του συντονισμένου, γιατί μόνο έτσι μπορούν να ξεπεραστούν τα εμπόδια που βάζει ο αρνητικός συσχετισμός δυνάμεων.

■ Αμεσα μέτωπα πάλης

Αν η προετοιμασία της μεγάλης μάχης για την ανάδειξη του αιτήματος της πολιτικής λύσης, της αμνηστίας, πρέπει από τώρα να απασχολήσει το κίνημα αλληλεγγύης, για να προετοιμαστεί όσο γίνεται καλύτερα για έναν αγώνα μακρόχρονο και σκληρό, υπάρχουν ορισμένα μέτωπα πάλης που απαιτούν άμεση κινητοποίηση. Οι επερχόμενες δίκες, οι συνθήκες κράτησης και η αποφυλάκιση των πολιτικών κρατούμενων με προβλήματα υγείας συνιστούν ένα τρίπτυχο που θα απασχολήσει το κίνημα αλληλεγγύης μέσα στο 2005.

Το Φλεβάρη έχουμε τη δεύτερη δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ, με κατηγορούμενους τους Τσιγαρίδα, Αγαπίου, Κανά, Αθανασάκη, Κασίμη (παρά την τηλεσυνδικαλιστική του στην πρώτη δίκη) και με την προσθήκη του Γιάννη Σερίφη. Η υπόθεση του Γ. Σερίφη είναι εντελώς ξεχωριστή από των υπολοίπων, παρουσιάζοντας μεγάλες ομοιότητες με την υπόθεση του Μ. Κασίμη που, όπως είναι γνωστό, αθωώθηκε ομόφωνα στην προηγούμενη δίκη. Ενας σημειώμενος ψευδομάρτυρας, που τον διαφεύδουν ακόμα και οι αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής, με καταθέσεις που η μία διαφεύγει την άλλη, οδηγεί στο εδώλιο τον αγωνιστή εργάτη ως μέλος αυτή τη φορά του ΕΛΑ (για την κατηγορία του μέλους της 17Ν έχει αθωωθεί, αλλά θα ξαναδικαστεί, επειδή ο

εισαγγελέας Λάμπρου έκανε έφεση στην... πρότασή του). Για τους Τσιγαρίδα, Αγαπίου, Κανά, Αθανασάκη υπάρχει ήδη η καταδίκη στη βάση της ναζιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης, χωρίς κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο, η οποία θα επιδιωχτεί να λειτουργήσει σαν πιλότος και σ' αυτή τη δίκη.

Το κίνημα αλληλεγγύης πρέπει να παρέμβει άμεσα (τα χρονικά περιθώρια είναι μικρά), αναδεικνύοντας όλα τα ζητήματα που αφορούν αυτή την υπόθεση. Και σε σχέση με τον Γιάννη Σερίφη και σε σχέση με τους υπόλοιπους. Πρέπει να σημειώσουμε ότι γύρω απ' αυτή την υπόθεση υπάρχει ένα καλύτερο κλίμα (σε σχέση μ' αυτό που υπήρχε όταν δικαζόταν η υπόθεση της 17Ν) και το κίνημα αλληλεγγύης πρέπει να το εκμεταλλευτεί. Είναι μια μάχη που μπορεί και πρέπει να δοθεί με πολύ καλύτερους όρους σε σχέση με την προηγούμενη.

Το εφετείο για την υπόθεση της 17Ν θα ξεκινήσει το Δεκέμβρη του 2005. Μπορεί να φαίνεται μεγάλο το χρονικό διάστημα, όμως δεν είναι αναλογιστούμε τη σοβαρότητα της υπόθεσης και τους μήνες που θα «χαθούν» με τη δεύτερη δίκη για τον ΕΛΑ. Το κίνημα αλληλεγγύης πρέπει να δώσει με καλύτερους όρους αυτή τη μάχη, σε στενή συνεργασία με τους κατηγορούμενους και τους νομικούς τους παραστάτες. Πρόκειται για μάχη εξόχως πολιτική και όχι νομική. Μόνο αν αναδειχτεί ο πολιτικός χαρακτήρας της υπόθεσης μπορεί να δοθεί με τους καλύτερους όρους και η νομική μάχη, ειδικά εκείνων που καταγγέλλουν ότι αποτελούν θύματα μιας ακόμα «αντιτρομοκρατικής» σκευωρίας. Το ζήτημα του «πολιτικού εγκλήματος» πρέπει να κυριαρχήσει. Ακόμα και αν δεν κερδηθεί η μάχη σ' αυτό το πεδίο και η υπόθεση δικαστεί και πάλι από ειδικό τρομοδικείο και όχι από Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο, η ανάδειξή του ως κομβικού στοιχείου αυτής της υπόθεσης θα θέσει σημαντικές παρακαταθήκες για τον μετά το εφετείο αγώνα για πολιτική λύση - αμνηστευση των πολιτικών κρατούμενων.

Το ζήτημα του ειδικού καθεστώτος κράτησης δεν μπορεί να είναι κυρίαρχο αυτή την περίοδο. Όχι γιατί έπαψε να υφίσταται, αλλά γιατί αποτελεί παράγωγο της ειδικής αντιμετώπισης των συγκεκριμένων κρατούμενων. Αν γίνει κυρίαρχο το ζήτημα του ειδικού καθεστώτος κράτησης, το κίνημα αλληλεγγύης θα διολισθήσει -παρά την πρόθεσή του- σε μια κατάσταση αποδοχής των δικών και των καταδικών, βάζοντας έτσι σε δεύτερη μοίρα το αίτημα της αμνηστίας. Βέβαια, το κίνημα αλληλεγγύης πρέπει να είναι έτοιμο να απαντήσει σε κάθε πρόκληση του κράτους (χειροτέρευση του ειδικού καθεστώτος κράτησης, μεταφορά στη Λάρισα κλπ.). Όλες τις εποχές σε όλες τις χώρες που υπήρξαν πολιτικοί κρατούμενοι αίτημα των ιδίων και των κινήματων αλληλεγγύης ήταν να κρα-

τούνται όλοι μαζί, για να μπορούν να σχηματίζουν τις συλλογικές τους. Αυτό το αίτημα πρέπει να τεθεί και τώρα για τους συγκεκριμένους πολιτικούς κρατούμενους.

■ Πολιτικός συντονισμός

Στο διάστημα που πέρασε από τον αιφνιδιασμό του καλοκαιριού του 2002, το κίνημα αλληλεγγύης έδωσε μια άνιση μάχη. Κατάφερε αρκετά πράγματα, με πιο σημαντικό την ίδια τη συγκρότησή του ως κίνημα. Ο απολογισμός είναι σίγουρα θετικός, όμως δεν επιτρέπεται καμιά αυτοϊκανοποίηση, γιατί το κίνημα αυτό βρίσκεται ακόμα πολύ πίσω σε σχέση με τα καθήκοντα που η ίδια η συγκυρία του θέτει.

Εκείνο που προέχει σήμερα είναι η παραπέρα πολιτικοποίηση αυτού του κινήματος και ο συντονισμός του σε πανελλαδικό επίπεδο, έτσι ώστε όλες οι συνιστώσες του να «εκπέμψουν» στο ίδιο μήκος κύματος και να κινητοποιούνται από κοινού και όχι αυθόρμητα και αποσπασματικά. Ποια είναι, λοιπόν, η καλύτερη μορφή πολιτικού συντονισμού;

Το κίνημα αυτό εκ των πραγμάτων είναι και θα παραμείνει ένα πολυτασικό κίνημα, αποτελούμενο από συλλογικότητες και άτομα με διαφορετικές ιδεολογικοπολιτικές αφετηρίες. Κάθε προσπάθεια να παραβιαστεί αυτή η πολυτασικότητα και να επιτευχθεί ιδεολογικοπολιτική ομογενοποίηση είναι καταδικασμένη σε αποτυχία και το μόνο που θα πετύχει θα είναι μια σημαντική υποχώρηση του κινήματος αλληλεγγύης πίσω απ' αυτά που έχει ήδη κατακτήσει στα δυο χρόνια της ύπαρξής του. Το ίδιο καταδικασμένη είναι και κάθε προσπάθεια μετατροπής του σε συντονιστικό κάποιων οργανωμένων συλλογικοτήτων που δρουν στο εσωτερικό του. Θα έχει τα ίδια διαλυτικά αποτελέσματα.

Η εμπειρία που κατακτήθηκε από τη λειτουργία των Κινήσεων Αλληλεγγύης στη διάρκεια της απεργίας πείνας των πολιτικών κρατούμενων δείχνει ότι η **συνελευσιακή** λειτουργία είναι αυτή που επιτρέπει στο κίνημα αλληλεγγύης να συσπειρώνει το μέγιστο των δυνάμεών του και να εξασφαλίζει πλούτο ιδεών και μαζικότητα στη δράση του. Φυσικά, ένας πανελλαδικός συντονισμός εκ των πραγμάτων δεν μπορεί να στηρίζεται σε μια διαρκή συνέντευξη, αλλά σε περιοδικές συνελεύσεις. Στο πλαίσιο αυτής της λειτουργίας μπορεί και πρέπει να λειτουργήσουν ομάδες εργασίας για διάφορα επιμέρους θέματα και ένα συντονιστικό όργανο, με ανοιχτή λειτουργία, το οποίο θα εκπροσωπεί το κίνημα αλληλεγγύης στα μεσοδιαστήματα των γενικών συνελεύσεων. Η λειτουργία αυτού του συντονιστικού οργάνου είναι κρίσιμο ζήτημα και απ' αυτή θα εξαρτηθεί η ανάπτυξη της πολιτικής εμπιστοσύνης. Το όργανο αυτό πρέπει να λειτουργεί με βάση τις κατευθύνσεις των πανελλαδικών συνελεύσεων και όχι ξεπερνώντας τις. Υπάρχει η δυνατότητα γρήγορης συνεννόησης σε περιπτώσεις που κάτι πρέπει να βγει γρήγορα προς τα έξω, χωρίς γραφειοκρατικές αγγυλώσεις, κατελώματα και «παρανοήσεις». Αυτό είναι καθαρά θέμα πολιτικής βούλησης.

■ Χαράτσι ή θάνατος!

ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ του ματωβαμμένου τμήματος του ΠΑΘΕ, Ράχες Φθιώτιδας - Τέμπη - Κλειδί Ημαθίας ανακοίνωσε ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιάς, μαζί με μια σειρά άλλα έργα. Η κυβέρνηση ευελπιστεί ότι ο ανάδοχος θα εγκατασταθεί το Σεπτέμβριο του 2005, οπότε θα ξεκινήσουν και τα έργα που θα ολοκληρωθούν στα τέλη του 2009.

Και πώς θα κατασκευαστεί το έργο; Με τη μέθοδο της «σύμβασης παραχώρησης». Δηλαδή, θα ανατεθεί σε κάποιους ιδιώτες, κατά τα πρότυπα της Αττικής Οδού, οι οποίοι θα εκμεταλλευτούν το δρόμο με υπέρογκα διόδια για μερικές δεκαετίες.

Ο Σουφλιάς απαντώντας σε σχετική ερώτηση είπε πως αυτά τα έργα κοστίζουν πολύ και δεν μπορούν να βρεθούν κονδύλια ούτε από εθνικούς ούτε από κοινοτικούς πόρους. Μήπως, όμως, οι ιδιώτες θα βάλουν δικά τους λεφτά; Όχι μόνο θα εισπράξουν παχυλότατες επιχορηγήσεις από το ελληνικό κράτος, αλλά θα πάρουν και δάνεια υπό την εγγύησή του. Πρόκειται δηλαδή για μπίζνες για εργολάβους και τράπεζες.

Ο Σουφλιάς υπήρξε σαφής και ως προς το ύψος των διοδίων: «Το αντίτιμο των διοδίων πρέπει να είναι τέτοιο που να βγαίνουν τα έργα. Πρέπει να ξεχάσουμε τα διόδια στο ύψος που υπάρχουν σήμερα». Με άλλα λόγια, το δίλημμα για τον ταξιδιώτη της εθνικής είναι: διόδια-χαράτσι ή θάνατος! Επί δεκαετίες το ελληνικό κράτος κατασκεύαζε τους δρόμους του (βάζοντας και κάποια διόδια αλλά σε «λογικό» ύψος). Και μάλιστα, τις δεκαετίες που οι ίδιοι οι αστοί χαρακτηρίζαν την Ελλάδα ψωροκώστανα. Τα τελευταία χρόνια, η «ισχυρή Ελλάδα» κόβει φέτες τους δρόμους και δίνει τα φιλέτα σε καπιταλιστικούς ομίλους. Βρίσκει λεφτά για φιόστες τύπου Ολυμπιάδας και δεν βρίσκει για απαραίτητα έργα υποδομής, για να μη σκοτώνεται ο κόσμος;

Όχι βέβαια. Εκείνο που υπηρετεί η κυβέρνηση είναι η ομαλή αναπαραγωγή του κεφαλαίου. Κόβει συνεχώς φέτες από το κράτος και τις προσφέρει στους ιδιώτες καπιταλιστές, για να τους δώσει διέξοδο στα επιχειρηματικά τους σχέδια, για να τους βοηθήσει να ξεπεράσουν την κρίση, για να τους προσφέρει νέο ζωτικό χώρο τοποθέτησης των «λιμναζόντων» κεφαλαίων. Το κράτος μπορούσε να κατασκευάσει αυτά τα έργα υποδομής, αλλά προτιμά να χαρίζει το φιλέτο στους καπιταλιστές.

■ Ευρωπαϊκή Ένωση - ΟΟΣΑ - Κυβέρνηση

Συγχορδία για σκληρότερη λιτότητα

«Περιβάλλον» δεν έχουν μόνο οι πρωθυπουργοί και υπουργοί. Έχουν και οι Κομισάριοι. Την ώρα, λοιπόν, που ο Αλογοσκούφης κατέθετε στη Βουλή την έκθεση της Eurostat για την αναθεώρηση των ελληνικών δημοσιονομικών στοιχείων, στις Βρυξέλλες άνωθεν του «περιβάλλοντος» του αρμόδιου Επιτρόπου Χ. Αλμούνια έκαναν δηλώσεις, σε συνεννόηση προφανώς με τον Αλογοσκούφη, ο οποίος στριμωγμένος καθώς είναι και βαλλόμενος για ερασιτεχνισμό όχι μόνο από το ΠΑΣΟΚ, αλλά και από συναδέλφους του στην κυβέρνηση και από τον πρόεδρο του ΣΕΒ, αναζητά στήριξη στις Βρυξέλλες.

Το «περιβάλλον» του Αλμούνια, λοιπόν, αφού εξέφρασε την ικανοποίησή του για τη συνεργασία που είχαν οι υπηρεσίες τους με την ελληνική κυβέρνηση, ανακοίνωσε ανεπίσημα ότι θα υπάρξει παραπομπή της Ελλάδας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Η πλάκα είναι πως ο Αλο-

γοσκούφης όχι μόνο γνώριζε γι' αυτή την απόφαση της Κομισιόν, αλλά το παίζει και άνετος δηλώνοντας ότι ποινές δεν μπορούν να επιβληθούν αναδρομικά. Φαίνεται πως όλα είναι συμφωνημένα ανάμεσα στον Αλογοσκούφη και τον Αλμούνια. Ακόμα και η παραπομπή. Δεν εξηγείται αλλιώς το γεγονός ότι το «περιβάλλον» του Κομισαρίου εμφανίζεται απολύτως σίγουρο ότι στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο η κυβέρνηση Καραμανλή θα αναλάβει επαρκείς και πειστικές δεσμεύσεις, ότι θα πάρει όλα τα απαιτούμενα μέτρα για την αποκατάσταση της δημοσιονομικής τάξης και την επαναφορά των δεικτών στα επίπεδα που απαιτούνται από τη συνθήκη του Μάαστριχτ.

Στο μεταξύ, μετά την Κομισιόν και ο ΟΟΣΑ αμφισβητεί ευθέως τις προβλέψεις και τους στόχους της κυβέρνησης για τους ρυθμούς ανάπτυξης και το έλλειμμα. Στις εκτιμήσεις του διεθνούς ιμπεριαλιστικού οργανισμού, που δό-

θηκαν στη δημοσιότητα μια μέρα μετά τη δημοσιοποίηση της έκθεσης της Eurostat, εκτιμάται ότι το ελληνικό ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά 3,2% το 2005 και 3,5% το 2006. Υπάρχει, δηλαδή, σαφής απόκλιση από το 3,9% που αναφέρεται ως πρόβλεψη-στόχος στον κρατικό προϋπολογισμό του 2005.

Η απόκλιση αυτή δεν έχει φιλολογική σημασία. Μια απόκλιση τόσο σημαντική θα επιβαρύνει και την εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού, κυρίως στο σκελος των εσόδων, τα οποία θα υστερήσουν σημαντικά. Ετσι, θα υπάρξει απόκλιση και στο έλλειμμα. Ο Αλογοσκούφης και η κυβέρνηση επιμένουν ότι θα κατεβάσουν το έλλειμμα ως ποσοστό του ΑΕΠ από το 5,3% στο 2,8%. Η πρόβλεψη του ΟΟΣΑ είναι 3,5% για το 2005 και 3,2% για το 2006. Θεωρούν, δηλαδή, οι τεχνοκράτες του ΟΟΣΑ, ότι ούτε μετά διετία θα μπορέσει η ελληνική κυβέρνηση να κατέβει κάτω από την «οροφή» του Μάαστριχτ,

που είναι 3%.

Η κυβέρνηση δεν δείχνει να της κακοπέφτουν καθόλου αυτές οι προβλέψεις των διεθνών ιμπεριαλιστικών οργανισμών. Ούτε μέτωπο ανοίγει μαζί τους, ούτε σχόλια κάνει. Ο Αλογοσκούφης επαναλαμβάνει μονότονα ότι με μέτρα «ήπιος προσαρμογής» και χωρίς λογιστικές αλλομετρίες το έλλειμμα στα τέλη του 2005 θα είναι 2,8%.

Η ελλειμματολογία βολεύει την κυβέρνηση, διότι δημιουργεί το κατάλληλο ιδεολογικό κλίμα, ένα κλίμα εκβιαστικό, για να περνάει αντιλαϊκά μέτρα. Όταν όλη η συζήτηση παίρνει έναν καταστροφολογικό χαρακτήρα, όταν το δημοσιονομικό έλλειμμα παρουσιάζεται ως θηλιά στο λαιμό της χώρας, κυριαρχεί η σύγχυση και ο αποπροσανατολισμός και σ' ένα τέτοιο περιβάλλον τα μέτρα λιτότητας «στέκονται» έστω και σαν αναγκαίο κακό.

Ακόμα και με τα εργαλεία της αστικής πολιτικής οικονομίας, μια αύξηση του ελλεί-

ματος δεν είναι καταστροφή, όταν υπάρχει κρίση. Αυτό δεν κάνουν η Γερμανία και η Γαλλία, που έχουν γράψει εκεί που δεν πιάνει μελάνη τις προειδοποιήσεις της Κομισιόν και επιμένουν σε ελλείμματα πάνω από 3%, προκειμένου να αντιμετωπίσουν την κρίση; Το έλλειμμα έχει αναγορευτεί σε άκαμπτο δείκτη από τους τραπεζίτες της ΕΕ, προκειμένου να στηριχτεί το ευρώ, ακόμα και όταν αυτή η στήριξη οδηγεί σε συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης, λόγω ανατιμήσεων των ευρωπαϊκών εμπορευμάτων έναντι του δολαρίου.

Αυτή η οικονομική συζήτηση δεν μπορεί να γίνει, βέβαια, από τους εργαζόμενους. Το πιο σημαντικό γι' αυτούς είναι να κατανοήσουν στοιχειωδώς τον μηχανισμό, να μάθουν τις αιτίες του ελλείμματος (που δεν είναι, βέβαια, ο δικός τους πλουτισμός) και να κρατήσουν μια αποφασιστική στάση: να αρνηθούν να σηκώνουν αυτοί τα βάρη της κρίσης.

■ Κώστας Αβραμιδής

Στόχος τους το κίνημα αλληλεγγύης και όχι ένα άτομο

Κανένα φως ακόμη από το Συμβούλιο Εφετών, που καλείται να αποφασίσει για την παραπομπή ή μη του Κώστα Αβραμιδή σε δίκη. Ως γνωστόν, η εισαγγελική πρόταση άλλαξε για τρίτη φορά κατεύθυνση και συνίσταται πλέον στην παραπομπή Αβραμιδή ως μέλους της 17Ν. Ο Αβραμιδής έχει καταθέσει μακροσκελέστατο υπόμνημα μέσω του συνηγόρου του, στο οποίο, όπως γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, η κατηγορία γίνεται φύλλο και φτερό. Θα έπρεπε κανονικά το Συμβούλιο να δώσει τέλος σ' αυτή την εκκρεμότητα, δεδομένου ότι η υπόθεση σέρνεται εδώ και 8 μήνες. Ομως, στη λειτουργία της Δικαιοσύνης πρωτανεύουν άλλα κριτήρια.

Παραθέτουμε στη συνέχεια αποσπάσματα από την παρέμβαση που έκανε ο Κ. Αβραμιδής σε εκδήλωση της Αριστερής Παρέμβασης Ζωγράφου, που έγινε την περασμένη Δευτέρα:

«Θα ξεκινήσω από ένα προσωπικό περιστατικό που συνέβη όταν ήμουν φοιτητής στην ΑΣΚΤ. Μια αγορανομι-

κή παράβαση. Την εποχή εκείνη δούλευα σαν μικροπωλητής πουλώνοντας κάλτσες μπροστά στο Πολυτεχνείο. Δεν είχα άδεια και το κυνήγι από τα όργανα ήταν σχεδόν καθημερινό. Συχνές και οι προσαγωγές στο 4ο στη Σωκράτους για εξακρίβωση και υποβολή μηνύσεων. Και μετά την εξακρίβωση, όταν πήγαινα να πάρω το καρότσι με τις κάλτσες, το όργανο στην πύλη διάλεγε τις καλύτερες, πληρώνοντας κατά την κρίση του μια εξευτελιστική τιμή που δεν κάλυπτε ούτε το κόστος.

Τα Χριστούγεννα του 1983 μάλλον κατάφερα να πάρω για την περίοδο των γιορτών άδεια για 15 μέρες. Τη μέρα που έγινε η «αγορανομική παράβαση» ήρθε ο Διοικητής του 4ου για έλεγχο. Για πρώτη φορά ήμουν άνετος και τους έδειξα τα χαρτιά της άδειας. Αλλά και πάλι ήμουν ένοχος για κάτι ασήμαντο και απολύτως τυπικό. Στις διαμαρτυρίες μου ο επικεφαλής απάντησε: «Αλλη μια κουβέντα να πεις θα σου κάνω μήνυση ότι δεν έχεις τιμολόγιο». Η παραπάνω κουβέντα ήταν ότι έβγαλα να του

δείξω τα τιμολόγια που είχα και αυτό μου κόστισε μια μήνυση για αγορανομική παράβαση, με το αιτιολογικό ότι δεν είχα τιμολόγιο - τιμολόγια που τα βλέπανε μπροστά τους. Και βέβαια αθωώθηκα τότε, αλλά η μήνυση μου κόστισε δικαστήρια, δικηγόρους κλπ.

Ξανασυνάντησα το κράτος μετά από περισσότερα από 20 χρόνια, τον περυσινό Μάιο στη σύλληψή μου, με την ίδια αλαζονεία, να θέλει να πείσει ότι είμαι ελέφαντας επικαλούμενο την δήθεν ταυτοποίηση των αποτυπωμάτων μου σε ένα βιβλίο που βρέθηκε στις γιάφκες της ΕΟ17Ν από μια ανάλογη αγορανομική παράβαση. Και μάλιστα, το είδος του ελέφαντα που είχε στο μυαλό του.

Αυτή η εισαγωγή σύντροφοι για να θυμηθούμε όλοι αυτό που ξέρουμε από τα πιο διαφορετικά προσωπικά περιστατικά, ότι η συμπεριφορά του κράτους και της εξουσίας στη δίκη της 17Ν και του ΕΑΑ είναι γεγενημένη η αναιδεια και αυθαιρεσία που αντικρίζουμε καθημερινά.

Τι είναι όμως αυτό που διώκεται;

Πραγματικά, το ερώτημα αυτό με απασχόλησε σε όλη τη διάρκεια της δίωξης. Ανεξάρτητα από ό, τι έχει γραφεί -καλοπροαίρετα και με διάθεση υπεράσπισης μου- πρέπει να δούμε όσο γίνεται αντικειμενικά τον πραγματικό πυρήνα της δίωξης. Αυτός δεν μπορεί να είναι η όποια εμπλοκή μου με την 17Ν και την αλαζονεία, να θέλει να πείσει ότι είμαι ελέφαντας επικαλούμενο την δήθεν ταυτοποίηση των αποτυπωμάτων μου σε ένα βιβλίο που βρέθηκε στις γιάφκες της ΕΟ17Ν από μια ανάλογη αγορανομική παράβαση. Και μάλιστα, το είδος του ελέφαντα που είχε στο μυαλό του.

Τι είναι όμως εκείνο που μπορεί να κάνει ένα μέτρο

αφισοκολλητή επικίνδυνο για την εξουσία τόσο όσο να προκαλέσει την αλαζονεία της;

...Ενα κίνημα ανέπτυξε μια πολύμορφη δραστηριότητα με μαζικές εκδηλώσεις σε όλη την Ελλάδα καταγγέλλοντας την αστική εξουσία για την καταπάτηση των Δημοκρατικών Δικαιωμάτων και την αφαίρεση των Λαϊκών Ελευθεριών με αφορμή τις πολιτικές δίκες.

Αυτό το κίνημα σ' αυτή τη δεύτερη δίκη, μέσα στην κοινωνία πια, που ο κύκλος της δεν έχει κλείσει ακόμα απευθύνθηκε σε όλο το λαό σαν ένα σώμα ενόρκων και λειτουργήσε σαν λαϊκός κατηγορος των παραβιάσεων της εξουσίας. Αυτό που τιμωρείται λοιπόν στη δίωξή μου δεν είναι τίποτα άλλο από έναν πεισματάρη αφισοκολλητή ενός κινήματος που είχε το θράσος να υπερβεί τη δικονομική γρίνια για την απουσία του σώματος των ενόρκων στις πολιτικές δίκες και να απευθυνθεί στο αληθινό σώμα των ενόρκων που είναι ο λαός. Ενα κίνημα που διεκδίκησε το χαμένο έδαφος από την εξουσία».

■ Βιολογική γεωργία

Ο ιδεολογικός φερετζές της ΕΕ

Ανύπαρκτος στην ουσία ο ελεγκτικός μηχανισμός

Η απόφαση της Κομισιόν και του Συμβουλίου των υπουργών Γεωργίας της ΕΕ να ασχοληθούν με τη δημιουργία του νομικού πλαισίου λειτουργίας του τομέα της βιολογικής γεωργίας, στις αρχές της δεκαετίας του 1990 (όπως ξαναγράψαμε, ο πρώτος κανονισμός, ο 2092, δημοσιεύτηκε τον Ιούνη του 1991 και ενώ έχει υποστεί πολλές αλλαγές μέχρι σήμερα, επιτρέπεται η χρησιμοποίηση πολλών χημικών ενώσεων που παράγονται από την βιομηχανία στη διαδικασία της παραγωγής βιολογικών προϊόντων) δεν απόρρεε από τη βούλησή τους για τη δημιουργία μιας μεγάλης αγοράς πραγματικά βιολογικών τροφίμων με βάση τα παραγόμενα από τη γεωργία και την κτηνοτροφία προϊόντα.

Απόρρεε από τη σκοπιμότητα να διασκεδαστούν οι ανησυχίες των εργαζομένων της ΕΕ, ως καταναλωτών, που διογκώνονταν από τα απανωτά διατροφικά σκάνδαλα, όπως αυτό των λεγόμενων τρελών αγελάδων. Ανησυχίες που έφταναν ως το σημείο να αμφισβητούν τους ηγέτες τόσο των κυβερνήσεων των κρατών μελών όσο και της ΕΕ σε σχέση με τη βούλησή τους να βάλουν μια τάξη σ' όλη την παραγωγική διαδικασία με στόχο την εξασφάλιση τουλάχιστον κατάλληλων για βρώση τροφίμων. Η Κομισιόν, λοιπόν, για να διασκεδάσει αυτό το κλίμα αμφισβήτησης, πρότεινε στο καταναλωτικό κοινό τη βιολογική γεωργία ως τον εναλλακτικό τρόπο διατροφής, που είναι και συμβατός με το περιβάλλον.

Την ίδια περίοδο, η Κομισιόν και το Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας έβαζαν μπροστά την πρώτη μεγάλη αναθεώρηση της ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική), στην κατεύθυνση της σταδιακής αποδέσμευσης των κοινοτικών επιδοτήσεων από την παραγωγή. Αποδέσμευση που με την τελευταία αναθεώρηση της ΚΑΠ το 2003 πήρε άγρια χαρακτηριστικά και θα οδηγήσει στη δραστική συρρίκνωση της αγροτικής παραγωγής στην ΕΕ την περίοδο 2005-2009.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1990, η Κομισιόν επιχείρησε να αξιοποιήσει προπαγανδιστικά τον βιολογικό τρόπο παραγωγής και να τον παρουσιάσει στους αγρότες ως εναλλακτικό τρόπο παραγωγής που μπορεί να τους εξασφαλίσει ένα ικανοποιητικό εισόδημα. Τελικά, πολύ γρήγορα έγινε φανερό στους αγρότες, ότι σε ελάχιστους απ' αυτούς μπορεί να εξασφαλίσει ικανοποιητικό εισόδημα. Σε πρόσφατη Ανακοίνωση της Κομισιόν ομολογείται κυνικά ότι «το σημερινό μερίδο (σ.σ. της βιολογικής αγοράς) στην αγορά της ΕΕ των 15 κρατών μελών ανέρχεται κατά μέ-

σο όρο σε 2% περίπου. Για να αυξηθεί το ποσοστό αυτό ή έστω να διατηρηθεί μακροπρόθεσμα, απαιτείται ακριβέστερη εστίαση στις προσδοκίες των καταναλωτών».

Οι Κομισιόν και η κεντρική αυτή δήλωσή τους μας επιβεβαιώνουν στο ακέραιο, ομολογώντας εμμέσως πλην σαφώς, ότι είναι ευχαριστημένοι με το ποσοστό του 2% (ύστερα από 14χρονη περίοδο λειτουργίας του τομέα της βιολογικής παραγωγής τροφίμων) και μολοντί αυτό μπορεί να παραμείνει το ίδιο και στο επόμενο διάστημα, δεν φαίνεται να ανησυχούν. Ομολογούν ότι προκειμένου να το πετύχουν αυτό πρέπει να εστιάσουν στην ενίσχυση των προσδοκιών των καταναλωτών, ότι παράγονται πραγματικά βιολογικά τρόφιμα.

Με ποιον τρόπο, όμως, σκέπτονται να εστιάσουν στις προσδοκίες των καταναλωτών προκειμένου να διατηρήσουν έστω το 2%; Σκέπτονται μήπως να πάνε σ' ένα καθολικό αποκλεισμό όλων των πρόσθετων και βοηθημάτων επεξεργασίας για τα μεταποιημένα φυτικά και ζωικά προϊόντα; Μακριά απ' αυτούς τέτοια σκέψη. Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί ενώ το Παράρτημα VI του κανονισμού 2092/1991 επιτρέπεται η χρήση αρκετών απ' αυτά μέχρι σήμερα μόνο για τη μεταποίηση των φυτικών προϊόντων, όχι μόνο δεν σκέπτονται να τα καταργήσουν (παρά το γεγονός ότι έχουν περάσει 13,5 χρόνια), αλλά σκέπτονται να ενσωματώσουν στο Παράρτημα αυτό του κανονισμού και ένα κατάλογο των επιτρεπόμενων προσθέτων (ακόμη και των νιτρικών και νιτρικών) και βοηθημάτων επεξεργασίας για τα μεταποιημένα βιολογικά ζωικά προϊόντα (βλέπε δράση 10η της Ανακοίνωσης της Επιτροπής της ΕΕ). Το κάνουν αυτό για να δίνουν το δικαίωμα όχι μόνο στους μεγάλους αλλά και στους μικρούς καλλιεργητές και μεταποιητές να παράγουν βιολογικά προϊόντα με νιτρώδη και νιτρικά πρόσθετα, που η κατανάλωσή τους (σύμφωνα με τους εμπειρογνώμονες στους οποίους αναφερθήκαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ») δημιουργούν στο τελικό προϊόν καρκινογόνες χημικές ενώσεις. Σημειώ-

νουμε, ότι η Δανία απαγορεύει τη χρήση των νιτρικών και νιτρικών ακόμα και στην παραγωγή των συμβατικών προϊόντων φυτικής και ζωικής προέλευσης και ότι πέτυχε δικαστική καταδίκη στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Παρολαυτά, η Κομισιόν επιμένει στη χρήση τους και στη διεύρυνση του καταλόγου των επιτρεπόμενων προσθέτων και στη μεταποίηση ζωικών βιολογικών προϊόντων. Όπως αποκαλύψαμε στο προηγούμενο φύλλο, οι μεγάλες βιομηχανίες Creta Farm και Νίκας επιμένουν να παράγουν, παράνομα, βιολογικά αλλαντικά (χρησιμοποιούν νιτρώδη και νιτρικά, στηριζόμενες σ' ένα πρότυπο που έβγαλε παράνομα η ΔΗΩ), όχι γιατί έχουν μεγάλους τζίρους από την πώλησή τους, αλλά γιατί χρησιμοποιούν την παραγωγή τους για να ανεβάνει η αξιοπιστία τους στους καταναλωτές και έτσι αυξάνουν τα μερίδια αγοράς και στα συμβατικά τους προϊόντα. Υστερα από έρευνα που κάναμε, διαπιστώσαμε ότι αυτό το πρότυπο ποτέ δεν το έδωσε στον ΟΠΕΓΕΠ, ως όφειλε, δεδομένου ότι είναι ο αρμόδιος εποπτικός οργανισμός. Διαπιστώσαμε ακόμη ότι αυτό το πρότυπο ίσχυε για ένα χρόνο και η ισχύς του έληξε τον Απρίλη του 2004. Οι δύο αλλαντοβιομηχανίες, όμως, συνεχίζουν να παράγουν «βιολογικά αλλαντικά» μέχρι σήμερα, ενώ ΔΗΩ και ΟΠΕΓΕΠ κάνουν το κορόιδο και δεν παρεμβαίνουν.

Ενώ με βάση την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία θα μπορούσε κάλλιστα να είναι κρατικός ο φορέας ελέγχου και πιστοποίησης των βιοκαλλιεργητών και των βιολογικών προϊόντων, στην Ελλάδα το σύστημα είναι μεικτό. Οι τρεις υπάρχουσες σήμερα ιδιωτικές εταιρίες πιστοποίησης και ελέγχου βιολογικών προϊόντων πήραν άδειες λειτουργίας το 1993 και το 1994, χωρίς να έχουν πιστοποιηθεί οι ίδιες από τον κρατικό φορέα. Μέχρι το 1999, που ιδρύθηκε ο ΟΠΕΓΕΠ, τον κρατικό ελεγκτή έπρεπε να ασκεί ένα τμήμα της Διεύθυνσης Μεταποίησης του υπουργείου Γεωργίας. Το 1995 είχε βγει μια Κοινή Υπουργική Απόφαση που προέβλεπε την έκδοση υπουργικών αποφάσεων που θα καθόριζαν τις προϋποθέσεις και τους όρους

πιστοποίησης και ελέγχου τόσο των ιδιωτικών πιστοποιητικών οργανισμών όσο και των βιοκαλλιεργητών. Η ΚΥΑ αυτή έμεινε ανενεργή μέχρι τις 5 Γενάρη του 2001 που βγήκε η ΚΥΑ 33221. Σύμφωνα μ' αυτή, οι τρεις ιδιωτικές εταιρίες (που πιστοποιήθηκαν το Νοέμβριο του 2001 με απόφαση του τότε υπουργού Γεωργίας Γ. Δρυ, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ το Φλεβάρη του 2002) δεν είχαν το δικαίωμα να βγάλουν τα πρότυπα παραγωγής βιολογικών προϊόντων. Αυτό το δικαίωμα είχε μόνο ο ΟΠΕΓΕΠ. Οι εταιρίες αυτές και ιδιαίτερα η ΔΗΩ άσκησαν μεγάλες πιέσεις στον Γ. Δρυ και στηριζόμενες στη δύναμη μεγάλων βιομηχανικών πέτυχαν σημαντικές τροποποιήσεις στην ΚΥΑ. Ανάμεσα σ' αυτές ήταν κι αυτή που τους έδινε το δικαίωμα να εκδίδουν πρότυπα παραγωγής βιολογικών προϊόντων, χωρίς να έχουν ακόμη πιστοποιηθεί οι ίδιες από τον ΟΠΕΓΕΠ. Οι τροποποιήσεις αυτές δημοσιεύθηκαν σε ΦΕΚ του Απρίλη του 2001.

Ο ΟΠΕΓΕΠ σύμφωνα με την ΚΥΑ και μετά την τροποποίησή της έχει το δικαίωμα να ελέγχει τόσο τους ιδιωτικούς φορείς πιστοποίησης και ελέγχου όσο και τους βιοκαλλιεργητές, μεταποιητές και εισαγωγείς βιολογικών προϊόντων. Μέχρι τις αρχές Δεκεμβρίου του 2003, η ΔΗΩ αρνούταν ελέγχους από τον ΟΠΕΓΕΠ. Ζητήσαμε από τον πρόεδρο του ΟΠΕΓΕΠ Γ. Παπαβασιλείου να μας δώσει την έκθεση του οργανισμού, που συνέταξε το προηγούμενο ΔΣ την άνοιξη του 2004, ύστερα από τους ελέγχους που πραγματοποιήσε στη ΔΗΩ. Ακόμη περιμένουμε. Αρχές τις βδομάδας που διανύουμε ζητήσαμε μια σειρά στοιχείων πάλι από τον Γ. Παπαβασιλείου. Ανάμεσα σ' αυτά ήταν και όσα αφορούσαν τους ελέγχους που έκανε ο οργανισμός αυτός σε βιοκαλλιεργητές, μεταποιητές και εισαγωγείς. Ο Γ. Παπαβασιλείου μας παρέπεμψε σε υψηλόβαθμο υπηρέσιακό στελεχος με το οποίο συναντηθήκαμε. Αυτός μας ετοίμασε μια σειρά στοιχεία, αλλά όταν πήγαμε να τα πάρουμε ο Γ. Παπαβασιλείου αρνήθηκε να μας τα δώσει, γιατί με το δημοσίευμα της προηγούμενης βδομάδας θέταμε μια σειρά ζητήματα όσον αφορά τη δική του

στάση. Λέμε, λοιπόν, στον κύριο αυτό, ότι θα υποβάλουμε γραπτή αίτηση και θα ζητήσουμε να μας τα δώσει και πως η άρνησή του δεν νομιμοποιείται.

Σύμφωνα με τον ιδρυτικό νόμο του ΟΠΕΓΕΠ (2637/1998) προβλέπονταν 77 οργανικές θέσεις. Τον Μάη του 2003, που ψηφίστηκε ο νόμος 3147/2003, προβλέπονταν πάλι οι ίδιες οργανικές θέσεις. Προφανικά μας επώθηκε ότι μέχρι τις αρχές της βδομάδας είχαν καλυφθεί περίπου 50 οργανικές θέσεις. Δεν έχουμε ακριβή νούμερο και γι' αυτό την ευθύνη φέρει αποκλειστικά ο Γ. Παπαβασιλείου που αρνήθηκε αυθαίρετα να μας δώσει τα στοιχεία που ζητήσαμε. Είναι γελασμένος ο κύριος αυτός, αν φαντάζεται ότι με τις αυθαίρετες αυτές ενέργειες θα μας αναγκάσει να σταματήσουμε την κριτική μας.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, ελέγχους επιτόπιους σ' όλους τους εμπλεκόμενους με τον τομέα της βιολογικής γεωργίας (βιοκαλλιεργητές, μεταποιητές και εισαγωγείς) οφείλει να κάνει το υπουργείο Γεωργίας. Μέχρι σήμερα δεν διενεργείται κανένας έλεγχος γιατί: Πρώτο, μέχρι τον Ιούνη του 2004 δεν είχε εκδοθεί η σχετική υπουργική απόφαση, παρά το γεγονός ότι προβλεπόταν σ' όλες τις ΚΥΑ που είχαν εκδοθεί από το 1995. Δεύτερο, ενώ βγήκε αυτή η απόφαση το 2004, ακόμη δεν άρχισαν οι ελεγχοί, γιατί δεν δόθηκαν τα σχετικά κονδύλια. Σε σχέση με την ποιότητα των ελέγχων από τώρα προδικάζουμε ότι θα είναι πολύ αραιοί, γιατί απλούστατα η Διεύθυνση Βιολογικών Προϊόντων έχει γύρω στα 10 άτομα και γιατί με βάση την ΚΥΑ ίδρυσης της Διεύθυνσης είναι πολύ μεγάλο το πρόγραμμα εργασιών.

Γίνεται φανερό, ότι στην Ελλάδα (και όχι μόνο) δεν παράγονται βιολογικά προϊόντα. Δεν θα μπορούσε να συμβαίνει κάτι διαφορετικό στην εποχή των διατροφικών σκανδάλων, στην εποχή που είναι δηλωμένη η θέληση των μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων και των Κομισιόνων για μαζική παραγωγή μεταλλαγμένων προϊόντων.

Γεράσιμος Λιόντος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

αποχαιρετήσουν, αφού δεν είναι αναγνωρίσιμα". Η Bird γρήγορα τη δέκομε και είπε ότι η Μάρθα ήταν συγκινησιακά φορτισμένη, επειδή έχασε έναν αγαπημένο φίλο της. Ο φίλος της Μάρθας σκοτώθηκε σε επιχείρηση της αντίστασης και το σώμα του απανθρακώθηκε εντελώς. Το πτώμα δεν επιστράφηκε στην οικογένειά του στις ΗΠΑ και μέχρι σήμερα κανείς δεν ξέρει τι έγινε με το πτώμα του φίλου της Μάρθας.

Η Bird πήγε να πει ότι η Μάρθα είναι μόλις 20 ετών και "όλες μας εδώ νιώθουμε λύπη γι' αυτή. Εμείς (οι Αμερικάνοι στρατιώτες) είμαστε μπερδεμένοι, ιδιαίτερα οι γυναίκες. Αγαπάμε τη ζωή και σα μαχητές ανήκουμε στον πιο ισχυρό στρατό του κόσμου, υπακούμε και εκτελούμε εντολές με τον πιο πειθαρχημένο τρόπο και μπορούμε να νικήσουμε οποιαδήποτε στρατιωτική μηχανή στον κόσμο. Όμως εδώ στο Ιράκ δεν ξέρουμε τι ακριβώς υποτίθεται ότι πρέπει να κάνουμε. Έχουμε ολοκληρώσει την απελευθέρωση του

Σκυλεύουν τα πτώματα των φαντάρων τους!

Ιράκ και έχουμε απαλλάξει τον κόσμο απ' την βαρβαρότητα του Σαντάμ κι επομένως θα έπρεπε να ανταμειφθούμε γι' αυτό που επιτελέσαμε και να γυρίσουμε σπιτι μας να απολαύσουμε τη ζωή μας ξανά. Εδώ είμαστε μεταξύ πολιτών, παλεύουμε φαντάσματα που δε μπορούμε να δούμε, δεν ξέρουμε ποιοι είναι αυτοί, δεν μας αποκαλύπτονται και σκοτώνουμε πολλούς αθώους ανθρώπους συμπεριλαμβανομένων παιδιών. Προσπαθούμε συνεχώς να παραμεινουμε ζωντανοί και αυτό είναι που βασικά κάνουμε εδώ πέρα".

Η Μάρθα πετάχτηκε και είπε υστερικά: "Δεν ξέρουμε τι θέλουν ο Μπους και ο Ράμφολντ να κάνουν εδώ στο Ιράκ. Δεν κάνουμε τίποτ' άλλο παρά χάνουμε φίλους κάθε μέρα. Οι φίλοι μας που πολεμήσαν και κήκαν και παραμορφώθηκαν τόσο ώστε να μην αναγνωρίζονται, στη γραμμή του καθήκοντος, επιβραβεύονται με

το να πετάνε τα πτώματά τους στα ποτάμια τη νύχτα".

Ο δημοσιογράφος συνέχισε την έρευνά του πηγαίνοντας στο Πανεπιστήμιο της Βαγδάτης. Ο Αμερικάνος στρατιώτης που το φυλούσε δήλωσε στην ερώτηση που του υποβλήθηκε σχετικά με τα πτώματα: "Αυτοί δεν είναι σύμπτωμοί μας. Είναι μισοφόροι που προσλήφθηκαν να κάνουν μια δουλειά. Προσλήφθηκαν με ένα συγκεκριμένο συμβόλαιο, με ένα ειδικό σκοπό, να γίνουν Αμερικάνοι πολίτες. Όταν τελείωσε ο πόλεμος, επικαλέστηκαν το δικαίωμα των οικογενειών τους που ζουν παράνομα στις ΗΠΑ να παραδοθούν τα πτώματά τους αν πεθάνουν στις μάχες. Όμως σ' αυτή την περίπτωση οι οικογένειές τους θα δικαιούνται την υπηκοότητα, πράγμα για το οποίο πέθαναν οι γιοί και οι κόρες τους".

Στη συνέχεια, ο δημοσιογράφος απευθύνθηκε στο Αμερικάνικο Κέντρο Τύπου και Επικοινωνίας, που

βρίσκεται στο συνεδριακό μέγαρο στη Βαγδάτη. Διαβάστε τι του υπέσπυσε ένας απ' τους υπεύθυνους αξιωματικούς: "Η απόφαση να ξεφορτωθούμε τα παραμορφωμένα πτώματα των νεκρών Αμερικάνων και μισοφόρων στρατιωτών μ' αυτό τον τρόπο είναι μια εσωτερική απόφαση που πάρθηκε απ' την κεντρική διοίκηση των συμμαχικών δυνάμεων στο Κατάρ, με τη στήριξη ολόκληρης της αμερικάνικης κυβέρνησης. Αυτοί που πήραν την απόφαση δεν ήθελαν να πέσει η δημοτικότητα του Μπους σε μια κρίσιμη στιγμή της εκλογικής του εκστρατείας. Εάν το αμερικάνικο κοινό μάθαινε για τις απώλειές αυτού του πολέμου, αυτό θα επηρέαζε τις πιθανότητες επανεκλογής του Μπους"! Ο Αμερικάνος αξιωματικός είπε ότι το πέταμα των πτωμάτων σε ποτάμια και ερημικές τοποθεσίες για να τους ξεφορτωθούν είναι ένα τρομερό έγκλημα. Και πρόσθεσε: "Οι Αμε-

ρικάνοι διοικητές προσπαθούν να πείσουν όλους εμάς τους υπόλοιπους ότι το να στείλουν τα παραμορφωμένα πτώματα στις οικογένειές τους είναι άχρηστο για την ταφή, είναι άχρηστο αν οι οικογένειές τους δε μπορούν να αναγνωρίσουν τους αγαπημένους τους".

Ο αξιωματικός επικοινωνίας είπε τελικά προς έκπληξή μου: "Αν νομίζουν ότι μπορούν να κρύψουν τα γεγονότα πετώντας τα πτώματα σε ποτάμια και ερημους, η καθημερινή μεταφορά πάνω από 50 τραυματισμένων στρατιωτών εκθέτει τα ψέματά τους. Εμείς στέλνουμε πάνω από 50 τραυματίες καθημερινά σε διάφορα νοσοκομεία στη Γερμανία και τις ΗΠΑ. Πολλοί απ' αυτούς που τραυματίστηκαν έχουν ακρωτηριαστεί, έχουν γίνει ζωντανά πτώματα. Είναι η πρώτη φορά που μετά τον πόλεμο του Βιετνάμ ο αμερικάνικος στρατός υποφέρει τέτοιο μεγάλο αριθμό τραυματιών

σε καθημερινή βάση". Κι ο αξιωματικός καταλήγει: "Είμαστε απογοητευμένοι, ειδικά επειδή ο πόλεμος υποτίθεται ότι έχει τελειώσει μετά την απομάκρυνση του Σαντάμ. Δεν υπάρχει καμία δικαιολογία γι' αυτή τη συνεχιζόμενη εχθροπραξία που συνεπάγεται καθημερινές απώλειες ανθρώπινων ζωών σε σημείο που να αναγκάζει τους διοικητές μας να προσφύγουν στο βάρβαρο και πλέον απάνθρωπο τρόπο να ξεφορτωθούν τα νεκρά πτώματα για να κρύψουν το πραγματικό κόστος του πολέμου. Το τμήμα των αμερικάνικων ιατρικών υπηρεσιών που αποτελεί παρακλάδι του αμερικάνικου στρατού, που βρίσκεται στο διοικητικό κέντρο των συμμαχικών δυνάμεων στη Βαγδάτη, έχει γίνει το πιο μυστικό κέντρο, με στόχο να εμποδίσει να φανούν οι πραγματικοί αριθμοί των νεκρών και τραυματισμένων Αμερικάνων στρατιωτών στους υπόλοιπους στρατιώτες και αξιωματικούς στο Ιράκ".

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Αγωνιστικούς χαιρετισμούς στην πανελλαδική συνέλευση, από την Κοκκινόσκουφίτσα και όσα ζωάκια της Θεσσαλονίκης δεν τα κατάπιε ο καναπέος, η τηλεόραση και το κυνήγι της αυταπάτης, στο οποίο «λίγο πριν από το νήμα θα σκοντάψεις σ' ένα μνήμα κι είναι κρίμα» που λέει κι ο Τζιμάκος.

* Κάθε δενδρύλλιο που φυτεύει ο Δήμος Θεσσαλονίκης κοστίζει 129 χιλιάδες δραχμές!!! Ακουσθήκη στη συνέλευση του ΠΑΣΟΚ στην πόλη, χωρίς να το διαψεύσει κανείς εκ του Δήμου, συμπολιτεύομενος ή μη. Τι άλλο περιμένουμε;

* Τέτοιες μέρες (6/12/1920) επέστρεφε στην Ελλάδα κατόπιν δημοψηφίσματος ο βασιλιάς Κων/νος Α' (παπούς του Κοκό Ντεγκρέσια). Ακολούθησε η μικρασιατική καταστροφή, για την οποία ο παπούς δεν συμπεριελήφθη στους έξι εκτελεσθέντες υπαίτιους. Αντ' αυτού, το άγαλμά του συνεχίζει να κοσμεί την πλατεία Δημοκρατίας στη Θεσσαλονίκη, με την οποία (δημοκρατία) είχε τόσο σχέση όσο και η Κοκκινόσκουφίτσα με την αεροναυπηγική.

* Χέστηκε η φοράδα Σταλόνε.

* Με τέσσερα cd κυκλοφόρησε ο Κόσμος του Επενδυτή!!! (κι η Κόντρα τίποτε ακόμη κι αν έχει υλικό από δύο κωμωδίες).

* Πακέτο διεκδικήσεων προβάλλουν οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ της Αθήνας. Ζητούν ίσες αμοιβές εργαζόμενων σε δημοτικές και ιδιωτικές ραδιοφωνίες, ίσες με των εργαζόμενων στην ΕΡΤ! Επίσης, ασφάλιση και διατήρηση των κεκτημένων χωρίς καμιά εξαίρεση. Φαντάζεστε να γίνει κάτι τέτοιο στη Θεσσαλονίκη και ειδικά σε κάποια ραδιόφωνα απατεώνων με πουλημένους εργαζόμενους που δεν παίρνουν δραχμή, φτύνοντας το αίμα που χύθηκε γι' αυτά τα πράγματα;

* Την Τρίτη συμπληρώνονται εννιά μήνες από την 7η του Μάρτη, αλλά μην περιμένετε τοκετό. Ανεμογκάστρι ήτανε, μόνο το πήδημα μας έμεινε, καθώς και οι αντίκαιοι που βλέπουν τα τρένα να περνούν.

* Χθες που τα πίνουμε με τα ζωάκια στο δάσος, μια κόκκινη αλεπού θυμήθηκε το σύνθημα «ΚΚΕ-αλλαγή-δεύτερη κατανομή». Κι ένας πράσινος βάτραχος το «Εξω για πάντα απ' το ΝΑΤΟ» και πεδώναμε στα γέλια.

* Πάντως, το πιο σύντομο ανέκδοτο, παραμένει το «Κύπριος Αντάρτης», από το 1974.

* Από την πανελλαδική συνέλευση του φόρουμ, την περασμένη εβδομάδα στο Πολυτεχνείο: Παρακαλούνται αυτοί που ξέχασαν ένα νταούλι, τρεις κουδούνιστρες και την Μαρίκα με το ντέφι να γελάει και να σου γνέφει, να περάσουν να τα πάρουν.

* Ζήτω η Αμερική και ο Μπούστυς.

* Σταδιακά οι πόλεις μετατρέπονται σε φλιπεράκια, με όλα αυτά τα φώτα που αναβοσβήνουν και ζαλίζουν. Την μιλία συνδέουν οι εργαζόμενοι που χτυπιούνται εδώ κι εκεί. Το θέαμα είναι κυριολεκτικά γελοίο, αυτή την εποχή της αγίας κατανάλωσης και του αγίου αστραφτερού τίποτα, βοήθειά μας.

* Χρόνια πολλά σε κάθε Βαρβάρα, Σάββα, Νίκο και Άννα που γιορτάζουν αυτή την εβδομάδα.

* Ζούμε στον καιρό της διακίνησης μυστήριων επιστολών, της ανάπτυξης μυστήριων τάσεων και του μπερδέματος, γενικότερα. Ποιος θα βάλει τα πράγματα στη θέση τους, ποιος θα ξεκαθαρίσει το τοπίο;

* Ξεπέρασαν τις 85 χιλιάδες οι θεατές του φετινού φεστιβάλ κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης, το οποίο δεν είχε τίποτα το συγκλονιστικό, αλλά ομολογουμένως είχε κάποιες καλές στιγμές.

* Και το φώναζα ότι έπρεπε να περικοπεί το χαρτζιλίκι των μαθητών. Ακούς εκεί να μπορούν ν' αγοράζουν αβγά και μογιές και μάλιστα να τα πετούν στις κεφαλές της Παιδείας...

* «Σ' αυτό το σώμα που 'χω μπει δεν είμαι μόνος μου, είναι κι η δεύτερη μαμά ο αστυνόμος μου», λέει ο Τζιμάκος (πολύ τον θυμάμαι σήμερα και θα 'χει λόξυγγα). Την Δευτέρα ήμουν στην Αθήνα, μπούλη.

Κοκκινόσκουφίτσα

■ Δημήτρης Κουφοντίνας (στο Στρατοδικείο)

«Εγώ διάλεξα ποιο στρατόπεδο θα υπηρετήσω»

Η εικόνα ήταν άκρως σουρεαλιστική: ο Δημήτρης Κουφοντίνας να δικάζεται στο Στρατοδικείο για ανυποταξία, επειδή το 1987, έχοντας ήδη περάσει στην παρανομία, δεν πήγε να καταταγεί. Στο ελληνικό κράτος, όμως, όπως σε κάθε κράτος, οι τύποι πρέπει να τηρούνται. Έτσι, την Πέμπτη το πρωί, ο Δ. Κουφοντίνας βρέθηκε αντιμέτωπος με ένα στρατοδικείο, αποτελούμενο από τρεις στρατιωτικούς δικαστές και δύο αξιωματικούς του Στρατού. Μάλλον αντίστροφα πρέπει να το πούμε. Οι πέντε στρατοδίκες βρέθηκαν αντιμέτωποι με τον Δ. Κουφοντίνα.

Πρέπει, πάντως, να σημειώσουμε ότι ο πρόεδρος του Στρατοδικείου διηύθυνε άμογα τη διαδικασία. Χωρίς την παραμικρή υποτιμητική συμπεριφορά προς τον κατηγορούμενο και τους μάρτυρες υπεράσπισης, χωρίς πολιτικούς υπαινιγμούς και «αντιτρομοκρατικές» κορόνες, χωρίς να στριμώχνει τη διαδικασία ή να εμποδίζει τους μάρτυρες να αναπτύξουν τους συλλογισμούς τους. Τυπικός και καθόλου προβλητικός ήταν και ο στρατιωτικός εισαγγελέας. Αντίθετα, οι ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής προσπάθησαν να δώσουν και πάλι το γνωστό σόου, με τα τζιπάκια και τους πάνοπλους Ράμπτο, δύο από τους οποίους παρέμειναν συνεχώς μέσα στην αίθουσα, κρατώντας ο καθένας ένα αυτόματο στα χέρια και έχοντας δυο πιστόλια κρεμασμένα στη ζώνη (προφανώς βλέπουν πολύ Σβαρτσενέγκερ).

Εμφανώς αδυνατισμένος ο Δ. Κουφοντίνας, με φανερά πάνω του τα σημάδια από την πολυήμερη απεργία πείνας, είχε την ευκαιρία να συνομιλήσει με τη σύζυγό του, με συμπαραισάτες και δημοσιογράφους, που μπόρεσαν να τον πλησιάσουν και να του σφίξουν το χέρι, καθώς τα μέτρα μέσα στην αίθουσα του Στρατοδικείου δεν ήταν όπως στη δικαστική αίθουσα του Κορυδαλλού.

Η διαδικασία ξεκίνησε με δυο νομικές ενοτάσεις από τη συνήγορο Γιάννα Κούρτοβικ, η οποία διευκρίνισε ότι θέτει αυτά τα νομικά ζητήματα στο πλαίσιο της γενικής εντολής που έχει από τον εντολέα της και των καθηκόντων που απορρέουν από τον Κώδικα Δικηγόρων και όχι επειδή έχει κάποια ειδική εντολή γι' αυτή τη δίκη, δεδομένου ότι ο εντολέας της έχει μια διαφορετική στάση απέναντι στο σύστημα δικαιοσύνης που τον δικάζει. Παρεμβαίνοντας στην ένσταση περί μη κλήσης του για κατάταξη, ο Δ. Κουφοντίνας δήλωσε ότι πράγματι δεν είχε πάρει κανένα χαρτί για να παρουσιαστεί στο στρα-

τό, όμως και αν έπαιρνε πάλι δεν θα κατατασσόταν. Οι ενοτάσεις απορρίφθηκαν και η δίκη συνεχίστηκε με την εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης, που ήταν κατά τη σειρά που εξετάστηκαν οι Νίκος Γιαννόπουλος, Πέτρος Γιώτης, Γεράσιμος Λιόντος και Βαγγέλης Πισσίας.

Οι μάρτυρες αναφέρθηκαν στο ρόλο του στρατού ως καταπιεστικού μηχανισμού και οργάνου διεκπεραίωσης ιμπεριαλιστικών καθηκόντων και στο δικαίωμα άρνησης στράτευσης από οποιονδήποτε πολίτη. Ειδικά για τον Δ. Κουφοντίνα τονίστηκε ότι η ένταξή του στην Ε.Ο. 17N ήταν η δική του στράτευση, ενώ το πέρασμά του στην παρανομία δεν του επέτρεπε τη στράτευση. Η στάση του ήταν συνεπής με την ηθική συγκρότηση της προσωπικότητάς του, με το σύστημα αξιών του, με την ιδεολογική και πολιτική του στράτευση και έτσι πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Το στρατοδικείο, διά του προ-

έδρου και του εισαγγελέα προεπαθήσε να υπερασπιστεί τον Ελληνικό Στρατό από τις κατηγορίες που διατυπώνονταν και αφορούσαν τη συμμετοχή του σε ιμπεριαλιστικές εκστρατείες και για την αντιμετώπιση του εσωτερικού εχθρού, αλλά το μόνο που κατάφερε με τις παρεμβάσεις του ήταν να προκαλεί πιο οξύαιχμες απαντήσεις, εμπλουτισμένες με επιχειρήματα και ιστορικές αναφορές. Ύστατο καταφύγιο των επιχειρημάτων των δικαστών ήταν ότι «πώρα τα πράγματα έχουν αλλάξει στο στρατό». Όταν, όμως, εισέπραξαν απαντήσεις για τον απεργοσπαστικό ρόλο του στρατού σε όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης, για το φακέλωμα και τους διωγμούς των αριστερών φαντάρων (ο Γ. Λιόντος αναφέρθηκε χαρακτηριστικά στα δυο στρατοδικεία και τους 13 μήνες φυλακής που εισέπραξε ο ίδιος), για τη συμμετοχή στις ιμπεριαλιστικές εκστρατείες στη Γιουγκοσλαβία, στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, δεν αρθρώθηκε κανέ-

νας αντίλογος, εκτός από μια ξέψυχη αναφορά του προέδρου στο διεθνές δίκαιο βάσει του οποίου κηρύχθηκαν πόλεμοι! Για το χαρακτήρα αυτών των πολέμων τίποτα. Όπως τίποτα δεν αντιτάχθηκε, όταν ο Δ. Κουφοντίνας, παίρνοντας αφορμή από μια αναφορά του προέδρου προς τον Π. Γιώτη, ότι κατά το νόμο το αδίκημα της ανυποταξίας θεωρείται ατιμωτικό, ρώτησε τον μάρτυρα αν είναι ατιμωτικό αδίκημα οι μίζες στις πολεμικές προμήθειες κι αν κανένας από τους στρατιωτικούς και πολιτικούς που ασκούνται σ' αυτό το σπορ πήγε ποτέ κατηγορούμενος, για να πάρει από τον δημοσιογράφο της «Κ» απάντηση εμπλουτισμένη με στοιχεία από τα όσα αποκαλύπτονται στις συνεδριάσεις της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής για τις υπηρεσίες που προσφέρουν από στρατού στις εταιρίες πώλησης όπλων.

Ο Δ. Κουφοντίνας, φυσικά δεν απολογήθηκε. Έκανε στο δικαστήριο μια σύντομη και μεστή δήλωση, κάθε λέξη της οποίας ήταν μια μαχαίρα (την παραθέτουμε ολόκληρη δίπλα).

Η Γ. Κούρτοβικ, διευκρινίζοντας και πάλι ότι μιλά ως συνήγορος, στο πλαίσιο της γενικής εντολής υπεράσπισης και χωρίς με όσα θα πει να συμφωνεί ο εντολέας της, αναφέρθηκε αρχικά στο ρόλο του στρατού ως καταπιεστικού μηχανισμού και στο δικαίωμα μη κατάταξης, θέτοντας στο τέλος το νομικό ζήτημα της παραγραφής του αδικήματος.

Ο εισαγγελέας πρότεινε την ενοχή του Δ. Κουφοντίνα με τροποποίηση του κατηγορητήριου (ανυποταξία σε καιρό ειρήνης, μιας και το καθεστώς της γενικής επιστράτευσης έχει καταργηθεί) και το δικαστήριο ομόφωνα συμφώνησε με την πρότασή του. Συμφώνησε επίσης με την εισαγγελική πρόταση και επέβαλε ποινή φυλάκισης 2 ετών με αναστολή και δικαίωμα έφεσης.

Τα τελευταία λόγια που ακούστηκαν από το στόμα του Δ. Κουφοντίνα, όταν ο πρόεδρος τον ρώτησε αν θέλει να συμπληρώσει κάτι πριν το δικαστήριο αποφασίσει για την ποινή, ήταν ένα εύστοχο σχόλιο για την εκφώνηση της απόφασης: «Νομίζω ότι είναι λάθος το εισαγωγικό σας, ότι η απόφαση είναι στο όνομα του ελληνικού λαού». Λίγο μετά τη λήξη της συνεδρίασης, ο Δ. Κουφοντίνας ξαναπήρε το δρόμο για τον Κορυδαλλό περπατώντας στηγνός ανάμεσα σε ανθρώπους που τον χειροκροτούσαν.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ (2/12/2004)

Δεν θα απολογηθώ, μια δήλωση θα κάνω μόνο. Αποδέχομαι την κατηγορία και τον τιμητικό χαρακτηρισμό του ανυπότακτου. Αρνούμαι την υποταγή. Στο δικό μας στρατόπεδο, η υποταγή και η τυφλή πειθαρχία είναι το όνειδος.

Δεν αρνούμαστε τη στράτευση. Είμαστε στρατευμένοι στην υπόθεση των καταπιεσμένων, των θυμάτων της βίας και της εκμετάλλευσης.

Η ημερομηνία στράτευσής μου είναι η 17η Νοέμβρη 1973. Η μέρα που ο στρατιωτικός μηχανισμός έστρεφε για άλλη μια φορά τα όπλα εναντίον του εσωτερικού εχθρού, σε μια κορυφαία στιγμή του εμφυλίου. Η μνήμη αυτή της γενιάς μας συνάντησε τις μνήμες των πατεράδων μας από την άλλη, τη μεγάλη κορύφωση του εμφυλίου. Κι άλλες μνήμες στρατοδικείων, χιλιάδες απ' τον εσωτερικό εχθρό εκτελεσμένους, στρατιωτικές φυλακές, Μακρονήσια.

Θυμάστε εκείνα τα ραγιόδικα λόγια; «Στρατηγέ, ιδού ο στρατός σας». Παιδιά του λαού μας στάλθηκαν να υπηρετήσουν τα συμφέροντα της πατρίδας στην Κορέα χθες, στα Βαλκάνια, στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ σήμερα, ποιος ξέρει σε ποιο άλλο σημείο του πλανήτη θα διατάξει ο στρατηγός αυτοκράτορας αύριο.

Ποια συμφέροντα ποιας πατρίδας υπηρέτησε το πραξικόπημα στην Ελλάδα, το πραξικόπημα στην Κύπρο, η σπερρέτα των Ιμίων; Τα συμφέροντα της πατρίδας των ισχυρών του πλούτου και της εξουσίας.

Δική μας πατρίδα είναι η μνήμη, η Ιστορία, ο λαός και τα συμφέροντά του. Αυτή την πατρίδα υπηρετούμε, γι' αυτή την πατρίδα στρατευθήκαμε, για την ύπαρξή της θα πολεμήσουμε και για την ελευθερία της πολεύουμε και θα πολεμήσουμε.

Δεν θέλουμε τον πόλεμο, δεν αγαπάμε τον πόλεμο. Όμως ο πόλεμος υπάρχει. Τον γεννούν οι αβυσσαλέες κοινωνικές ανισότητες, η εκμετάλλευση, η καταπίεση, η αδικία. Τον τρέφουν η λεηλασία των αδύνατων, η ακόρεστη δίψα του κέρδους των ισχυρών. Μόνο με τον πόλεμο έχουμε πλήρη απασχόληση των πολεμικών βιομηχανιών μας, παραδέχονται κυνικά.

Σ' αυτόν τον κοινωνικό πόλεμο, που μαίνεται σε όλο τον πλανήτη, τα στρατόπεδα είναι χωρισμένα, δεν υπάρχουν ουδέτεροι. Εγώ διάλεξα ποιο στρατόπεδο θα υπηρετήσω.

Πανεπιστήμια υπό προθεσμία;

Αλληλοκατηγορίες εκτοξεύουν στη βουλή ΠΑΣΟΚ και ΝΔ με αφορμή την τραγική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης.

Όπως και πολλά άλλα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, έπεσε θύμα της μίζερης κρατικής χρηματοδότησης.

Η εξακτίωση του Πανεπιστημίου σε τέσσερις πόλεις της Θράκης και η διεύρυνσή του με νέα τμήματα και σχολές (από 11 έγιναν 18), ειδικά κυρίως στα πλαίσια του ανταγωνισμού της «δικής μας» αστικής τάξης με αυτήν της γειτονικής «προαιώνιας εχθρού» Τουρκίας, αλλά και της πολιτικής των τελευταίων χρόνων, της τεχνητής αύξησης του φοιτητικού πληθυσμού χωρίς αντίκρισμα («μεταρρύθμιση» Αρσένη), έγιναν ως εφίθιστοι στην ελληνική επικράτεια, με τη μέθοδο του τυχαίου.

Το 75% των εξόδων λειτουργίας των νέων σχολών και το 100% των ανελαστικών εξόδων αντλούνταν από ευρωπαϊκά προγράμματα, τα οποία στις 31 του περασμένου Αυγούστου είχαν καταληκτική ημερομηνία.

Και ενώ ο αριθμός του διδακτικού προσωπικού και ο αριθμός των φοιτητών αυξήθηκαν (αντίστοιχα κατά 64% και 105%), η αύξηση των πόρων

ακολουθούσε φθίνουσα πορεία.

Το 2001 η αύξηση των πόρων ήταν αυξημένη κατά 10,5%-11% σε σχέση με το 2000, το 2002 ήταν μόλις 0,20% (σχεδόν μηδενική) και το 2003 7,75% σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Δηλαδή το 2002 και το 2003 η αύξηση ήταν κατά μέσο όρο μόλις 3,5%.

Η χρηματοδότηση σε ευρώ ανά φοιτητή αποδίδει με χαρακτηριστικό τρόπο την πολιτική της ελληνικής πολιτείας: ιδρύουμε ένα Πανεπιστήμιο, παριστάνουμε δήθεν ότι ενδιαφερόμαστε για την ευρωστία του και το αφήνουμε στην τύχη του. Το 1999 κάθε φοιτητής έπαιρνε για το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο 922 ευρώ. Το 2000 έπαιρνε 776, το 2001 750 ευρώ, το 2002 έπαιρνε 643 ευρώ, το 2003 618 και το 2004 ο κάθε φοιτητής πήρε 573 ευρώ.

Ετσι με μαθηματική ακρίβεια το Δημοκρίτειο έφθασε να έχει σήμερα ένα έλλειμμα 10 εκατομμυρίων ευρώ, να μη μπορεί να πληρώσει τη ΔΕΗ, το τηλέφωνο, την καθαριότητα, να καλύψει δηλαδή στοιχειώδεις λειτουργικές του δαπάνες και να καταβάλει δαπάνες που αφορούν υποχρεώσεις του Πανεπιστημίου σχετιζόμενες με το παραγόμενο επιστημονικό έργο.

Με το γνωστό της αλαζονικό ύφος, η υπουργός Παιδείας, διεμήνυσε στις πρυτανικές αρχές «να κό-

φουν τα συνέδρια και να πληρώσουν τη ΔΕΗ», «να πείσουν τους υπαλλήλους να δουλέψουν τζάμπα», ενώ αρνείται επίμονα να συναντηθεί μαζί τους.

Και αφού δεν υπάρχει μαζικό, μαχητικό, διεκδικητικό κίνημα φοιτητών και το παιχνίδι παίζεται στα υπουργεία και στα υποκριτικά κονταροχτυπήματα στη βουλή, το μπαλάκι κύλησε απ' την υπουργό στη διοίκηση του Πανεπιστημίου. Ο πρόεδρος του Τμήματος Μηχανικών Περιβάλλοντος κάλεσε κιόλας με έγγραφό του τα μέλη του διδακτικού προσωπικού να απαντήσουν αν δέχονται να συνεχίσουν να διδάσκουν με μειωμένες αμοιβές ή και χωρίς αμοιβή!

Η τραγική κατάσταση, στην οποία έχει περιέλθει το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο δεν έχει μόνο αυτά τα ορατά αποτελέσματα. Οδηγεί βήμα βήμα το Πανεπιστήμιο στην αγκαλιά των επιχειρήσεων και των κάθε είδους «τοπικών παραγόντων». Ηδη μεγάλο κομμάτι της έρευνας πραγματοποιείται κατ' εντολή τούτων των επιχειρήσεων (φαινόμενο άλλωστε σύνηθες σε όλα τα ελληνικά Πανεπιστήμια, που ταλανίζονται από τα ίδια προβλήματα) και δεν έχει σχέση ούτε με τις πραγματικές ανάγκες της «τοπικής κοινωνίας» και γενικότερα του ελληνικού λαού. Το ίδιο συμβαίνει και με τα μεταπτυχιακά προγράμματα. Επειτα, διάφορες

δραστηριότητες που αναπτύσσουν τα Πανεπιστήμια προωθούν μιας καλυμμένης μορφής ιδιωτικοποίηση.

Συνεπώς τα προβλήματα είναι βαθύτερα, πλατύτερα και ουσιαστικότερα και μαζί με τα γενικότερα προβλήματα των προγραμμάτων σπουδών, του προσανατολισμού τους, της μερικοποίησης και κατατεμάχισης των σπουδών, την προώθηση της εξειδίκευσης κ.λπ. επιτείνουν την κρίση στα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Ταφόπλακα θα είναι οι προωθούμενες κατευθύνσεις της Μπολόνιας (δύο κύκλοι σπουδών, κατάργηση ενιαίου πτυχίου, φοιτητές-πελάτες κ.λπ.), αλλά και οι διεργασίες για την καθιέρωση ιδιωτικών Πανεπιστημίων.

Σ' όλα αυτά, που διαγράφουν ένα γκρίζο παρόν κι ένα ακόμη πιο μαύρο μέλλον, ομονοούν τα κόμματα εξουσίας.

Κανείς δεν πρέπει να ξεγελαστεί απ' τον σκυλοκαυγά τους για το ποιος φταίει περισσότερο ή λιγότερο. Όπως δεν πρέπει να ξεγελαστεί και από τα φανταχτερά τους λόγια. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η περίφημη πια «αυτοτέλεια» των ΑΕΙ. Που νοείται από ΝΔ και ΠΑΣΟΚ (Ταλιαδούρος, υφυπουργός Παιδείας και Μαρούλα Δαμανάκη στη βουλή) σαν διαχείριση μιας εξευτελιστι-

κής χρηματοδότησης, μέσω του «εξορθολογισμού των δαπανών» και που θα οδηγήσει τα ιδρύματα σε σφιχτό εναγκαλισμό με τις επιχειρήσεις και το κεφάλαιο, στην εναγώνια προσπάθειά τους για εξεύρεση πόρων.

Στην ίδια και χειρότερη μοίρα είναι και τα ΤΕΙ.

Ακόμη ηχούν περιπαυχτικά στ' αυτιά μας τα υβριστικά για τη νοημοσύνη μας λόγια του πρωθυπουργού από την ακριτική Ηπειρο, για έκτακτη επιχορήγησή τους με το εξευτελιστικό ποσό των 14 εκατομμυρίων ευρώ, τη στιγμή που τα προβλήματα τους είναι ζωής και θανάτου.

Και ακόμη μας ταλαιπωρούν οι ειδήσεις ότι βρέθηκαν μέλη της ΔΑΠ-σπουδαστές των εκεί ΤΕΙ, που τον ζητωκραυγάζαν ανενόχλητοι, ενώ η συντριπτική πλειοψηφία παρέμεινε απαθής.

Αν και εδώ αφεθεί η κατάσταση στα χέρια μόνο των διδασκόντων των ΤΕΙ (που έκλεισαν τα Τεχνολογικά Ιδρύματα την περασμένη Πέμπτη 25/11 και απειλούν με επ' άοριστον λουκέτο για μετά τα Χριστούγεννα), αν δε γίνει υπόθεση των ίδιων των σπουδαστών τους, αν τελικά δε γίνει υπόθεση όλης της εργαζόμενης κοινωνίας το παρόν και το μέλλον της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τότε ας μην καταριόμαστε το κακό το ριζικό μας.

Γιούλα Γκεσούλη

Η αθλιότητα των φυλακών και ο κ. Παπαληγούρας

Τα μεγάλα λόγια δεν λείπουν από το στόμα του υπουργού Δικαιοσύνης Αναστάση Παπαληγούρα. Ούτε τα στημένα τηλεοπτικά σόου, με επισκέψεις στις φυλακές, σε επιλεγμένους χώρους, ώστε να δίνεται η εντύπωση ότι ο νυν υπουργός Δικαιοσύνης είναι ένας ευαίσθητος άνθρωπος, που έχει τάξει τον εαυτό του στην υπηρεσία του εξανθρωπισμού των φυλακών και της εξάλειψης της αθλιότητας που τις χαρακτηρίζει. Στην πραγματικότητα, όμως, όπως και οι προκάτοχοί του, ο Παπαληγούρας δεν έχει καμιά διάθεση να αλλάξει έστω και στο ελάχιστο την κατάσταση. Το έδειξε αυτό στη διάρκεια της απεργίας πείνας των πολιτικών κρατούμενων, όταν εξαναγκάστηκε να κάνει πίσω σε ένα-δύο ζητήματα που αφορούν το εξοντωτικό ειδικό καθεστώς κράτησής τους, για να μπορέσει να διατηρήσει αυτό το καθεστώς. Αν ο κ. Παπαληγούρας ήταν τουλάχιστον ειλικρινής, θα αφαιρούσε από την αρχή το κλοβί μέσα στο οποίο είχαν κλείσει τους πολιτικούς κρατούμενους και δεν θα το ξήλωνε κομμάτι-κομμάτι, δοκιμάζοντας τις αντοχές του Δ. Κουφοντίνα που βρισκόταν στο νοσοκομείο αντιμέτωπος με το κόμμα.

Αν ο κ. Παπαληγούρας είχε τη στοιχειώδη ευαισθησία, θα είχε ακούσει την κραυγή αγωνίας των κοινω-

νικών κρατούμενων, που για μέρες πραγματοποιήσαν απεργία πείνας και αποχή συσσιτίου, αντιμετωπίζοντας την άγρια τρομοκρατία των πραιτοριανών του υπουργείου Δικαιοσύνης. Ενημερώθηκε απλά για την εκρηκτική κατάσταση που επικρατεί στις φυλακές, δέχτηκε πιέσεις από εκπροσώπους του νομικού κόσμου και προσπάθει και πάλι να παζαρέψει, για να τη βγάλει καθαρή με ορισμένες μικροβελτιώσεις.

Αυτή τη στάση κράτησε και στη συνάντηση που είχε με την επιτροπή για το σωφρονιστικό σύστημα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας, με την οποία συναντήθηκε στις αρχές της εβδομάδας. Για τη συνάντησή αυτή αποκαλυπτικό είναι το δελτίο Τύπου που εξέδωσε το μέλος της Κώστας Παπαδάκης, ο οποίος προφανώς δεν καλύφθηκε από το ωραιοποιημένο δελτίο που έβγαλε ο ΔΣΑ.

ΠΡΟΣ

1. Τον κ. Πρόεδρο και το Δ.Σ. του Δ.Σ.Α.

2. Τα Μ.Μ.Ε.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Κώστα Παπαδάκης, δικηγόρου Αθηνών, μέλους της επιτροπής για το σωφρονιστικό σύστημα του Δ.Σ.Α.

Συμπληρωματικά με το από 30-11-2004 δελτίο τύπου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, το οποίο αναφέρεται στην επίσκεψη που πραγ-

ματοποίησε η Επιτροπή για το Σωφρονιστικό Σύστημα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών με τον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Αναστάσιο Παπαληγούρα στις 29 Νοεμβρίου 2004 και για την πληρότητα της ενημέρωσης θέτω υπόψη σας τα ακόλουθα θέματα τα οποία τέθηκαν προς τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης και την τοποθέτησή του επ' αυτών.

1. Το θέμα της φημολογούμενης χρηματοδότησης για ανέγερση φυλακών στην Αλβανία με σκοπό τη στέγαση Αλβανών καταδίκων και τη μεταφορά τους από Ελληνικές φυλακές, θέμα το οποίο ο κ. Υπουργός επιβεβαίωσε.

Σε ερώτημα που έγινε σχετικά με το εάν το Υπουργείο προτίθεται να λάβει μέριμνα για το σεβασμό των δικαιωμάτων των κρατούμενων που θα μεταφερθούν στις φυλακές αυτές και τα οποία απορρέουν από την ΕΣΔΑ, τις διεθνείς συμβάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και γενικά τη διαφύλαξη του νομικού πολιτισμού του καθεστώτος κράτησής τους στην Ελλάδα ο κ. Υπουργός διαβεβαίωσε ότι δεν πρόκειται να γίνουν μεταγωγές Αλβανών κρατούμενων χωρίς τη θέλησή τους και ότι μελετάται ο τρόπος διασφάλισης των παραπάνω δικαιωμάτων τους.

2. Το θέμα της αποσυμφόρησης των φυλακών ιδίως από τον υπερ-

πληθυσμό που αποτελείται από κρατούμενους για μικρά αδικήματα εξ αιτίας αδυναμίας τους για μετατροπή των ποινών τους (το 9,6% του συνολικού πληθυσμού των Ελληνικών φυλακών). Ο κ. Υπουργός υποσχέθηκε ότι με το υπό διαμόρφωση νομοσχέδιο για την επιτάχυνση της δικαιοσύνης θα αντιμετωπιστούν κρατούμενοι για πλημμελήματα που αδυνατούν να εξαγοράσουν τις ποινές τους.

3. Στο ίδιο θέμα αλλά και σε συνδυασμό με την μειωμένη χωρητικότητα των αγροτικών φυλακών σε σχέση με τις άλλες ο κ. Υπουργός υποσχέθηκε ότι θα ληφθεί μέριμνα για ενίσχυση του πληθυσμού των αγροτικών φυλακών με μεταγωγές από κλειστές φυλακές.

4. Το θέμα των συνθηκών του επικεπτηρίου συνηγόρων, την κατάργηση του υαλόφρακτου και τη δυνατότητα άμεσης επικοινωνίας ιδίως όταν πρόκειται για συνεργασία επί εγγράφων, πράγμα το οποίο ο κ. Υπουργός αρνήθηκε κατηγορηματικά επικαλούμενος λόγους ασφαλείας και την αποφυγή διακίνησης απαγορευμένων ειδών από δικηγόρους σε κρατούμενους.

5. Αίτημα επίσκεψης της Επιτροπής για το Σωφρονιστικό Σύστημα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών στις φυλακές Κορυδαλλού προκει-

μένου να έχουν άμεση γνώση των συνθηκών κράτησης όλων των κρατούμενων, αίτημα στο οποίο ο κ. Υπουργός αρνήθηκε κατηγορηματικά να συναινέσει, πράγμα πρωτοφανές, με την αιτιολογία ότι παρόμοια θέση έχει και για αιτήματα άλλων φορέων (Συνήγορος του Πολίτη, Ε.Ι.Ν.Α.Π., Διεθνής Αμνηστία κλπ).

6. Αίτημα να συμπεριληφθεί εκπρόσωπος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών στο συμβούλιο των φυλακών και στο Κεντρικό Επιστημονικό Συμβούλιο Φυλακών με σχετικές τροποποιήσεις του Σωφρονιστικού Κώδικα σε επικείμενο νομοσχέδιο προκειμένου να υπάρχει κοινωνικός έλεγχος μέσω της θεσμικής εκπροσώπησης του πλέον αρμόδιου για την τήρηση των δικαιωμάτων φορέα, το οποίο επίσης ο Υπουργός επίσης αρνήθηκε κατηγορηματικά.

7. Το θέμα της διατήρησης ή κατάργησης του ειδικού καθεστώτος κράτησης (κρατούμενοι για υποθέσεις 17Ν - ΕΛΑ) ως προς το οποίο ο κ. Υπουργός διευκρίνισε ότι δεν προτίθεται να προβεί σε καμμία περαιτέρω μεταβολή ενώ ήταν αντίθετος με το χαρακτηρισμό του ειδικού καθεστώτος κράτησης.

Αθήνα, 1-12-2004

Το μέλος της Επιτροπής
Κώστας Παπαδάκης

Ντέρμπι μόνο στα χαρτιά

Αγωνιστική με ντέρμπι η σημερινή, αφού εκτός από την μάχη των δυο αιωνίων αντιπάλων στο Καρσισκάκι, στην Τούμπα διασταυρώνουν τα ξίφη τους ΠΑΟΚ και ΑΕΚ και στην Καλαμαριά ο Απόλλωνας υποδέχεται τον Αρη σε ένα παιχνίδι που, εκτός από το τεράστιο βαθμολογικό ενδιαφέρον, είναι και τοπικό ντέρμπι. Αν και είχαμε δηλώσει ότι δεν θα κάνουμε προβλέψεις για τους αγώνες, δεν θα αποφυγούμε τον πειρασμό και θα σχολιάσουμε τους παραπάνω αγώνες. Αλλωστε, η επικαιρότητα είναι ιδιαίτερα φτωχή, γεγονός που δεν περιορίζει τις επιλογές στη θεματολογία της στήλης.

Ο σχολιασμός μας θα ξεκινήσει από τον αγώνα στην Καλαμαριά. Τον πρώτο λόγο για τη νίκη τον έχει ο Αρης, η φανέλα του οποίου έχει μεγαλύτερο ειδικό βάρος από αυτή του Απόλλωνα. Επιπλέον, η βαθμολογική θέση των κιτρινομαυρών κάνει μονόδρομο γι' αυτούς τη νίκη. Στην αντίπερα όχθη οι «Πόντιοι» έχουν καταφέρει να δημιουργήσουν μια ανταγωνιστική ομάδα που τους επιτρέπει να ελπίζουν στη σωτηρία τους, αλλά στο συγκεκριμένο παιχνίδι δύσκολα θα καταφέρουν να πάρουν θετικό αποτέλεσμα, αφού δεν έχουν την απαιτούμενη εμπειρία για τέτοιους αγώνες. Οι «Πόντιοι» κινδυνεύουν να αλλάξουν όνομα και να μετονομαστούν σε «Μεσσίες», αφού μετά την «ανάσταση» του Ηρακλή, ετοιμάζονται να αναστήσουν και τον Αρη.

Παραμένουμε στη Θεσσαλονίκη και πηγαίνουμε στο γήπεδο της Τούμπας όπου συναντώνται οι δυο δικέφαλοι του πρωταθλήματος. Ο ΠΑΟΚ προέρχεται από μεγάλη εκτός έδρας νίκη στην Ξάνθη και φιλοδοξεί να συνεχίσει τις επιτυχίες, κόντρα στην πρωτοπόρο του πρωταθλήματος ΑΕΚ, χωρίς όμως να έχει πολλές ελπίδες για να πετύχει τους στόχους του. Η ΑΕΚ του Σάντος έχει επιδείξει μέχρι σήμερα μια αξιοσημείωτη σταθερότητα στην απόδοσή της και ξέρε να παίρνει τα αποτελέσματα που θέλει. Οι κιτρινομαυροί θα πάνε στο παιχνίδι χωρίς άγχος και με καθαρό μυαλό και προσωπικά πιστεύω ότι έχουν τον πρώτο λόγο για τη νίκη, που θα τους επιτρέψει να κάνουν όνειρα για κάτι περισσότερο από την τρίτη θέση του πρωταθλήματος. Αλλωστε, αν καταφέρουν να φύγουν νικητές από το ντέρμπι της Τούμπας, θα έχουν τελειώσει τις υποχρεώσεις τους στη Θεσσαλονίκη με αξιοσημείωτη συγκομιδή βαθμών.

Και φτάνουμε στη μητέρα των μαχών. Το ντέρμπι στο Καρσισκάκι αποτελεί το σημείο αναφοράς της αγωνιστικής, έχει ξεκινήσει πολύ πριν από το

πρώτο σφύριγμα του διαιτητή και θα συνεχιστεί για αρκετό καιρό μετά το τριπλό σφύριγμα της λήξης. Πριν κάνουμε την πρόβλεψή μας για το αποτέλεσμα του αγώνα, θα πρέπει να πούμε δυο κουβέντες για τα όσα διαδραματίστηκαν πριν το παιχνίδι και αφορούν τη συμφωνία των δυο ομάδων για μη μετακίνηση των οπαδών του Παναθηναϊκού στο συγκεκριμένο παιχνίδι και του Ολυμπιακού στον επανληπτικό της Λεωφόρου.

Η απόφαση των πρασίνων να μην πάρουν μαζί τους στο Καρσισκάκι τους οπαδούς τους χαιρέτιστηκε από το σύνολο του Τύπου σαν μια ενέργεια που προάγει τον πολιτισμό στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Είμαστε σκεπτικιστές να βλέπουμε τους συναδέλφους να κάνουν το άσπρο-μαύρο, όμως στην προκειμένη περίπτωση είναι πολύ χοντρό να παρουσιάζουμε σαν θετική εξέλιξη για το ποδόσφαιρο ένα γεγονός που επί της ουσίας αποτελεί τη μεγαλύτερη απόδειξη για την απαξίωσή του. Η μη παρουσία των οπαδών του Παναθηναϊκού στο ντέρμπι σηματοδοτεί την πιο αρνητική εξέλιξη στο φετινό πρωτάθλημα και αποδεικνύει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο, ότι η ΕΠΙΑΕ και οι ομάδες δεν μπορούν να εγγυηθούν το στοιχειώδες που είναι η ομαλή διεξαγωγή ενός ντέρμπι με την παρουσία οπαδών και των δυο ομάδων. Από τη στιγμή που δεν έχουμε καταφέρει το στοιχειώδες, αποτελεί πρόκληση στη νοημοσύνη μας να μιλάνε κάποιιοι για περίοδο «άνοιξης» του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Στον αγωνιστικό τομέα πιστεύω ότι ο Ολυμπιακός δεν θα συναντήσει δυσκολίες για να φτάσει στη νίκη. Το μοναδικό σημείο στο οποίο μπορεί να ελπίζουν οι πράσινοι είναι η ηττοπάθεια που συνηθίζει να δείχνει στα ντέρμπι ο Μπάγιεβιτς. Ας μην ξεχνάμε ότι στο πρόσφατο ντέρμπι με την ΑΕΚ στο ΟΑΚΑ αποφάσισε να γυρίσει την ομάδα πίσω, κάνοντας αλλαγή τον Ριβάλντο, προκειμένου να διασφαλίσει τον βαθμό της ισοπαλίας και παραλίγο να χάσει το παιχνίδι από μια κακή και ακίνδυνη ΑΕΚ. Η αγωνιστική παρουσία των ερυθρόλευκων το τελευταίο διάστημα είναι πολύ καλύτερη από την αντίστοιχη των πρασίνων, μιας και η ομάδα δείχνει να ρολάρει, ιδιαίτερα μετά την επιστροφή του Τζόρτζεβιτς. Μετά από πολλά χρόνια, η αμυντική γραμμή του Ολυμπιακού είναι αξιόπιστη (γεγονός που οφείλεται στην καταλυτική παρουσία του Σούρερ) και δείχνει ικανή να αντιμετωπίσει με επιτυχία την φορμαρι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

σμένη επιθετική γραμμή του Παναθηναϊκού. Η ψυχολογία της ομάδας είναι στα ύψη, κυρίως λόγω της επιτυχημένης παρουσίας της στο Champions League, ενώ στην αντίπερα όχθη οι πράσινοι προσπαθούν να ανέλθουν από την πλάκα που έπαθαν στους δυο τελευταίους αγώνες με Ροζενμπουργκ και Αρη, όπου και έχασαν τη νίκη από εγκληματικά λάθη της άμυνάς τους.

Θα συμφωνήσω εν μέρει με όσους λένε ότι σε ένα ντέρμπι δεν υπάρχουν φαβορί και το παιχνίδι κρίνεται από τις ιδιαιτερότητες και τις λεπτομέρειες της τελευταίας στιγμής, αυτό όμως συμβαίνει όταν οι δυο ομάδες έχουν παραπλήσια αγωνιστική συμπεριφορά. Ο Ολυμπιακός το τελευταίο διάστημα παίζει την καλύτερη μπάλα στην Ελλάδα, έχει καλύτερο έμφυτο δυναμικό από τους πράσινους, παίζει στην έδρα του, έχει καλύτερη ψυχολογία από τον αντίπαλό του και δεν βλέπω τον λόγο γιατί θα πρέπει να στραβώσει κάτι. Το σημείο-κλειδί που θα κρίνει σε πολύ μεγάλο βαθμό την εξέλιξη του ντέρμπι θα είναι ο τρόπος που θα επιλέξει να στήσει την ομάδα του ο Μπάγιεβιτς. Μοναδική ελπίδα για τους πράσινους είναι να παίξει ο Ολυμπιακός με ένα καθαρόαιμο επιθετικό, που θα είναι το πουλέν του Μπάγιεβιτς, ο Οκκάς, ο οποίος είναι τσακωμένος με το γκολ. Αν ο Μπάγιεβιτς αποφασίσει να αφήσει στον πάγκο τον Οκκά και να παίξει με τον Καστίγιο και τον Τζιοβάνι στην επίθεση, τότε τα πράγματα θα είναι πολύ δύσκολα για τους πράσινους. Περισσότερα στο επόμενο φύλλο που θα είναι γνωστό το αποτέλεσμα και θα έχουμε πλήρη καταγραφή των δεδομένων.

✓ Η διαδικασία για την πόλη που θα αναλάβει τη διοργάνωση των Ολυμπιακών αγώνων του 2012 κορυφώνεται το τελευταίο διάστημα. Δεν έχουμε κάποια ιδιαίτερη πληροφόρηση για το παρασκήνιο της «μάχης» και αναφερόμαστε στο θέμα από στοιχηματικό και μόνο ενδιαφέρον.

Πριν μερικές μέρες σερφάρωντας στο Διαδίκτυο, στα διαφοροί sites που αφορούν το στοίχημα, βρήκαμε ένα κουπόνι σχετικό με την ανάληψη της διοργάνωσης. Σύμφωνα με τα στοιχεία που ψαρέψαμε, το πρώτο φαβορί είναι το Παρίσι με απόδοση 1.40 και ακολουθούν το Λονδίνο με 4.00, η Μαδρίτη με 7.00, η Νέα Υόρκη με 13.00 και τελευταία η Μόσχα με 34.00.

Αν και αρχικά οι υποψηφιότητες του Λονδίνου και της Μαδρίτης έδειχναν να είναι τα φαβορί, στην πορεία το Παρίσι δείχνει να κερδίζει το στοίχημα, πράγμα απολύτως φυσιολογικό, αν εξετάσουμε ορισμένες παραμέτρους. Η Μόσχα κατ' αρχάς συγκεντρώνει ελάχιστες πιθανότητες γιατί έχουν γίνει εκεί οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 1980, Λονδίνο και Νέα Υόρκη χάνουν συνεχώς έδαφος, γιατί αποτελούν πιθανούς στόχους για «τρομοκρατικές» ενέργειες, ενώ η Μαδρίτη (η επιλογή της οποίας, σύμφωνα με τους υποστηρικτές της, θα αποτελούσε και ένα είδος φόρου τιμής για τα θύματα της επίθεσης στο σταθμό του τρένου), αν και έχασε τις τελευταίες μέρες έδαφος στις προτιμήσεις των τζογαδόρων, θα πρέπει κατά τη γνώμη μου να θεωρηθεί ισχυρή υποψηφιότητα και θα εξηγήσω αμέσως γιατί πρέπει να πάμε κόντρα στα προγνωστικά.

Το site από το οποίο πήραμε τα στοιχεία έχει έδρα την Αγγλία και σύμφωνα με τα όσα μπορέσαμε να καταλάβουμε η Μαδρίτη σταμάτησε να παίζεται, χρονικά μετά τον φιλικό ποδοσφαιρικό αγώνα ανάμεσα σε Ισπανία και Αγγλία. Αν και τα δυο αυτά γεγονότα -ανάληψη διοργάνωσης και φιλικός ποδοσφαιρικός αγώνας- δεν δείχνουν να έχουν άμεση σχέση μεταξύ τους, υπάρχει μια σημαντική λεπτομέρεια που τα συνδέει και που εξηγεί και την πτωτική προτίμηση της Μαδρίτης. Ο συγκεκριμένος αγώνας σηματοδοτήκε από την ένταση και τα αντιαθλητικά χτυπήματα ανάμεσα στους παίκτες των δυο ομάδων, εξαιτίας των ρατσιστικών συνθημάτων που φώναζαν οι Ισπανοί φιλάθλοι σε βάρος των μαύρων ποδοσφαιριστών της Αγγλίας. Το γεγονός αυτό προκάλεσε πολύ μεγάλη ένταση ανάμεσα στις δυο χώρες (παραλίγο να δημιουργηθεί και διπλωματικό επεισόδιο) και η κοινή γνώμη της Αγγλίας ήταν εχθρική απέναντι σε καθετί ισπανικό. Είναι συνεπώς απόλυτα λογικό οι τζογαδόροι στην Αγγλία να μην παίζουν τη Μαδρίτη, γιατί όπως και να το κάνουμε η πρόβλεψη εμπεριέχει σε σημαντικό βαθμό και την επιθυμία και κανέναν στη γηραιά Αλβιόνα δεν επιθυμεί τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή κάτι καλό για τους Ισπανούς.

κος Πάπιας

■ IPBIN ΟΥ'ΙΝΚΛΕΡ

De-lovely

Μουσική ταινία με θέμα την προσωπική και επαγγελματική ζωή του αμερικανού συνθέτη Κόουλ Πόρτερ. Γόνος πλούσιας οικογένειας και μπον-βιβέρ ο ίδιος, παντρεύτηκε μια επίσης πλούσια γυναίκα της υψηλής κοινωνίας ζώντας για τη μουσική και τις παντός είδους απολαύσεις της ζωής. Η ελαφρά ρομαντική μουσική που έγραψε είναι περιέργως πως κάποιιοι την κατατάσσουν στην τζαζ. Ενα είναι βέβαιο: Η μουσική αυτή, ανώδυνη και αδιάφορη στις μέρες μας, αντικατοπτρίζει τη ζωή ενός καλοβουλευμένου ανθρώπου και παρά τους γνήσια ερωτικούς στίχους τους οποίους έντυσε, ελάχιστα πράγματα έχει να πει σήμερα. Ο σκηνοθέτης, παρά τις προσπάθειές του να δώσει με κάποια πρωτοτυπία το κατ' ουσία αδιάφορο θέμα του, δεν καταφέρνει σπουδαία πράγματα, αλλά και ο πολύ καλός ηθοποιός Κέβιν Κλάιν ούτε μια στιγμή δεν καταφέρνει ν' απογειώσει την ταινία αυτή.

■ ΤΟΝΤ ΓΟΥ'ΛΙΑΜΣ

Πόρτα στο πάτωμα

Βασισμένη σε βιβλίο του γνωστού αμερικανού συγγραφέα ΒΤζον Ιρβινγκ η ταινία αυτή πραγματεύεται την πολυπλοκότητα του έρωτα και τις σχέσεις ενός ζευγαριού που ο γάμος του έχει κλονιστεί μετά από μια τραγωδία. Ταινία με άποψη, ατμόσφαιρα και καλές ερμηνείες από τους Κιμ Μπράουντσερ και Τζεφ Μπρίτζες.

■ ΜΠΟΡΙΣ ΚΛΕΜΠΝΙΚΟΦ, ΑΛΕΞΕΪ ΠΟΠΟΓΚΡΕΜΠΣΚΙ

Ο δρόμος για το Κόκτεμπελ

Είναι εκπληκτική η στασιμότητα που εμφανίζει ο ρώσικος σκιασσογράφος αφότου «πέθανε» εντελώς ο «υπαρκτός σοσιαλισμός». Πριν κυριαρχούσαν η μοιρολατρία, ο φορμαλισμός και σιδηρόπυλο άλλο θέλεγε εκτός από την ουσία. Βέβαια, είναι δύσκολο η ρωσική παράδοση να μεταστραφεί ξαφνικά σε χολιγουντιανή χωρίς να γίνει καταγελαστή, όμως αυτή η τελείως υποκειμενική θεώρηση των πραγμάτων, από

την οποία απουσιάζει κάθε προβληματισμός και διάθεση κριτικής, παραπέμπει στους παρακματικούς ήρωες της λογοτεχνίας της τσαρικής εποχής, οι οποίοι άγονταν και φέρονταν από τη μοίρα και τα προσωπικά τους προβλήματα. Με ελάχιστες εξαιρέσεις (π.χ. Ο Αιχμάλωτος του Καυκάσου)

Αμεση ένταξη όλων των εργαζομένων στο άρθρο 44!

Θα σε ξανάβρω στους μπαχτσέδες τρεις του Δεκέμβρη να περνάς

♦ Φονταμενταλιστές ή φουνταμενταλιστές. (Στην Ανατολή αφθονούν οι πρώτοι, στη Δύση οι δεύτεροι).

♦ Τα ασφαλιστικά ξαναύλησαν οι ασφαλιστικές εταιρίες. (Εχουμε πλέον καθαρά ασφαλήτες και ασφαλιστές).

♦ Τί εμμονή κι αυτή. Στις «εθνικές επετείους» ο δήμος Θηβαίων αναρτά -ανελλιπώς- δύο πινάκες με τα συνθήματα «Ζήτω ο στρατός», «Ζήτω το έθνος». (Το «Ζήτω η 21η» το φυλάν γι' αργότερα, φαίνεται)

♦ Πολύ δεν το μεγαλοποιούν το θέμα της μετανάστευσης Ελλήνων σε χώρες εκτός ελληνικής επικράτειας; (Οχι άλλη πρέζα, παρακαλώ).

♦ Πάντως -κατά Ντάριο Φο- η μαριχουάνα της μαμάς είναι η καλύτερη.

♦ Μας πηξάνε τα... μύδια με τη νοθεία καυσίμων (λες και αυτό που μας κωλοκαίει δεν είναι η τιμή).

♦ Αρνούμαι να γράφω υπό καθεστώς πι-πέι: πίεσης (αρτηριακής) και... πείνας. Signed: Βασίλης. (Η «κοπάνα» της 27ης Νοεμβρίου).

♦ Εκλογή προέδρου Δημοκρατίας: «Αντρέα μου, Κώστα μου, Χαριλάε μου» (μόνο ο Ξενοφών λείπει).

♦ Μπορεί οι ευχές να μην... βάζουν αυγά, όμως είναι επιβεβλημένες στην περίπτωση του Κυρίου (κάπα κεφαλαίο) Πάπια, της Πάπιας και του @.

♦ Γρίπη πουλερικών (το πουλί το τρώμε πάντως - ποικιλοτρόπως).

♦ Μια σειρά έμποροι διαμαρτύρονται εντόνως για τους... κινέζους εμπόρους. Προφανώς αυτό είναι το μόνο σοβαρό πρόβλημά τους. (Με αυτούς «θα» κάνει το κόμμα του Περισού το λαϊκό μέτωπο - ενάντια στο μεγάλο κεφάλαιο, για να ανθίσει το μικρό- και θα προχωρήσει και στο... σοσιαλισμό. Πολύ «λαϊκή δημοκρατία» μυρίζει...).

♦ Απλήρωτοι για ένα χρόνο χιλιάδες καθηγητές. Αλλά το... όργανό τους το χαβά του: «Ανακοίνωση της ΟΛΜΕ» (σιγά μη

**Σε γνώρισαν Αλέξανδρε
οι άνδρες της φρουράς
όμως, μόνον ο Νέαρχος
εκρύβη σιωπηλός,
στης κάμαρής του τα σκοτάδια**

(αφιερωμένο στους Μακεδονόγκαυλους)

στάξει η ουρά του γαϊδάρου).

♦ Στα... αρχεία τους η υποθεση του χρηματιστηρίου. Γιατί, πού αλλού θα κατέληγε;).

♦ «Η ουσία είναι ότι ο σύγχρονος κόσμος είναι γεμάτος "Πολυτεχνεία" σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης - γι' αυτό και φοβούνται και προσπαθούν να θάψουν άρον άρον τουλάχιστον το δικό μας!» (Γ. Δελαστίκ, ΠΡΙΝ, 21/11/04). Ο σύγχρονος κόσμος ΕΙΝΑΙ γεμάτος Πολυτεχνεία. Εδώ, που το είδε σήμερα-ο παίχτης το «Πολυτεχνείο»; (Πάντως είναι ωραίος ο ως άνω κύριος όταν βρίσκεται κοντά στον πρόεδρο της Δημοκρατίας στις επισκέψεις εκτός Ελλάδας του τελευταίου...).

♦ «Με το δικό του έγινε έξαλλος ο Γ.Γ. του ΑΚΕΛ Δ. Χριστόφιας...» (σχετικά με την μετατροπή της Κύπρου σε μισθοφόρο του ΝΑΤΟ). Διότι βλέπεις άλλο οι αμερικάνικοι πύραυλοι και άλλο οι (πολλά) συμφέροντες σοβιετικοί... (τα εντός εισαγωγικών από το ΠΡΙΝ, 21/11/04, της Παναγιάς ανήμερα...).

♦ «Η αριστερά ξεπαρθενούτηκε νωρίς» (πετυχημένοτατο - από το ΠΡΙΝ)

♦ Ναι μεν «ΑΔΕΔΥ-Δεκανίκι του κράτους» αλλά και «παρέμβαση της ριζοσπαστικής αριστεράς» (ΠΡΙΝ, της Παναγιάς ανήμερα...).

♦ Ο μετανάστης έχει ακόμη σφραίρα σφηνωμένη στο κεφάλι του από τους πυροβολισμούς του φασίστα. Ο φασίστας;

♦ Ναρκωτικά: στους ιδιώτες η απεξάρτηση (ακριβώς όπως και στην Ιταλία).

♦ Πάντως, και το ΠΡΙΝ και η ΕΠΟΧΗ (της Παναγιάς ανήμε-

ρα...) δημοσίευσαν την πληρωμένη διαφήμιση του Horsein Hood.

♦ «Βέτο στη νεοταξική συναίνεση - όρος για την ειρήνη στην περιοχή και την επιβίωση των λαών». Πασιφισμός του keratman, δηλαδή... («Αριστερά!», 13/11/2004).

♦ Το 4ο Ε, Κου, Φου (...όσο θέλεις βρόντα), ήγουν, Ευρωπ. Κοινω. Φορ. θα γίνει στην Αθήνα. Θα αναλάβει άραγε ο Δήμος της πρωτεύουσας τα έξοδα (και η Ντόρα είναι τόσο αριστερή όσο και ο Λιβινγκστον...) και κάποια από τις συνιστώσες του Φλόρουμ θα είναι υπεύθυνη συλλήψεως;

♦ Βαρουσήμαντη ανακοίνωση της ΚΟΕ για τον Αμπιαμέλ Γκουσμαν: «Αφήστε τους αντιδραστικούς να ονειρεύονται πως μπορούν να συντρίψουν την επανάσταση» (Λόγια του Γκουσμαν). Μόνο που η ΚΟΕ επιμελώς... χτενίζεται.

♦ Το παιχνίδι «Κεντροαριστερά» καλά κρατεί με αφορμή την προεδρία της Δημοκρατίας. Μετά την εκλογή προέδρου έρχονται οι... εκπλήξεις.

♦ Πολύ συγκινήθηκα όταν οι εκπρόσωποι των (φοιτητικών) παρατάξεων τραγούδησαν τον «εθνικό ύμνο» έξω από την πρεσβεία και, ακολούθως, προσπάθησαν να εισέλθουν ειρηνικά στο χώρο της (επιτελους η εθνική ενότητα και συν-ένεση τώρα δικαιώνεται).

♦ Τί πίπουλα και φτερά, εδώ πατάμε γερά, κεντροαροστερά!

♦ «Το αρνητικό στοιχείο είναι πως ορισμένα προβλήματα και διαφορές που μάλλον υπάρχουν στους φυλακισμένους για την υπόθεση 17Ν έχουν "παραταξιοποιήσει" και όσους θέ-

λουν να καταργηθεί "η φυλακή μέσα στη φυλακή"». (Ο κώλος μας να μην καίγεται κι άσ' τους άλλους να κουρεύονται. Ετσι δεν είναι;). Το απόσπασμά σε εισαγωγικά από την «Αριστερά!», 13/11/2004.

♦ Κατσιμπάρδης και Ακης υπέρ Κωνσταντόπουλου. (Ευφράθηκαν οι μάζες... στο αλώ-νι).

♦ Κάτω οι κάμερες, Κάτω Πετράλωνα, Κάτω Πατήσια. (Τι μας έχετε πηξεί τα ούμπαλα με τις στριγγιές σας, ρε κότεις! Σπάστε τις μημένεσγα να τελειώσουμε!).

♦ «Μαθητές σε κίνηση»: Εδώ γελάμε. «Πάμε γι'άλλα» (Αριστερά Σχήματα). Παιδιά η πολύ κοκό σκοτώνει (Γι'άλλα πήγαινε κι ο Βλάσης και τίγκα-ρε...). «Η αριστερά και η ανάγκη ενός αριστερού πολού»: κοινός, η αριστερά του κάπα-όλου.

♦ Το (επαναστατικό) υποκείμενο υπάρχει (...). Εκείνο που του λείπει είναι ο επιθετικός προσδιορισμός.

♦ Πάρτο απόφαση, ρε Στράτο/σε πουλάει το συνδικάτο...

♦ Το αφεντικό μπορεί να μην μας πληρώνει με βάση τη σύμβαση, μπορεί να μας κόβει Πάσχα, Χριστούγεννα αλλάάά... έχει «υιοθετήσει» ένα παιδάκι από τα προγράμματα της Action Aid Ελλάς (της οποίας «πρεσβευτής καλής θέλησως» είναι ο πάντα μ...ίκυς teodorakis). Δεν μπορώ να συγκρατήσω τα δάκρυά μου...

♦ «Η ανανέωση γεννιέται από τη δημιουργική καταστροφή». Μάο; Μπαχαλέρος; Οχι! Η Ροδούλα Ζήση (σε συνέντευξη της στην εφημερίδα «ΕΠΤΑΗΜΕΡΗ», 19/11/2004). Μιλάμε για λίρα εκατό Μετά την Μαιρηματσούκα, φυσικά... (αι κίου, ραδικίου -προσοχή! ο τόνος στο γιώτα).

♦ Εάν κατενόησα (καλώς) η επιτροπή Γιωτόπουλου προωθεί τακτική ACTION INDIRECTE...

♦ - Δεν μπορώ να καταλάβω τι σόι άνθρωπος είσαι.

- Κουρασμένος.

Βασίλης

♦ Η Ελλάδα είναι η Αμερική των Βαλκανίων - ο αντιαμερικανισμός ορίζει την ελληνική υποκρισία - διαπραγματευτικό χαρτί στα χέρια των αφεντικών - καλή «προπόνηση» για εθνική ενότητα (Εθνικής συνειδησης προδότες)

Σύνθημα για την πολιτική και οικονομική στρατηγική της ελληνικής αστικής τάξης στα Βαλκάνια. Προσπάθεια για χτύπημα του εθνικισμού και του πατριωτισμού. Στην ακρίσα μάλιστα παρατίθενται ορισμένα σωστά δεδομένα για να στηρίξουν το σύνθημα και τη στόχευσή του. Οπως: ελληνικός στρατός στα Βαλκάνια, εξαγωγή, κεφαλαίου κ.λπ. Αλλά, αγαπητοί συναγωνιστές και σύντροφοι, σας διέφυγαν ορισμένα κρίσιμα δεδομένα. Το κυριότερο είναι ότι το ελληνικό κεφάλαιο στα Βαλκάνια δεν παίζει μόνο του. Παίζει μαζί και πολλές φορές ενάντια σε αμερικάνικα και ευρωπαϊκά και άλλα κεφάλαια. Οπως επίσης πολιτικά και η ελληνική στρατηγική ανταγωνίζεται μεγάλες ιμπεριαλιστικές χώρες. Αρα, το σωστό είναι ότι η Ελλάδα θα ήθελε να είναι η Αμερική των Βαλκανίων, αλλά δεν μπορεί, ό,τι και να κάνει. Από κει και πέρα, βεβαίως, ενάντια στον εθνικισμό και τον πατριωτισμό του ελληνικού κεφαλαίου. Το ερώτημα είναι αν τα συνθήματα που δεν αντικατοπτρίζουν σωστά την πραγματικότητα είναι αποτελεσματικά. Αν πετυχαίνουν το σκοπό τους, αν δημιουργούν καλύτερες προϋποθέσεις για την αντικαπιταλιστική πάλη.

♦ Πανελλαδικό Συνέδριο Τομής και Συνέχειας - Είμαστε όλοι εδώ! με στόχο και όραμα - για Συνδικάτα αυτόνομα - μαζικά - πολιτικοποιημένα (ΠΑΣΚΕ)

Νιώθω βαθιά συγκίνηση όταν ακούω για αυτόνομα, μαζικά και πολιτικοποιημένα συνδικάτα. Εκεί που οι εργάτες, οι υπάλληλοι καθορίζουν από μόνοι τους, χωρίς επιδράσεις από κρατικούς και κομματικούς φορείς, το μέλλον τους, τη τακτική τους, τη δράση τους. Μετά από 20 χρόνια συνεπούς αυτόνομης παρέμβασης, η ΠΑΣΚΕ συνέβαλε πρωταγωνιστικά, καιρίαια, καθοριστικά στη δημιουργία του αυτόνομου και προπάντων μαζικοποιημένου και πολιτικοποιημένου κινήματος. Μάλιστα, προς επιβράβευσή της, όλες οι συνιστώσες της Αριστεράς κατά καιρούς συνεργάστηκαν με τον πιο δημιουργικό τρόπο μαζί της. Μια επιπλέον απόδειξη της συνέπειάς της. Πού βρίσκονται ακριβώς αυτά τα συνδικάτα, ρε παιδιά;

♦ Να ζωντανέψουμε την ελπίδα! Ο λόγος στους αριστερούς προοδευτικούς πολίτες - για την κοινή δράση των εργαζομένων - για την συνεργασία της αριστεράς (Κίνηση για την Ενότητα Δράσης της Αριστεράς - ΚΕΔΑ)

Δεύτερη συγκίνηση. Αυτή την νιώθω μόνιμα, όταν ακούω, διαβάζω διάφορους που σκίζονται για την ενότητα της Αριστεράς. Και μάλιστα, όταν πρόκειται για νέους ανθρώπους ή για συνδικαλιστές που συνέβαλαν κι αυτοί τα μέγιστα μαζί με την ΠΑΣΚΕ για τη δημιουργία του ταξικού μαζικοποιημένου κινήματος. Αυτόνομου, μαζικού και πολιτικοποιημένου το λέει η ΠΑΣΚΕ, αλλά δεν έχει σημασία. Αρκεί που είναι μαζικό και πολιτικοποιημένο, πολύ πολιτικοποιημένο, ταξικό. Δυο συγκινήσεις μαζί σ' αυτό το φύλλο δεν τις αντέχω, αγαπητέ σύντροφε αναγνώστη. Εσύ;

ο ρώσικος κινηματογράφος, σε αντίθεση για παράδειγμα με τον κινέζικο που παράγει πληθώρα οξυαιχμων ταινιών με κάποιες κοινωνικές αναφορές, χαρακτηρίζεται από έλλειψη άποψης, από μετριότητα, σύγχυση, φλυαρία και υποκειμενισμό. Οι παρακαταθήκες κάποιων σαν τους Αϊζενστάιν, Ντονοκί κ.λπ. μοιάζουν να ξεχάστηκαν εντελώς και η σύγχρονη κινηματογραφία τότε κλείνει το μάτι στο τοσρικό παρελθόν και τότε εμπνέεται από την μεταφυσική των Παρατζάνοφ, Ιοσελιάνι κ.λπ., ενώ σε κάθε περίπτωση εδώ και δεκαετίες αναπαράγει τη μιζέρια της ρωσικής κοινωνίας.

Αυτός ο πρόλογος έχει σκοπό να σας προειδεάσει για το τι είναι ο «Δρόμος προς το Κόκτεμπελ»: Η ιστορία ενός ανέργου, χήρου αεροναυπηγού που μαζί με τον γιο του περιπλανιέται στην αχανή Ρωσία με σκοπό να φτάσει στο σπίτι της αδερφής του στη Μαύρη Θάλασσα. Εμείς απλά θα την χαρακτηρίζα-

με σαν το πιο ανούσιο road-movie που είδαμε ποτέ. Οι δυο ήρωες, αφημένοι στη μοίρα και το τυχαίο παγιδευμένοι σε αργόσυρτα, χωρίς σκοπό, βαρετά πλάνα, κινούνται όπως ακριβώς και ο ρώσικος κινηματογράφος, δηλαδή προς μια αδιέξοδη πραγματικότητα.

■ ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΓΚΟΡΝΤΟΝ ΓΚΡΙΝ

Untertow

Δυο μικρά αδέρφια αναγκάζονται να φύγουν από το σπίτι τους κάτω από την απειλή του βίαιου θεού τους. Θρίλερ που θυμίζει κάτι από την «Νύχτα του κυνηγού», όμως δεν καταφέρνει να ξεφύγει από τη μετριότητα.

Ελένη Σταματίου

Αγαπητέ Δημήτρη
Άλλη μια βδομάδα πέρασε και η τρομοκρατία συνεχίζει να ταλαιπωρεί αυτή τη χώρα με αλλεπάλληλα χτυπήματα, χωρίς να διαφαίνονται ελπίδες εξάρθρωσης. Τι φταίω εγώ ο νομοταγής πολίτης, που είμαι σπίτι, δουλειά, εκκλησία, τηλεόραση, να ζω μέσα στην ανασφάλεια; Είχα να κοιμηθώ από τον Δεκέμβριο του 1975, μεγάλωσα άυπνος, κοιμόμουν όρθιος, έτρεμα μαζί με απαξάπασα την ελληνική κυωνία από τη δράση σας, όπως εκατομμύρια συμπατριώτες μου. Και πάνω που ησύχασα κι άρχισα να νανουρίζομαι, νέες οργανώσεις έκαναν την εμφάνισή τους.

Το πρώτο χτύπημα αφορά την αναπτυξιακή πορεία της βόρειας Ελλάδας. Κι άλλες οικογένειες-φιγένειες θυσιάζονται μπας και φυσήξει αναπτυξιακός αέρας, καθώς οι επιχειρήσεις κλείνουν η μία μετά την άλλη. Η Θεσσαλονίκη (στην οποία προσπαθώ να αποδείξω ότι υπάρχει ζωή πριν το θάνατο) τείνει να δικαιώσει τις εξαγγελίες ετών και να μετατραπεί, πράγματι, σε κέντρο των Βαλκανίων. Κέντρο ανέργων, κέντρο αναξιοπαθούντων (Κ.Α.Κ.Α.). Τις προάλλες έβγαλα δίπλα στον κάδο των σκουπιδιών κάτι παλιά, άχρηστα οικιακά πράγματα και δεν μπορείς να φανταστείς για πότε εξαφανίστηκαν. Σε λίγο οι άνθρωποι δεν θα βγαίνουν «για κάνα ποτό», αλλά για κάνα νερό (αν κι αυτό σταθεροποιηθεί στο ένα ευρώ ανά λίτρο, όπως και η βενζίνη με την οποία έχουν ευθυγραμμιστεί τιμολογικά -και σε ορισμένες περιπτώσεις και επιμολογικά- μετά από μακρύ αγώνα).

Το δεύτερο χτύπημα αφορά αυτή την μόδα των τελευταίων χρόνων, για επερχόμενα έκτακτα καιρικά φαινόμενα. Κάθε λίγο και λιγάκι, η εννορηστρωμένη τρομοκρατία απλώνει τα γκριζα φτερά της πάνω από τους ανθρώπους. Ερχονται ακραία καιρικά φαινόμενα, έρχεται κατακλιση, βροχή βατράχων, καταιγίδα, βροχή μετεωριτών, συντέλεια. Και τα ακραία πράγματα δεν τα αντέχουμε, εκτός από τη χρυσή αυγή και τα χρυσά αυγά. Οι άνθρωποι έχουν σχεδόν πειστεί ότι έξω από το σπίτι τους βασιλεύουν τα δεινά και οι κίνδυνοι, με αποτέλεσμα να κρύβονται όλο και βαθύτερα στην ασφάλεια των εργασιακών (όσων απέμειναν), οικογενειακών και άλλων τάφων.

Και δυστυχώς δε φαίνεται φως στον ορίζοντα, για την απαλλαγή από τον επίληπτο της τρομοκρατίας. Καλέσαμε πράκτορες να βοηθήσουν (ως ειδησται σε ζητήματα τρομοκρατίας), μα δεν ήρθαν. Όλοι οι πράκτορες ήταν απασχολημένοι αυτό τον καιρό, γιατί τα αλλεπάλληλα τζακ ποτ του τζόκερ δεν τους άφησαν να πάρουν ανάσα, κρατώντας τους στα πρακτορεία. (Ροτ όπως θα ξέρεις είναι το δοχείο στα αγγλικά. Jack pot είναι το δοχείο του Τζακ -του αντεροβγάλτη- όπου καταθέτουν οι νανουρισμένοι μαλάκες τα άντερά τους, αυτοί που πλακώνουν τη γυναίκα τους για πέντε ευρώ). Πάντως τον κρατικό τζόγο (που είναι και ο μόνος νόμιμος) δεν τον αγγίζει η κρίση. Ιαωσ να βοηθάει το παραπλανητικό όνομα ΟΠΑΠ. Που σημαίνει Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου, ενώ όπως ξέρουμε όλοι τα προγνωστικά ποδοσφαίρου καταλαμβάνουν πολύ μικρό ποσοστό στη σφαίρα ενδιαφερόντων και στον κύκλο εργασιών του οργανισμού. Ωστόσο, κουβέντα για μετονομασία. Σκέφτομαι ν' ανοίξω κι εγώ μια επιχείρηση ειδών καθαρισμού και να πουλάω καρπούζια. Πάντως πρότεινα την μετατροπή του ΟΠΑΠ σε ΝΠΔΟ (Νομικό Πρόσωπο Διαχείρισης Ονείρων) με τα ίδια αρχικά (Οργανισμός Προσέλκυσης Ανόητων Παραδόπιστων) και το λογότυπο «Οχι στο πόκερ - Ναι στο τζόκερ».

Όπως και να 'χει, η τρομοκρατία συνεχίζει να βασανίζει αυτό τον ένδοξο τόπο της Κακομοίρας και της προεδρολογικής πλεοπικής δημοκρατίας. Το βλέπεις στο βλέμμα όσων ξηλώθηκαν για να πάρουν τη θέση τους τα δικά μας παιδιά, το διαβάζεις στους υπόπλους των δελτίων αηδήσεων, το ακούς στα κέντρα αδυνατίσματος. Δυστυχώς, η τρομοκρατία δεν ξεριζώθηκε καλά, το είπε και ο Μούλερ (συγγνώμη που μιλώ με γερμανική προφορά αλλά δεν μπορώ να ξεπεράσω το κενό του πανελληνίου ρέκορντμαν πρωθυπουργίας που απήλθε προ δεκατριμήνου).

Συγχώρεσέ με που σε ζαλίζω με τα δικά μας, πάνω που προχθές είχες νέο στρατοδικείο και σήμερα θα έχεις σύγυρα να ευχηθείς στους Βάρβαρους που γιορτάζουν.

Καύλα ντε Πόντιε

ΟΚαραμανλής έβαλε την προσωπική του σφραγίδα στο (επαν)άνοιγμα του Ασφαλιστικού, όπως φάνηκε από τις δηλώσεις του αρμόδιου υπουργού Π. Παναγιωτόπουλου, που επισκέφτηκε το μέγαρο Μαξίμου την περασμένη Τρίτη. Το ασφαλιστικό των τραπεζών, έτσι όπως βγήκε στην επιφάνεια με την πρωτοβουλία του διοικητή της Εμπορικής Γ. Προβόπουλου, δεν είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου, αλλά και το κλειδί για να οδηγηθούμε «εν ευθέτω χρόνω» σε μια νέα ριζική ανατροπή του ασφαλιστικού σε βάρος των εργαζόμενων και συνταξιούχων. Δεν είναι τυχαίο ότι την κυβέρνηση έσπευσαν να επικουρήσουν δυο κορυφαία στελέχη του ΠΑΣΟΚ, η Α. Διαμαντοπούλου και ο Μ. Χρυσόχοιδης, που δήλωσαν ότι δεν αρκεί να γίνει η εφαρμογή των υπαρχόντων νόμων, αλλά το ασφαλιστικό πρέπει να ανοίξει εξ υπαρχής.

Ο πονηρός λαϊκιστής Π.

τώσει λεφτά από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Ποιος θα τα επιβαρυνθεί αυτά; Μήπως οι ΔΕΚΟ και οι Τράπεζες που προσπαθούν να ξεφορτωθούν τα ειδικά Ταμεία; Ο διοικητής της Εμπορικής είναι εξίσου αποκαλυπτικός με τον υφυπουργό, σε συνέντευξή του στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία: «*Το μείζον εδώ είναι να μείνει εκτός τραπεζής το Επικουρικό Ταμείο έτσι ώστε να μην είναι αναγκασμένη η Εμπορική Τράπεζα να παρέχει εγγύηση*». Όταν δε ρωτήθηκε, αν η τράπεζα είναι διατεθειμένη να εισφέρει ένα σταθερό ποσό κάθε χρόνο σε αντάλλαγμα της «ανεξαρτοποίησης» του Επικουρικού Ταμείου, απάντησε εξίσου αφοπλιστικά: «*Είναι διατεθειμένη (η Τράπεζα) να εισφέρει ποσό αντίστοιχο των δυνατοτήτων της. Οχι ποσό που θα ξεφεύγει από τις δυνατότητές της και θα την κάνει έτσι μη ανταγωνιστική*». Ας σημειωθεί ότι η Εμπορική έχει την υποχρέω-

σαν αποτέλεσμα τη μείωση των λογιστικών κερδών τους και τη μείωση της ανταγωνιστικότητάς τους, όπως λένε. Γι' αυτό και ζητούν την ανατροπή όλων αυτών των συμφωνιών του παρελθόντος. Η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να σταθεί στο πλευρό των τραπεζών, επειδή αυτό ζητούν ξένες τράπεζες που συμμετέχουν στο μετοχικό τους κεφάλαιο, όπως η Credit Agricole, στην οποία η κυβέρνηση φιλοδοξεί να πουλήσει όχι μερίδιο αλλά ολόκληρη την Εμπορική. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση Παναγιωτόπουλου: «*Μέχρι το τέλος του χρόνου θα πρέπει να δούμε πως θα αντιμετωπιστεί λογιστικά και το Ασφαλιστικό*». Μέχρι το τέλος του χρόνου, επειδή αυτό απαιτούν οι τραπεζίτες.

Δύο τα κρατούμενα, λοιπόν: οι διοικήσεις των ΔΕΚΟ και των Τραπεζών προσπαθούν να γλιτώσουν λεφτά από τα κονδύλια που είναι υποχρεωμένες να δίνουν για

ρο, λόγω της χρόνιας αφαιμάξης των αποθεματικών τους από κράτος και καπιταλιστές.

Γι' αυτό κράτος και ΔΕΚΟ-Τράπεζες θέλουν να ξεφορτωθούν τα Ταμεία και να τα φορτώσουν σε ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Γιατί ό,τι ήταν να πάρουν απ' αυτά τα Ταμεία το πήραν. Τα ξεζούμισαν και τώρα τα φορτώνουν στο ΙΚΑ, για να «ωριμάσει» πιο γρήγορα η νέα συνολική αντιστασιαστική ανατροπή, μέσα από την έκρηξη των ελλειμμάτων του ΙΚΑ. Οι μεν διοικήσεις των ΔΕΚΟ-Τραπεζών θα απεμπλακούν απ' όλες τις υποχρεώσεις τους, που απέρρεαν από παλιές συμφωνίες, και θα «καθαρίσουν» με κάποια συμμετοχή τους στο ασφάλιστρο (άντε κάπως μεγαλύτερη απ' αυτή που ισχύει για τους καπιταλιστές του ιδιωτικού τομέα), το δε κράτος έχει δέσει το γαϊδαρό του, αφού σύμφωνα με το νόμο Ρέππα η υποχρέωση του κράτους προς το ΙΚΑ εξαντλείται με τη χορήγηση

Ανοίξε το Ασφαλιστικό

Παναγιωτόπουλος δηλώνει ότι «*δεν αλλάζουν οι υπάρχοντες νόμοι, αλλά υπάρχει ζήτημα με την εφαρμογή τους*». Όμως ο τρόπος εφαρμογής του τελευταίου νόμου Ρέππα (ν. 3029/2002) έχει αφήσει ανοιχτό ένα τεράστιο ζήτημα. Αυτό της υπαγωγής των ειδικών Ταμείων (ΔΕΚΟ, Τραπεζών) στο ΙΚΑ και της ομαδοποίησης των επικουρικών Ταμείων. Οι όροι με τους οποίους θα γίνουν αυτές οι τεράστιες αλλαγές θα προσδιορίσουν το μέλλον του ΙΚΑ και συνολικά του ασφαλιστικού συστήματος. Δεν πρόκειται, λοιπόν, για επιμέρους ζητήματα, αλλά για ένα θεμελιώδες ζήτημα κι ας τ' αφήσει αυτά που ξέρει ο Παναγιωτόπουλος.

Ο υφυπουργός Κοινωνικής Προστασίας Ν. Αγγελόπουλος είναι πιο ειλικρινής όταν, αναφερόμενος στα ποσά που πρέπει να καταβάλει ο κρατικός προϋπολογισμός στο ΤΑΠ-ΟΤΕ και στον ΟΑΠ-ΔΕΗ, δηλώνει: «*Αν η ίδια κατάσταση παραμείνει και το 2006, θα έχουμε χάσει μία γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου*» (Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 28.11.04).

Ενα το κρατούμενο, λοιπόν: το κράτος προσπαθεί να γλι-

ση να καλύπτει όλα τα ελλείμματα του Επικουρικού των υπαλλήλων της. Ανέλαιβε αυτή την υποχρέωση πριν από χρόνια σε αντάλλαγμα των αποθεματικών του Ταμείου, τα οποία ενθυλάκωσε.

Εδώ και χρόνια οι Τράπεζες θέλουν να ξεφορτωθούν τα Ασφαλιστικά Ταμεία των υπαλλήλων τους. Όπως ξεφορτώθηκε η ΔΕΗ τον δικό της κλάδο ασφάλισης προσωπικού, με το αισχρό ξεπούλημα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ επί υπουργίας Βενιζέλου (ο τότε πρόεδρος της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ Εξαρχος ανταμείφθηκε γι' αυτή του την υπηρεσία με το πόστο του γενικού γραμματέα Αθλητισμού). Τώρα, το ζήτημα μπαίνει πιεστικά εκ μέρους τους, επειδή από τη νέα χρονιά θα πρέπει να ακολουθήσουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα στην κατάρτιση των ισολογισμών τους. Στις λογιστικές τους καταστάσεις θα πρέπει να εμφανίζουν και τα κεφάλαια που δίνουν στα Ταμεία των υπαλλήλων τους (η υποχρέωση προκύπτει από παλιότερες συμφωνίες και συλλογικές συμβάσεις επικυρωμένες με νόμους), εξελίξη που θα έχει

την ασφάλιση των υπαλλήλων τους.

Ποιος μένει, λοιπόν; Μένει το ΙΚΑ, στο οποίο επιδιώκεται να συγχωνευτούν τα Ταμεία κύριας ασφάλισης, και το ΕΤΑΜ, για τα Ταμεία επικουρικής ασφάλισης. Κάποιος που δεν γνωρίζει καλά το Ασφαλιστικό θα μπορούσε να πει, ότι το ΙΚΑ και το ΕΤΑΜ θα ενισχυθούν με την απορρόφηση «υγενών» Ταμείων. Όποιος, όμως, γνωρίζει σε βάθος το Ασφαλιστικό ξέρει πολύ καλά ότι αυτό θα είναι η πλήρης καταστροφή του ΙΚΑ και του ΕΤΑΜ, που σε λίγα χρόνια θα καταρρεύσουν. Γιατί τα Ταμεία αυτά είναι υπονομευμένα. Υπονομευμένα, κατ' αρχάς, λόγω πολύ κακής σχέσης ασφαλισμένων προς συνταξιούχους. Εδώ και χρόνια μειώνεται συνεχώς το προσωπικό στις ΔΕΚΟ και τις Τράπεζες, ενώ προσλαμβάνεται συνεχώς προσωπικό που ασφαλιζεται στο ΙΚΑ (αυτό ισχύει για την πλειοψηφία των ιδιωτικών Τραπεζών, για το μερική απασχόληση προσωπικό των ΔΕΚΟ και για το προσωπικό των θυγατρικών επιχειρήσεων των ΔΕΚΟ, όπως η Cosmote, η ΕΡΓΟΣΕ κ.ά.). Υπονομευμένα, δευτέ-

ετήσιας επιχορήγησης ίσης με το 1% του ΑΕΠ.

Αξίζει εδώ να θυμίσουμε ότι λίγο πριν τις εκλογές η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ φόρτωσε στο ΙΚΑ το ΤΑΠΙΑΤ (Ταμείο της Ιονικής), απαλλάσσοντας την Alpha Bank από υποχρεώσεις ύψους 200 δισ. δραχμών, τις οποίες φορτώθηκε το ΙΚΑ. Αξίζει ακόμα να παραθέσουμε μια ειλικρινή ομολογία του Γ. Προβόπουλου από την προαναφερθείσα συνέντευξή του στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία: «*Είναι αλήθεια ότι το ΙΚΑ καλείται να σηκώσει ένα σημαντικό μέρος του βάρους*». Τα χρωστάει μήπως το ΙΚΑ αυτά τα βάρη στις ΔΕΚΟ και τις Τράπεζες και πρέπει να τα σηκώσει;

Το αποτέλεσμα που θα υπάρξει είναι προφανές. Το ΙΚΑ, που ήδη κάθε χρόνο κλείνει με ελλείμμα, θα φορτωθεί νέα ελλείμματα και με την πρώτη αναλογιστική μελέτη θα φανεί ότι δεν μπορεί να βγάλει ούτε δεκαετία. Θα αρχίσει, λοιπόν, ένας νέος γύρος ελλειματολογίας-καταστροφολογίας και θα παρουσιαστεί σαν αδιήρητη ανάγκη μια νέα, γενικευμένη αντιστασιαστική ανατροπή, που θα σαρώσει συντάξεις και όρια ηλικίας.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διοικητής-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

